

PAKOLAISUHKKA UNKARIN RAJOILLA

Siirtolaiskriisi rajaturvallisuuskysymyksenä pääministeri Viktor Orbánin
viestinnässä syyskuussa 2015

Samuel Siljanen
Pro gradu-tutkielma
Valtio-oppi
Helmikuu 2021

Turun yliopiston laatujärjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

TURUN YLIOPISTO

Filosofian, poliittisen historian ja valtio-opin laitos / Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta
SILJANEN, SAMUEL: Pakolaisuus Unkarin rajoilla: Siirtolaiskriisi rajaturvallisuuskysymyksenä pääministeri Viktor Orbánin viestinnässä syyskuussa 2015.

Pro gradu -tutkielma, 81 sivua

Valtio-oppi

Helmikuu 2021

Pro gradu-tutkielma tarkastelee, millä tavoin Unkarin pääministeri Viktor Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä syyskuun 2015 aikaisessa viestinnässään. Vuonna 2015 Eurooppaan suuntautui suurin määrä pakolaisia sitten toisen maailmansodan. Tapahtumat Unkarissa syyskuussa 2015 osoittavat, että Unkarin hallitus toimeenpani poikkeuksellisia rajaturvallisuustoimia vastauksenaan kriisiin. Rajaturvallistamisen tutkiminen on tärkeää, sillä Euroopan kohdatessa kriisejä huomio kiinnittyy poliittisessa keskustelussa edelleen ihmisten liikkumiseen rajojen yli, fyysisiin rajoihin ja niiden turvaamiseen.

Tutkielmassa Orbánin viestintää lähestytään konstruktiivisesta näkökulmasta. Turvallistamisteoria muodostaa tutkielman keskeisen teoreettisen viitekehyksen. Empiirinen aineisto muodostuu Unkarin pääministerin kanslian virallisista julkaisuista syyskuussa 2015. Aineistoa analysoidaan kehysanalyysia hyödyntäen.

Tutkielman tulokset osoittavat, että Orbán kehystää siirtolaiskriisiä rajaturvallisuuskysymyksenä liittämällä kriisin Unkarin ja Euroopan rajoihin sekä esittämällä rajojen turvaamisen prioriteettina hallitsemattoman laittoman maahantulon ja Euroopan islamisaation uhkien torjunnassa. Orbánin rajaturvallistamispuhetta luonnehtivat nationalistinen täyspopulistinen retoriikka ja siirtolaisten toiseuden ja uhkaavuuden korostaminen. Hallinnan menetyksen narratiivi sekä Schengen-järjestelmään vetoaminen toimivat voimakaina oikeutusperusteina poikkeustoimille.

Orbánin rajaturvallistamispuhe ilmentää konservatiivista valtio- ja turvallisuuskeskeistä näkemystä rajoista. Rajat näyttäytyvät keskeisinä kansallisvaltiojärjestelmän ja identiteettirajojen ylläpitäjinä ja fyysisinä hallinnan paikkoina. Rajaturvallisuus määrittäytyy ensisijaisesti kyvyksi torjua ulkoisia uhkia ja hallita liikkuvuutta.

Tutkielma lisää tietoa rajaturvallistamisesta, mikä on tärkeää, sillä rajaturvallistaminen näyttää yleistyneen Euroopassa ja sen vaarana on, että turvallistaminen voi marginalisoida kohteena olevan ilmiön vaihtoehtoisia jäsennystapoja. Rajaturvallistamisen tutkiminen luo edellytyksiä sen tunnistamiseen ja kyseenalaistamiseen poliittista viestintää tarkastellessa.

Tutkielma nostaa esille mahdollisina jatkotutkimusaiheina mm. EU:n jäsenvaltioiden päämiesten viestinnän tutkimisen siirtolaiskriisin aikana sekä Orbánin viestinnän tarkastelun pidemmällä aikavälillä.

Asiasanat: rajaturvallisuus, turvallistaminen, siirtolaiskriisi, Unkari, kehysanalyysi

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
1.1	Tutkimusaihe ja aiempi tutkimus	1
1.2	Tutkielman tavoite ja tutkimuskysymykset	3
1.3	Tutkielman rakenne	4
2	RAJATURVALLISUUS KÄSITTEENÄ	6
2.1	Häilyvä turvallisuus	6
2.2	Turvallisuus sosiaalisena konstruktiona	8
2.3	Turvallistamisteoria	10
2.4	Rajaturvallistaminen	13
3	RAJATUTKIMUS JA RAJAT ILMIÖNÄ	15
3.1	Rajatutkimuksen kentällä	15
3.2	Puolustuslinjoista rajattomuuteen ja takaisin	16
3.3	Moniulotteiset eurorajat	19
3.4	Polyseemiset rajat kamppailun kohteena	20
4	KEHYSANALYYSI PÄÄMINISTERI ORBÁNIN VIESTINNÄSTÄ	22
4.1	Kehysanalyysi tutkimusmenetelmänä	22
4.2	Pääministeri Orbánin viestintä tutkimusaineistona	26
5	UNKARIN SIIRTOLAISKRIISIN KEHYKSET	30
5.1	Kehysten rakentuminen ja dynaaminen suhde	30
5.2	Hallinta	34
5.3	Elintasopakolaisuus	35
5.4	Kulttuurinen identiteetti	36
5.5	Rajaturvallisuus	38
5.6	Schengen	39
5.7	Rikollisuus	40

5.8	Terrorismi	41
5.9	Demokratia	42
5.10	Kehyksistä rajaturvallistamiseen	44
6	UNKARIN SIIRTOLAISKRIISIN RAJATURVALLISTAMINEN	46
6.1	Hallitsemattoman maahantulon uhka	48
6.2	Islamisaation uhka	50
6.3	Rajojen turvaamisen vaatimus	53
7	PÄÄTELMIÄ ORBÁNIN RAJATURVALLISTAMISPUHEESTA	60
7.1	Johtopäätökset	60
7.2	Pohdinta	64
7.3	Jatkotutkimusaiheita	67
	LÄHTEET	69

Kuvio- ja taulukkuuettelo

Kuuiot

Kuuiio 1: Kehysanalyysin soveltaminen tutkielmassa.....25

Kuuiio 2: Siirtolaiskriisin kehystäminen rajaturvallisuuskysymyksenä.....45

Taulukot

Taulukko 1: Pääministeri Orbánin julkaisut kontekstissa.....28

Taulukko 2: Millä tavoin pääministeri Orbán kehystää siirtolaiskriisiä.....33

Taulukko 3: Millä tavoin pääministeri Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä.....47

1 JOHDANTO

Hungary has been a valued member of the larger European family for a thousand years. It is its historic and moral duty to protect Europe, as Hungary thereby also protects itself. The reverse is also true: when we protect the borders of Hungary, we also protect Europe. (Viktor Orbán 2015)¹

1.1 Tutkimusaihe ja aiempi tutkimus

Vuonna 2015 Eurooppaan suuntautui ennennäkemätön määrä siirtolaisia. Turvapaikkaa eri jäsenvaltioista haki jopa 1,2 miljoonaa ihmistä (Eurostat 2016b). Euroopan unionin hakiessa yhteistä poliittista ratkaisua kriisiin, Unkari toteutti kansallisia, pääasiassa rajaturvallisuuden alalle kohdentuvia toimenpiteitä tilanteen hallitsemiseksi. Maailmalla Unkarin uutisoitiin sulkeneen rajansa pakolaisilta. Unkarin pääministeri Viktor Orbánin populistinen maahanmuuttokriittinen retoriikka nousi myös otsikoihin hänen oikeuttaesaan poikkeustoimia. Muuttoliikettä ja pakolaiskriisiä koskeva julkinen keskustelu polarisoitui voimakkaasti Euroopassa, mikä kertoo aiheesta koskevaan politikointiin liittyvästä laajemmasta diskursiivisesta merkityskamppailusta. Merkillepantavaa on, kuinka siirtolaiskriisin käsittelyssä huomio kiinnittyi erityisesti ihmisten liikkumiseen rajojen yli, fyysisin rajoihin ja niiden turvaamiseen.

Tämän tutkielman tavoitteena on selvittää, kuinka siirtolaiskriisi määrittyi rajaturvallisuuskysymykseksi Unkarin pääministeri Viktor Orbánin viestinnässä syyskuussa 2015. Unkarin hallituksen politiikka siirtolaiskriisin aikana kuvaa hyvin onnistunutta rajaturvallistamista. Tässä tutkielmassa rajaturvallistaminen ymmärretään diskursiiviseksi prosessiksi, jossa toimija pyrkii siirtämään turvallistamisen kohteena olevan ilmiön rajaturvallisuuden ja sen toimintatapojen piiriin kehystämällä sitä erityislaatuisena, eksistentiaalisena uhkana, jonka ratkaisu edellyttää poikkeuksellisia toimenpiteitä sekä tavanomaisesta poliittisesta päiväjäestyksestä poikkeamista. Tapahtumat osoittavat, että Orbán onnistui kehystämään siirtolaisvirtoja sellaisena uhkana, jonka käsittely edellytti poikkeuksellisia toimenpiteitä, kuten rajaviranomaisten toimivaltuuksien lisäämistä, tur-

¹ Unkarin hallitus 2015 (J)

vapaikanhakijoiden oikeusturvasäännösten kaventamista, kansallisen hätätilan julistamista ja jopa asevoimien käyttämistä rajavalvontatehtävissä. Tutkielmassa keskitytään Orbánin ulkoiseen viestintään syyskuun 2015 aikana, koska kyseisen kuukauden aikana toimeenpantujen kansallisten toimenpiteiden seurauksena siirtolaisten tulo Unkariin käytännössä lakkasi.

Maahanmuuton turvallistamista koskeva tutkimus on viime vuosikymmenen aikana yleistynyt eurooppalaisessa kontekstissa. Sen sijaan rajaturvallisuutta ja siihen liittyvää rajaturvallistamista (*borderization*) on tutkittu verrattain vähän erityisesti Suomessa. Tämä on kiinnostavaa, sillä rajaturvallisuuden käsite on itsessään varsin monitahoinen ja aihe erittäin ajankohtainen. Tutkielman merkitystä voidaan perustella lisäksi sillä, että rajaturvallistamisesta on tullut varsin yleistä Euroopassa ja samalla rajaturvallisuuden kenttä vaikuttaa laajentuneen. Suurimpien siirtolaisvirtojen laantumisen jälkeen rajaturvallisuus on edelleen pysynyt poliittisella agendalla. Rajaturvallistaminen näyttäytyy eurooppalaisten päättäjien poliittisessa viestinnässä uhkakuvien korostamisena ja niihin liittyvinä vaatimuksina laajentaa rajaviranomaisten toimivaltuuksia, tiukentaa rajakontroleja ja jopa sulkea rajoja. Schengen-valtioiden välinen vapaa liikkuvuus luo jatkuvasti vaatimuksia yhä tehokkaammalle ulkorajakontrollille. Tämän lisäksi useat jäsenvaltiot ovat viime vuosina palauttaneet sisärajavälvonnan niin siirtolaisten sisäisen liikkehdinnän kuin terrorisminuhkan perusteella. Koronapandemian aikana rajaturvallisuuden mahdollisuusavaruus näyttää laajentuneen uusiin merkitysyhteyksiin. Tämä osoittaa, että on tärkeää tutkia, millaista politiikkaa ja toimintaa oikeutetaan rajaturvallisuuden nimissä ja miten rajoihin liittyvää turvattomuutta rakennetaan julkisessa keskustelussa.

Oma mielenkiintoni aihepiiriin rakentuu ammatillisen kokemukseni kautta. Suomalaisena rajaupseerina toimin osana rajaturvallisuuskäytänteitä. Työni kautta ymmärrykseni eurooppalaisen rajaturvallisuusjärjestelmän mekanismeista ja niiden kehityksestä on laajentunut. Näin minulle on syntynyt näkemys, joka mahdollistaa aihepiirin kriittisen tarkastelun. Syvällisempi ymmärrys aihepiiristä on myös luonut intressin sitä koskevaan akateemiseen tutkimukseen. Pääministeri Orbánin viestintä valikoitui tutkimuskohteekseni paitsi Unkarin harjoittaman poikkeuksellisen politiikan myötä, mutta myös siksi, että Unkari nivoutuu osaksi minulle tuttua eurooppalaista rajaturvallisuusjärjestelmää. Tutkimuskohde on kuitenkin samalla riittävän etäinen varsinaisista omaan virkatyöhöni liittyvistä vastuista, mikä mahdollistaa riippumattoman tieteenharjoittajan roolin omaksumisen.

1.2 Tutkielman tavoite ja tutkimuskysymykset

Tutkielman tavoitteena on selvittää, miten siirtolaiskriisiä ja sen hallintaa kehystetään rajaturvallisuuskysymyksenä pääministeri Viktor Orbánin viestinnässä syyskuussa 2015. Tutkimusongelmani jäsenyytensä seuraavaksi pääkysymykseksi ja kahdeksi alatutkimuskysymykseksi.

Tutkielman pääkysymys:

Millä tavoin pääministeri Viktor Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä syyskuun 2015 aikaisessa viestinnässään?

Alatutkimuskysymykset:

1. *Miten pääministeri Orbán kehystää siirtolaiskriisiä?*
2. *Millä tavoin Orbán rajaturvallistamispuhe rakentuu ja mitkä ovat sen ominaispiirteet?*

Lähestyn tutkimuskohdetta konstruktivistisesta näkökulmasta, jossa keskeistä on ymmärrys turvallisuuden tai turvattomuuden diskursiivisesta rakentumisesta. Lähestymistavan ytimessä on oletamus siitä, että se, miten siirtolaiskriisistä, rajoista ja niiden hallinnasta puhutaan sekä kuvaa, että määrittelee todellisuutta tietyllä tavalla. Tutkielmassa analysoin Orbánin viestintää kehysanalyysiä sekä turvallistamisteoriaa hyödyntäen. Kaksivaiheinen analyysiprosessi rakentuu kahden alatutkimuskysymyksen kautta.

Vastaan ensimmäiseen alatutkimuskysymykseen tunnistamalla pääasialliset tavat, joilla Orbán kehystää siirtolaiskriisiä. Kehysten tunnistamiseksi tarkastelen, millaisia ongelmia, ongelmanlähteitä, moraalisia arvioita ja ratkaisuesityksiä tutkimusaineistossa jäsenyytensä. Näin hahmotan laajemmin, millaisia merkityksiä, arvoituksia ja tulkintatapoja Orbán viestinnässään liittävät kriisiin.

Toiseen alatutkimuskysymykseen vastaan tarkastelemalla, millaisia uhkakuvia edellisessä analyysivaiheessa tunnistetut kehykset välittävät ongelmanmäärittelyllään ja millaisia rajaturvallisuuden alalle kohdentuvia vaatimuksia niiden esittämiin tulkintakantoihin sisältyy. Syvennän analyysia edelleen tarkastelemalla uhkien ja vaatimusten rakentumista ja oikeuttamista turvallistamisteorian viitekehyksessä. Lopuksi tarkastelen

Orbánin rajaturvallistamispuhetta ja sen ominaispiirteitä suhteessa tutkimukseni teoreettiseen viitekehykseen ja aiempaan tutkimukseen.

Tutkielma pyrkii valaisemaan nykyään varsin moniulotteisena ja häilyvänä näyttäytyvän rajaturvallisuuden diskursiivista rakentumista. Tavoitteena on tuoda esille, millaisia merkityksiä ja millaista ymmärrystä Orbánin rajaturvallistamispuhe implikoi ja mobilisoi, erityisesti koskien rajat ylittäviä siirtolaisia, rajaturvallisuusmekanismeja sekä rajojen fundamentaalista olemusta ja funktioita. Näin tutkielma avaa yhden näkökulman siihen, kuinka ilmiötä rajaturvallistetaan ja millaisena rajaturvallisuuden merkitysavaruus näyttäytyy eurooppalaisessa kontekstissa. Rajaturvallistamisen merkitys näyttää jälleen korostuneen koronapandemian aikana, mikä osoittaa, että rajaturvallistamisella on merkitystä politiikan ja yhteiskunnallisen vallankäytön näkökulmasta. Erityinen kiinnostukseni kohde on turvattomuuden ja rajojen diskursiivisen tuottamisen suhde Orbánin viestinnässä. Oletan, että Orbánin rajaturvallistamispuhe välittää myös tietynlaisia mielikuvia ja tulkintoja rajojen luonteesta ja funktioista. Tämä näkökulma on huomionarvoinen, erityisesti kun sitä arvioidaan suhteessa Euroopan rajojen nykytilaan ja kehityskulkuun.

Laajemmassa mielessä rajaturvallistamispuheen purkaminen antaa mahdollisuuden pohdita kriittisesti sitä, missä määrin kollektiiviset tapamme puhua rajoista, siirtolaisista ja turvallisuudesta ovat historiallisesti juurtuneita, turvallisuusviranomaisten muovaamia ja politiikkojen määrittelemiä. Tutkimusintressini taustalla on ymmärrys siitä, että siirtolaiskriisin onnistunut turvallistaminen voi kaventaa aihetta koskevaa julkista keskustelua ja ennen kaikkea vaihtoehtoisten ratkaisutapojen esille tuomista. Näin ollen rajaturvallistamista koskevan tutkimustiedon lisääminen luo parempia edellytyksiä tunnistaa ja kyseenalaistaa rajaturvallistamista, mikä voi luoda tilaa edelleen ajankohtaisen siirtolaiskriisin vaihtoehtoisille jäsenystavoille ja kriisin ratkaisuja käsittelevälle politiikalle sekä rajaturvallisuuden alan laajentumisen kriittiselle tarkastelulle.

1.3 Tutkielman rakenne

Tutkielmani toinen ja kolmas luku rakentavat tutkimuksen teoreettista viitekehystä. Tutkielmani ankkuroituu turvallisuustutkimuksen ja rajatutkimuksen piiriin. Toisessa luvussa taustoitin rajaturvallisuuden monitahoista käsitettä ja jäsenän rajaturvallistamista diskursiivisena prosessina. Kolmannessa luvussa kuvaan rajoja ilmiönä ja tarkastelen

Euroopan rajojen hahmottamistapojen ja rajojen turvallisuusfunktioiden muutosta viime vuosikymmenten aikana.

Neljännessä luvussa esittelen kehysanalyysiä tutkimusmenetelmänä ja selvitän, miten hyödynnän sitä teoreettisanalyyttisenä välineenä tutkimusaineiston analysointiin eli Orbánin viestinnässä esiintyvien kehysten tunnistamiseen. Esittelen myös tutkimuksen empiirisen aineiston, joka muodostuu Unkarin pääministerin kanslian virallisista julkaisuista syyskuulta 2015. Tutkimusaineisto sijoitetaan aikajanalla syyskuun 2015 merkittävien tapahtumien kontekstiin.

Viidennessä luvussa kuvaan, millä tavoin Orbán kehystää siirtolaiskriisiä ja esittelen aineiston analyysissa tunnistamani hallitsevat kehukset. Lisäksi selvitän, miten yhdistän kehys- ja turvallistamisteoriaa siten, että aineistoanalyysi rakentuu kaksivaiheisena prosessina.

Kuudennessa luvussa syvennän analyysiä ja selvitän, millä tavoin Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä. Esittelen tutkimustuloksina Orbánin viestinnässä rakentuvat pääasialliset uhkat, miten ne esitetään rajaturvallisuuden viitekehyksessä ratkaistavina kysymyksinä ja miten rajaturvallistamista oikeutetaan.

Viimeisessä luvussa esitän johtopäätökseni koskien Orbánin rajaturvallistamispuheen ominaispiirteitä ja pohdin tutkimukseni tuloksia suhteessa tutkimukseni tavoitteisiin, kysymyksenasetteluun sekä teoreettisiin lähtökohtiin. Arvioin myös tutkimukseni luotettavuutta ja ehdotan mahdollisia jatkotutkimusaiheita.

2 RAJATURVALLISUUS KÄSITTEENÄ

Rajaturvallisuus ja *rajaturvallistaminen* ovat tämän tutkielman keskeiset käsitteet. Tässä luvussa määrittelen nämä käsitteet turvallisuusteorian viitekehyksessä. Aloitan tarkasteluni laaja-alaisemmin kuvaten turvallisuuden käsitteen monimerkityksellistä ja kiistanalaista luonnetta. Seuraavaksi kuvaan, kuinka hahmotan tässä tutkielmassa rajaturvallisuutta konstruktivistisesta näkökulmasta ymmärtäen sen rakentuvan sosiaalisesti ja kytkeytyvän yhteiskunnalliseen vallankäyttöön. Ajatus turvallisuuskäsitysten poliittisesta luonteesta on avainasemassa, koska analysoin tutkielmassani pääministeri Orbánin viestintää. Luvun lopuksi määrittelen turvallistamisteoriaan sitoen rajaturvallistamisen diskursiiviseksi prosessiksi, jossa rakennetaan ymmärrystä uhkista ja niiden edellyttämistä poikkeustoimista. Luvun päätteeksi lukijalle on muodostunut käsitys siitä, kuinka rajaturvallistaminen muodostaa tutkielmassani ikään kuin suurennuslasin, jonka läpi tarkastellaan sitä, miten siirtolaiskriisin aikaisessa viestinnässä konstruoidaan eksistentiaalisia uhkia ja oikeutetaan poikkeuksellisia rajaturvallisuustoimia.

2.1 Häilyvä turvallisuus

Tutkiessani sitä, kuinka siirtolaiskriisiä rajaturvallistetaan eli konstruoidaan rajaturvallisuuskysymyksenä, tutkielmani edustaa turvallisuustutkimusta (*security studies*). Paul Williamsin mukaan turvallisuustutkimus pyrkii vastaamaan kysymyksiin siitä, mitä turvallisuus on, kenen turvallisuudesta on kyse, mitkä asiat ovat turvallisuuskysymyksiä ja miten turvallisuus voidaan saavuttaa (Williams 2008, 5–11). Haasteena on se, että turvallisuus on itsessään varsin häilyvä ja monimerkityksellinen käsite, jota on lähestytty monesta eri näkökulmasta. Turvallisuustutkijat ovat hahmottaneet turvallisuutta niin olotilana, arvona, politiikkana kuin käytänteenä ja sitä on tarkasteltu niin positiivisessa kuin negatiivisessa valossa (Cavelty & Balzacq 2017, 1–2).

Monesti turvallisuuden määrittelyssä lähtökohdaksi on otettu Arnold Wolfersin määritelmä, jonka mukaan turvallisuus merkitsee objektiivisessa mielessä tärkeisiin arvoihin kohdistuvien uhkien puutetta ja subjektiivisessa mielessä vapautta siitä pelosta, että nämä arvot joutuisivat uhatuiksi (Wolfers 1952, 485)². David Baldwin on puolestaan

² Wolfers 1952, 485: *security, in an objective sense, measures the absence of threats to acquired values, in a subjective sense, the absence of fear that such values will be attacked.*

painottanut määrittelytapaa, jossa huomioidaan käsitteen käyttötarkoitus ja toiminnallinen luonne. Turvallisudessa on Baldwinin näkemyksen mukaan kyse pikemminkin arvojen turvaamisesta kuin vapaudesta arvoihin kohdistuvista uhkista, jolloin turvallisuuden määrittely palautuu kysymyksiin siitä, kenen turvallisuudesta ja minkä arvojen turvaamisesta on kyse, missä laajuudessa turvallisuutta tavoitellaan sekä miltä uhkilta turvaututaan, millä keinoin, millä hinnalla ja missä ajanjaksossa (Baldwin 1997, 12–18).

Perinteisesti politiikan ja kansainvälisten suhteiden tutkimuksessa turvallisuutta on hahmotettu valtiokeskeisesti ja erityisesti valtioiden välisen sotilaallisen konfliktin sekä voimankäytön ja sen uhkan näkökulmista (esim. Walt 1991). Kylmän sodan jälkeen turvallisuuden käsitettä ja tutkimusalaa on laajennettu käsittämään sotilaallisen ulottuvuuden ohella poliittinen, taloudellinen, ympäristöllinen ja sosiaalinen ulottuvuus (Buzan et al. 1998). Turvallisuustudkimus on saanut myös lisää syvyyttä analyysin kohdentuessa valtioiden ja kansainvälisen järjestelmän lisäksi mm. yksilön, ihmisryhmien, alueellisten instituutioiden ja jopa biosfäärin tasoille. Viime vuosikymmeninä turvallisuuden tutkimuksen kenttää on sen laajentumisen ja syventymisen seurauksena karakterisoinut debatti tutkimusalan ydinkysymyksistä ja turvallisuuden käsitteen väitetystä hämartyimisestä³. Tutkijat ovat myös nostaneet esille sen, että turvallisuuden käsitteen teoreettinen tarkastelu on itsessään jäänyt varsin suppeaksi (mm. Baldwin 1997, Buzan 1991). Monet tutkijat ovat luonnehtineet turvallisuutta olennaisesti kiistellyksi käsitteeksi, jonka määrittelystä ei voida sen sisäänrakennetusta kompleksisuudesta johtuen koskaan edes päästä yhteisymmärrykseen⁴.

Turvallisuuden voidaan ymmärtää merkitsevän samanaikaisesti monia asioita riippuen siitä, kuka termiä käyttää sekä missä käyttötarkoituksessa ja -yhteydessä. Ken Booth toteaa, että maailmanpolitiikan kilpailevat teoriat synnyttävät erilaisia käsityksiä siitä, mitä turvallisuus on. Toisin sanoen voimme ymmärtää, että turvallisuuskäsitykset ovat johdettuja poliittisista tai teoreettisista positioista. Viime kädessä ne palautuvat näkemyksiimme siitä, miten ylipäänsä hahmotamme inhimillistä kanssakäymistä ja meitä ympäröivää maailmaa. (Booth 2005, 13-16) Myös Jef Huysmans on korostanut turvallisuuden ja turvattomuuden poliittista luonnetta; kysymystä siitä, kuinka turvallisuuskäsitykset kantavat mukanaan perustavanlaatuisia olettamuksia poliittisten yhteisöjen luonteesta ja

³ Tiivistetysti turvallisuustutkimusta koskevasta akateemisesta keskustelusta esim. Buzan & Hansen 2009, 187-225; Cavelti & Mauer 2010, 1-4; Peoples & Vaughan-Williams 2014, 1-5.

⁴ Esim. Cavelti & Balzacq 2017, 1; Smith 2005, 27; Baldwin 1997, 10; Buzan 1991, 6-7.

politiikasta (Huysmans 2006, 1-2). Tavat tehdä turvallisuustutkimusta nojautuvat viime kädessä tutkijan metateoreettisiin lähtökohtiin, sillä vaihtoehtoiset käsitykset tiedon ja todellisuuden luonteesta merkitsevät erilaisia tapoja jäsentää ja tutkia turvallisuutta. Seuraavassa luvussa selvitän, mistä lähtökohdasta turvallisuutta lähestytään tässä tutkielmassa.

2.2 Turvallisuus sosiaalisena konstruktiona

Tässä tutkielmassa turvallisuutta lähestytään konstruktivistisesta näkökulmasta. Konstruktivismia voidaan luonnehtia metateoreettiseksi orientaatioksi, joka jakaantuu useisiin tutkimussuuntauksiin, jotka mahdollistavat erilaisia tutkimusasetelmia. Konstruktivismin keskeisenä premissinä on käsitys tiedon ja todellisuuden sosiaalisesta rakentumisesta: Maailma ja sen ilmiöt ymmärretään sosiaalisiksi konstruktioiksi. Maailman ymmärretään rakentuvan inhimillisessä vuorovaikutuksessa, jossa toimijat rakentavat maailmaa, joka vastaavasti myös muovaa heitä.⁵ Toimijoiden käyttäytymisen ymmärretään olevan sidoksissa paitsi materiaalisiin tekijöihin myös tietyssä historiallisessa, kulttuurisessa, poliittisessa ja sosiaalisessa kontekstissa vallitseviin ideologisiin rakenteisiin, sosiaalisiin käytänteisiin, institutionalisoituneisiin normeihin ja intersubjektiivisiin merkitysjärjestelmiin. Ymmärrystavat ovat siis historiallisesti ja kulttuurisesti määrittäneitä sekä kytkeytyneitä yhteiskunnalliseen valtaan, joka on sekä materiaalista että diskursiivista. (Hopf 1998, 176, 199).

Konstruktivistisesta näkökulmasta tarkasteltuna intersubjektiivisesti rakentuneiden uskomusten, arvojen, normien ja identiteettien ymmärretään säätelevän legitimiin poliittisen toiminnan rajoja ja erilaisten toimenpiteiden hyväksyttävyyttä (McDonald 2008, 71). Kulttuuriset ja institutionaaliset tekijät siis heijastuvat turvallisuusintresseihin, -ajatteluun ja -käytänteisiin (Katzenstein 1996). Myös tämän tutkimuksen kohteena olevaan rajaturvallisuuteen liittyy uskomuksia maailmasta, sosiaalisia suhteita määrittäviä normeja sekä käsityksiä itsestä ja toisista, esimerkiksi olettamuksia rajoista, ihmisryhmien välisistä eroavaisuuksista ja tavoista ratkoa yhteiskunnallisia ongelmia. Konstruktivistisen lähestymistavan ytimessä oleva ajatus todellisuuden sosiaalisesta rakentumisesta

⁵ Konstruktivistisesta tieteenfilosofiasta turvallisuustutkimuksessa ks. Hopf 1998; 181–185; Agius 2009, 51; Balzacq 2010; 57–59.

merkitsee arkipäiväisissä tilanteissa ja rutiineissa tuotetun ja uusinnetun itsestäänselvyyksien maailman kyseenalaistamista, jolloin kiinnostuksen kohteeksi nousevat sosiaaliset prosessit, joiden kautta tiedosta tulee sosiaalisesti vahvistettua totuutta (Berger & Luckmann 1966/1991; 14–15). Kun maailmaa ei oteta annettuna, avautuu vaihtoehtoisia ymmärrystapoja myös politiikan ja turvallisuuden tutkimukseen (Agius 2009, 50–52).

Tutkielmassani olen omaksunut konstruktivistisen käsityksen turvallisuudesta kontekstisidonnaisena sosiaalisena konstruktiona. Alexander Wendtia mukaillen voidaan todeta, että turvallisuus on sitä, mitä toimijat siitä tekevät⁶. Ymmärrän turvallisuudella olevan erilaisia neuvottelun ja kamppailun tuloksena muotoutuneita merkityksiä eri konteksteissa (ks. esim. McDonald 2008, 67–71). Tällöin tutkimuskohteeksi nousee se, kuinka turvallisuus on sosiaalisesti rakentunut, eli kuinka turvallisuutta tuotetaan toimijoiden välisessä sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Huomio kiinnittyy erityisesti siihen, miten turvallisuutta merkityksellistetään erilaisissa sosiokulttuurisissa konteksteissa ja mitä poliittisia vaikutuksia sillä on (McDonald 2008, 67; Aguis 2007, 73). Tässä tutkielmassa kiinnostuksen kohteena on kuinka pääministeri Orbán poliittisena toimijana ja yhteiskunnallisen vallan käyttäjänä aktiivisesti muovaa turvallisuuskäsityksiä. Orbánin viestintää on hahmotettava yhtäältä Unkarin poliittisen tilanteen ja sosiokulttuurisen kontekstin kautta, toisaalta myös laajemmassa eurooppalaisessa merkitysyhteydessä.

Turvallisuuden tutkimuksen konstruktivistiset suuntaukset on usein karkeasti jaoteltu ns. perinteisiin ja kriittisiin suuntauksiin jälkimmäisten painottaessa erityisesti diskursiivisen merkityksenannon roolia maailman konstruoinnissa (Peoples & Vaughan-Williams 2014; 4–7; Aguis 2007, 81; Hopf 1998, 181–185). Tämä tutkielma asemoituu osaksi kriittistä diskursiivista suuntausta. Norman Faircloughin mukaan diskursiivisessa merkityksenannossa on kyse tiedon, uskomusten, arvojen ja sosiaalisten suhteiden rakentamisesta, ylläpitämisestä ja haastamisesta (Fairclough 1997, 23). Taustalla on konstruktivistinen ajatus kielestä todellisuuden jäsentäjänä. Kielen voidaan ymmärtää olevan samanaikaisesti sosiaalisen todellisuuden tuote ja sen rakentaja (Potter & Wetherell 1987, 35). Toisin sanoen kieli ei yksinomaan kuvaa maailmaa, vaan luo sitä jäsentämällä inhimillistä toimintaa koskevia käsityksiä, arvoja, normeja ja käytäntöjä. Koska kielenkäytöllä luodaan erilaisia käsityksiä sosiaalisista ongelmista, kieli on tärkeässä asemassa turvallisuusongelmien muodostumisen, kehittymisen ja purkamisen kannalta (Balzacq 2010;

⁶ Wendt 1999, 70: Wendt on todennut että kansainvälisen järjestelmän *anarkia on mitä valtiot siitä tekevät*. Näkökulma korostaa aktiivista toimijuutta ja yhteisiä merkityksiä maailman konstruoinnissa.

63; Balzacq 2011; 1–3). Turvallisuuden määrittelyssä on syvällisemmällä tasolla kysymys pyrkimyksestä hakea ratkaisuja ongelmiin, jotka koskevat itseä ja toiseutta, alueellisia ja sosiaalisia rajoja sekä valtaa, legitimizeettiä ja suvereniteettiä (Buzan & Hansen 2009, 5). Tutkielmani perustana on oletamus siitä, että siirtolaiskriisi ja rajaturvallisuus saavat tietynlaisia merkityksiä Unkarin pääministeri Viktor Orbánin viestinnässä. Se, miten siirtolaiskriisistä, rajoista ja niiden hallinnasta puhutaan, paitsi kuvaavat, myös määrittelevät todellisuutta tietyllä tavalla.

2.3 Turvallistamisteoria

Konstruktivistinen lähestymistapa nostaa tarkastelun keskiöön sen, kuinka turvallisuutta tai turvattomuutta rakennetaan diskursiivisesti, ts. miten maailman tapahtumia ja ilmiöitä *turvallistetaan*. Tämän tutkielman tutkimuskohteena on siirtolaiskriisin turvallistaminen tai spesifimmin kriisin rajaturvallistaminen eli kehystäminen rajaturvallisuuskysymykseksi. Tästä syystä on erityisen tärkeää määritellä mitä turvallistamisella tässä tutkielmassa tarkoitetaan, sekä avata lyhyesti käsitteen taustateoriaa.

Barry Buzanin, Ole Weaverin ja Jaap de Wilden edustaman Kööpenhaminan koulukunnan mukaan turvallistamisteoria tarjoaa analyttisiä työkaluja tarkastelemaan sitä, kuinka asioita muotoillaan turvallisuuskysymyksiksi kysymällä kuka turvallistaa, mitä kysymyksiä (uhkia), kenelle (viitekohdat), miksi, millä vaikutuksilla ja missä olosuhteissa. Buzan et al. määrittelee turvallistamisen (*securitization*) intersubjektiiviseksi ja diskursiiviseksi prosessiksi, jossa rakennetaan kollektiivista ymmärrystä uhkista. Turvallistamisessa on kyse jonkin asian esittämisestä sellaisena eksistentiaalisena uhkana, jonka käsittely edellyttää välittömiä tai poikkeuksellisia toimia, jotka oikeuttavat tavanomaisesta poliittisesta käsittelyjärjestyksestä poikkeamisen. Turvallistamispuhe siirtää ilmiön turvallisuuden logiikan ja toimintatapojen piiriin kehystämällä sitä erityislaatuisena uhkana ja siten tavanomaisen poliittisen päiväjärjestyksen yläpuolella olevana, riippumatta siitä onko uhka kuvitteellinen vai todellinen. Uhkakuvat määrittyvät suhteessa niiden viitekohtiin ja näyttäytyvät erilaisina eri ulottuvuuksissa. Uhattuna voi olla esimerkiksi valtio tai asevoimat (sotilaallinen), suvereniteetti tai poliittinen järjestys (poliittinen) tai kollektiiviset identiteetit tai arvojärjestelmät (sosiaalinen). (Buzan et al. 1998; 21–32)

On tärkeää huomioida, että Buzan et al. lähestyvät turvallistamista kieliteoriasta käsin korostaen kielen performatiivista ja funktionaalista luonnetta ja ymmärtäen turvallistamistoimien olevan ns. puheakteja. Näin ollen turvallistamispuheella on itsessään sosiaalista todellisuutta jäsentävä olemus (Waever 1995, 54–55). Kööpenhaminan koulukunnan näkemyksiä turvallistamisesta on usein kritisoitu liian kapea-alaisiksi. Kritiikki on kohdistunut mm. siihen, että koulukunnan turvallistamisteoria ei ota huomioon riittävällä tavalla moninaisia representoinnin muotoja, toimijalähtöisyyttä ja laajempaa sosiokulttuurista kontekstia, jolloin turvallisuus saa sisältönsä suppeassa merkityksessä uhkien määrittelyn ja legitimoinnin sekä äärimmäisyyden kautta (ks. esim. Williams 2011 ja McDonald 2008b). Rinnalle onkin kehittynyt vaihtoehtoisia, turvallistamisteoriaa syventäviä tapoja hahmottaa turvallistamista.

Niin kutsuttu Pariisin koulukunta lähestyy turvallistamista sosiologisesta näkökulmasta, jossa turvallistaminen ymmärretään moniulotteisemmin kutoutuneena käytänteiden, kontekstin ja valtasuhteiden viitekehykseen. Esimerkiksi Didier Bigo näkee turvallistamisen osana uhkien ja epävarmuuden jatkumoa, jota tuotetaan ja ylläpidetään poliitiikkojen, viranomaisten ja asiantuntijoiden arkipäiväisissä rutinoituneissa käytänteissä. Tästä näkökulmasta turvallistamisesta on kyse siitä, että turvattomuutta hallinnoivat toimijat kilpailevat siitä, mitä asiakysymyksiä kehystetään uhkiksi ja mitä teknologioita tulisi käyttää niiden hallitsemiseksi. (Bigo 2002, 63–64; Ibid. 2008, 126–128) Tätä Foucault'lainseen poststrukturalistiseen teoriaan nojaavaa ajattelutapaa mukailee myös Jef Huysmans, jolle turvallistaminen ilmenee sekä poliittisena spektaakkelinä että teknokraattisina ja teknologisin prosesseina (Huysmans 2006, 153–154).⁷ Turvallistamispuheen (ja puheaktien) taustalla piilee siis turvallisuuslogiikka, jota voidaan luonnehtia turvallisuustiedon ja -käytänteiden muodostamaksi merkityssuhteiden verkostoksi (Ibid. 2006, 25). Huysmansin mukaan turvallisuuspuhe implikoi tietynlaisia merkityksiä ja elämän lainalaisuuksia, jolloin sen edistämä ymmärrys organisoii sosiaalista toimintaa ja suhteita. Tavat määrittellä uhkia ja turvattavia kohteita jäsentävät samalla suhdetta maailmaan, muihin ihmisiin ja itseen (Ibid. 1998, 231–232).

Bigon ja Huysmansin näkemykset ovat erityisen merkityksellisiä tämän tutkimuksen kannalta, sillä molemmat ovat tutkineet ja problematisoineet maahanmuuton turvallistamista EU -kontekstissa. Sosiologinen lähestymistapa turvallistamiseen prosessina antaa

⁷ Näkökulmaa edustavat tutkijat lähestyvät turvallistamista turvattomuuden kautta, esim. Bigo 2002: *(in)securitization*, Huysmans 2006: *politics of insecurity*.

mahdollisuuden turvallistamisen kokonaisvaltaisempaan tarkasteluun ja erityisesti sen vaikutusten arviointiin. Tässä tutkielmassa pyrin purkamaan turvallistamista keskittymällä rajaturvallistamispuheen ja siinä tapahtuvan merkityksenannon analysointiin. Näen tämän keinoksi havainnollistaa taustalla olevaa turvallisuuslogiikka sekä tehdä näkyväksi rajaturvallistamisen laajempaa merkitysavaruuksia eurooppalaisessa kontekstissa. Turvallistamisen hahmottaminen moniulotteisena prosessina mahdollistaa tutkielmassani aineistolähtöisen analyysin syventämisen peilaamalla analyysin tuloksia aiempaan tutkimukseen koskien identiteettiä, rajoja ja hallintaa käsitteleviä merkityksellistämisen tapoja.

Turvallistaminen ei luonnollisestikaan aina onnistu. Buzan et al. mukaan turvallistamisen menestys on riippuvaista ensinnäkin siitä, kuinka turvallistamispuhe noudattaa turvallisuuden kielioppia ja mukautuu vallitsevaan poliittiseen retoriikkaan sekä toiseksi siitä, mikä on turvallistamiseen pyrkivän toimijan sosiaalinen (valta)asema ja kolmanneksi siitä, millaisena uhka näyttäytyy käytännössä (Buzan et al. 1998, 32–33). Thierry Balzacq on korostanut vahvemmin kontekstuaalisuutta menestyksekkään turvallistamisen edellytyksenä: turvallisuusargumentoinnin on saatava vastakaikua yleisöltä, turvallisuuspuheen tulee asettua luontevasti ajan henkeen ja vuorovaikutustilanteiden jatkuuon ja sen on mobilisoitava jaettu merkityksiä ja ymmärrystapoja (Balzacq 2011, 9–15). Juha Vuori on kuvannut turvallistamista poliittiseksi peliksi, jossa turvallistamisen prosesseja luonnehtivat vallan ja vastavallan dynamiikka. Vuoren mukaan turvallistamisessa ei ole kyse ainoastaan kysymysten nostamisesta turvallisuusagendalle ja turvaamistoimien oikeuttamisesta vaan turvallistamisella voi olla myös muita poliittisia funktioita, kuten pelotteen luominen, turvallisuusstatuksen ylläpito, aiempien toimien oikeuttaminen sekä kontrolli. (Vuori 2011, 187–191; Vuori 2008, 76)

Orbánin siirtolaiskriisin aikainen viestintä tarjoaa mielenkiintoisen tutkimuskohteen, koska Unkarin tapahtumat osoittavat, että (raja)turvallistaminen onnistui. Pääministerin muotoilemat uhkakuvat ja vaatimat poikkeustoimet konkretisoituivat poliittisina toimenpiteinä ja fyysisinä viranomaistoimenpiteinä rajoilla ja niillä oli konkreettisia vaikutuksia etenkin siirtolaisten elämään. Siirtolaiskriisin turvallistaminen kytkeytyy siis Unkarin turvallisuusviranomaisten pyrkimykseen hallita konstruoitua uhkaa, jota viranomaistoimet itsessään samalla oikeuttavat. Tutkielmassani olen kiinnostunut nimenomaan Orbánin roolista turvallistajana. Fokukseni on onnistuneen turvallisuusargumentoinnin

analysoinnissa ja tavoitteenani on selvittää, millaisia merkityksiä Orbán rakentaa ja mobilisoi uhkamäärittelyssään.

2.4 Rajaturvallistaminen

Tässä tutkielmassa tarkastelen nimenomaan rajoihin liittyvää turvallisuutta, ns. rajaturvallisuutta (*border security*). Rajaturvallisuuden käsite on monitahoinen ja häilyvä (Jokela et al. 2016). Turvallisuuden käsitteen tavoin rajaturvallisuuden hahmotustapa on monesti riippuvainen sen käyttötarkoituksesta ja -yhteydestä. Markus Heiskanen on esimerkiksi määritellyt rajaturvallisuuden abstraktisti rajoihin liittyvän turvattomuuden hallinnaksi (Heiskanen 2013, 727). Rajaturvallisuuden alaan liitetyt uhkakuvat ovat viime vuosikymmeninä laajentuneet laajan turvallisuuskäsityksen mukaisesti kattamaan yhä useampia sektoreita. Rajaturvallisuuden yhteydessä puhutaan esimerkiksi laittomasta maahanmuutosta, rajat ylittävistä rikollisuuksista, huumausaineista, terrorismista tai terveysturvallisuushkista kuten tartuntataudeista. Valtioiden sijaan uhkina näyttäytyvät pääasiassa ei-valtiolliset toimijat ja taustalla ovat usein todellisuudessa globaalit ongelmat kuten muuttoliikkeitä aiheuttavat ilmastokysymykset tai sosiaalinen eriarvoistuminen. Tästä huolimatta rajaturvallisuus määrittyy useimmiten ns. kovaksi turvallisuudeksi ja fyysisiksi keinoiksi rajojen hallitsemiseksi perinteisen, kapea-alaisen turvallisuuskäsityksen hengessä. Heiskanen mukaan rajaturvallisuuden vallitsevat määrittelytavat heijastelevat edelleen kylmän sodan aikaista vastakkainasettelun henkeä ja turvallisuusajattelua painottamalla valtiolähtöisiä, turvallisuushkien torjuntaan keskittyviä ratkaisuja (Heiskanen 2013, 709).

Tässä tutkielmassa rajaturvallisuus ymmärretään sosiaalisesti konstruoiduksi käsitteeksi. Tutkimukseni viitekehyksessä lähestyn rajaturvallisuutta *rajaturvallistamisen* kautta. Serghei Golunov viittaa rajaturvallistamisella (*borderization*) siihen, kuinka tietyt turvallisuuskysymykset konstruoidaan esittämällä ratkaisuna rajojen turvaamistoimia. Golunov kuvaa rajaturvallistamista kaksivaiheisena: ensin jokin ilmiö turvallistetaan ja sitten se esitetään asiana, joka tulee ratkaista rajapolitiikan viitekehyksessä. Tämä tapahtuu liittämällä turvallistettu ilmiö kuten laitton maahanmuutto, terrorismi tai järjestäytynyt rikollisuus rajoihin, rajojen suojelemiseen tai rajojen hallinnan instituutioihin. (Golunov 2013, 1–2) Golunovin mukaan rajaturvallistamisella pyritään saavuttamaan yleisön tu-

kea, poliittista vaikutusvaltaa tai aineellisia resursseja. Tutkielmani näkökulmasta keskeinen on ajatus rajaturvallistamisen kytkeytymisestä identiteettirajojen tuottamiseen, mikä Golunovin mukaan selittää usein kansalaisten tai politikkojen vaatimuksia vahvistaa rajaturvallisuutta erilaisten rajoihin liittymättömienkin turvallisuusuhkien torjumiseksi. (Ibid., 22–23) Tässä tutkielmassa rajaturvallistamisen oletetaan ylläpitävän ja toisintavan paitsi uskomuksia rajojen luonteesta ja funktiosta, myös herättävän eksistentiaalisia kysymyksiä poliittisen yhteisön olemuksesta.

Golunov yhtyy useiden muiden tutkijoiden esittämään kritiikkiin turvallistamisen vaaroista. Golunovin mukaan rajojen turvaamisen kuvaaminen ratkaisuna yhä laaja-alaisempiin ja monisyisempiin turvallisuusuhkiin voi olla haitallista, sillä se kaventaa aihetta koskevaa julkista keskustelua ja vähentää muiden toimenpiteiden käyttömahdollisuutta eikä siten välttämättä edistä ongelmien todellista ratkaisua. (Golunov 2013, 21–23) Kuten Bigo huomauttaa, turvallistaminen merkitsee myös uhrauksia, sillä turvallisuus ei ole rajatonta ja sillä on aina häviäjiä ja voittajia - oli kyse sitten ihmisten vapaasta liikkuvuudesta, ihmisoikeuksista tai valtioiden ja ihmisryhmien keskinäisistä suhteista (Bigo 2008, 123) Käytännössä rajaturvallistamisen vaikutukset ovatkin usein asymmetrisiä: esimerkiksi samanaikaisesti, kun osan liikkuvuutta helpotetaan, toisten vaikeutetaan turvallisuuden nimissä. Kuitenkin liikkuvuuden helpottamisella on myös hintansa, sillä kompensoivina turvallisuustoimina rajaturvallisuustiedot levittäytyvät yhä kauemmas varsinaisista fyysistä rajoista ja voivat kattaa laajemmin esimerkiksi ihmisten henkilötietojen tai biometristen tietojen käsittelyä.

Kuten olen jo edellä todennut, tutkielmani pyrkii tekemään näkyväksi tapoja, joilla siirtolaiskriisiä on rajaturvallistettu unkarilaiseurooppalaisessa kontekstissa. Tavoitteena on syventää ymmärrystä erilaisista tavoista merkityksellistää yhä ajankohtaista siirtolaiskysymystä ja luoda näin tilaa vaihtoehtoisille jäsennostavoille ja politiikalle. Rajaturvallistamispuheen purkaminen edellyttää tutkimuskohteeni kontekstualisointia. Seuraavassa luvussa kuvaan Euroopan rajojen hahmottamistapojen ja rajojen turvallisuusfunktioiden muutosta viime vuosikymmenten aikana. Näin asemoin Orbánin viestinnän eurooppalaisten rajaturvallisuuskäytänteiden ja turvallisuuslogiikan jatkumoon.

3 RAJATUTKIMUS JA RAJAT ILMIÖNÄ

Tässä luvussa jatkan tutkielmani teoreettisen viitekehyksen jäsentämistä ankkuroimalla tutkielmani osaksi rajatutkimusta ja taustoittamalla rajojen hahmottamistapojen muutosta eurooppalaisessa kontekstissa. Tutkimuskohteenani olevan rajaturvallistamispuheen analysointi edellyttää ymmärrystä siitä, kuinka rajat ja niiden tuottaminen kytkeytyvät turvattomuuden tuottamisen politiikkaan. Kuvaan tässä luvussa kuinka valtiokeskeinen käsitys rajoista ja turvallisuudesta heijastuu edelleen rajojen ja niiden hallinnan merkityksellistämisen tapoihin, vaikka rajojen turvallisuusfunktiot ovatkin laajentuneet ja rajaturvallisuus piirtyy moniulotteiseksi kontrollijärjestelmäksi. Omaksumastani konstruktivistisesta lähestymistavasta tarkasteltuna rajaturvallistaminen ja siihen kytkeytyvä rajojen tuottaminen ymmärretään diskursiivisena prosessina. Rajaturvallistamispuhe vetoaa uskomuksiin ja myytteihin rajojen olemuksesta ja turvallisuusfunktioista, mutta konstruktivistinen käsitys rajoista mahdollistaa myös niiden kriittisen haastamisen ja tekee rajoista potentiaalisia poliittisen kamppailun kohteita.

3.1 Rajatutkimuksen kentällä

Tutkiessani rajaturvallisuutta eli sitä, kuinka Unkarin ja Euroopan unionin rajoja sekä rajat ylittäviä ihmisiä merkityksellistetään tutkielmani asemoituu rajatutkimuksen (*border studies*) piiriin. Noel Parkerin ja Nick Vaughan-Williamsin mukaan rajatutkimuksen keskeisenä tehtävänä on tunnistaa ja kyseenalaistaa sitä, mitä ja missä rajat ovat sekä, miten ja millä vaikutuksilla ne toimivat eri viitekehyksissä (Parker & Vaughan-Williams 2012, 729). James Anderson et al. mukaan rajoja tulee tutkia, sillä ne ovat keskeinen konstituiva elementti ristiriitaisessa maailmanjärjestyksessä: rajat toimivat tiloina ja toimijoina järjestykselle ja epäjärjestykselle dynaamisessa globaalissa maisemassa (Anderson et al. 2002, 7). Rajoja on tutkittu monin erilaisin lähestymistavoin niin maantieteiden, yhteiskuntatieteiden, taloustieteiden kuin valtiotieteiden intresseistä käsin. Rajatutkimus onkin muotoutunut poikkitieteelliseksi tutkimusalaksi. Osaltaan tutkimusalaa on kritisoitu siitä, että se muodostaa varsin hajanaisen tutkimuskentän, jossa ei vallitse konsensusta edes rajojen perustavanlaatuisesta luonteesta.⁸ Yhteistä tuntuu olevan lähinnä käsitys siitä, että rajoja voidaan kuvata erittäin kompleksisiksi ja moniulotteisiksi ilmiöiksi (Wilson & Donnan 1998; Kolossov 2005).

⁸ Tutkimusalan tilasta esim. Donnan & Wilson 2016; Newman 2006; Brunet-Jailly 2005; Kolossov 2005.

Viime vuosikymmeninä rajatutkimus on kokenut eräänlaisen renessanssin Neuvostoliiton hajoamisen, Euroopan unionin muodostumisen sekä kiihtyvän globalisaatiokehityksen myötä⁹. On selvää, että rajat kuten yhteiskunnat ja valtiot, joita ne rajaavat, ovat eläneet mukana maailman muutoksessa. Osa tutkijoista on tulkinnut muutoksen merkittävän rajojen hämärtymistä sekä avoimia ja verkostoituneita yhteiskuntia ja askelia kohti rajatonta maailmaa (Blatter 2001; Castells 2010; Ohmae 1995). Toiset ovat puolestaan korostaneet sitä, etteivät rajat ole suinkaan hävinneet tai muuttuneet merkityksettömiksi, vaan ne ovat omaksuneet uudenlaisia muotoja, toimintoja ja rooleja¹⁰. Newmanin mukaan kysymys rajatusta tai rajattomasta maailmasta on itsessään *passé* (Newman 2006).

Tässä tutkielmassa hahmotan rajoja konstruktivistisesta näkökulmasta, sosiokulttuurisina konstruktioina. Ymmärrän rajojen olevan kontekstisidonnaisia ilmiöitä, jotka nivoutuvat aikansa sosiaalisiin, kulttuurisiin, poliittisiin ja taloudellisiin rakenteisiin, käytänteisiin ja diskursseihin sekä ennen kaikkea yhteiskunnallisiin valtasuhteisiin (Paasi 2011, 27). Kiinnostukseni kohteena on rajatutkimuksen näkökulmasta eksplisiittisesti se, kuinka rajaturvallistaminen tuottaa rajoja ja merkityksellistää niitä diskursiivisesti. Tutkielmassa pyrin selvittämään, miten uhkakuvien rakentaminen kytkeytyy rajojen rakentamiseen esimerkiksi alueiden, valtioiden tai ihmisryhmien välillä. Perinteisesti uhka- tai viholliskuviin sisältyy keskeisesti toiseuden (*otherness*) korostaminen, mikä voi korostaa myös erottelulinjoja tuottavien rajojen merkitystä ilmiön turvallistamisessa. Aluksi on kuitenkin tarpeen tarkastella, miten rajoja on historiallisesti käsitteellistetty ja millaisina Euroopan unionin rajat nykyään näyttäytyvät.

3.2 Puolustuslinjoista rajattomuuteen ja takaisin

Perinteisesti rajoja on hahmotettu valtiokeskeisesti ja rajojen on ymmärretty olevan valtion suvereniteetin ytimessä. Weberiläisessä mielessä valtio on yhteisö, joka vaatii legitiimin voimankäytön monopolin tietyllä alueella (Weber 1958, 78). Rajojen on ymmärretty toimivan suvereniteetin määrittelyn ja ylläpitämisen työkaluina ilmentäen kansallisvaltioiden valtaa (Pusterla & Piccin 2012, 121; Donnan & Wilson 1998, 9). Maantieteellisten alueiden rajaamisessa on ollut kyse kontrollista ja vallankäytöstä (Anderson et

⁹ Ks. Newman 2006; Paasi 2005; Anderson et al. 2002; Donnan & Wilson 1998.

¹⁰ Rajojen merkitystä nykypäivänä ja transformaatiota ovat korostaneet mm. Newman 2006; Rumford 2006; Paasi 2005; Schmitdtke 2008; Andreas & Snyder 2000; Wast-Walter 2011.

al. 2002, 6). David Newmanin näkemyksen mukaan kaikki rajat on luotu tuottamaan erotteluja eri kategorioiden, tilojen ja alueiden välillä (Newman 2006, 144; Ibid. 2011, 35-37). Kansainvälisen järjestelmän anarkiaa, valtioiden välisiä suhteita, ulkoisia uhkia sekä sotilaallista voimaa korostanut realistinen maailmakatsomus muovasikin rajoista kansakuntia erottavia puolustuslinjoja ja nationalistisia symboleja. Maailmasotien kauhut, rautaesiripun murtuminen ja globalisaatiokehitys merkitsivät kuitenkin puolustuslinjojen purkamista, sotilaallisen vastakkainasettelun hiipumista ja rajat ylittävien virtojen kiihtymistä, mikä haastoi rajojen perinteisiä funktioita ja valtioiden itsemääräämisoikeutta.

Myös rajatutkimuksessa oli nähtävä hiekkään piirretyn viivan yli (Parker & Vaughan-Williams 2012). Rajatutkimuksen keskiöön asettui rajojen tuottaminen (*bordering*). Rajoja alettiin hahmottaa prosesseina¹¹ ja käytänteinä¹². Muutos oli erityisen näkyvää Euroopassa, missä integraatiokehitys merkitsi jaettua suvereniteettia ja monitasoisen hallintajärjestelmän muodostumista (Forsberg & Raunio 2014, 21–33; Andreas & Snyder 2000, 3). Maailman avautumisen ja lisääntyneen keskinäisriippuvaisuuden myötä rajat näyttäytyivät kulttuurisen kohtaamisen, vuorovaikutuksen ja sekoittumisen tiloina (Diener & Hagen 2010, 10). Avoimemmat rajat sekä ulkoisen ja sisäisen turvallisuuden erottelun hämärtyminen pakottivat valtioita kansallisten rajojen uudelleenmäärittelyyn. Rajojen muutoksen tutkimus onkin tarjonnut keinoja ymmärtää Euroopan muuttuvaa luonnetta (Cooper 2015, 449).

Syyskuun 9/11 terrori-iskut johtivat paradigmaattiseen muutokseen myös rajatutkimuksen piirissä. Rajaturvallistaminen oli olennainen osa terrorismin vastaisen sodan uhkakuvapolitiikkaa. Näin ollen terrorismin vastainen sota ja uudenlaiset turvallisuusuhkat suuntasivat tutkijoita tarkastelemaan sitä, kuinka rajoja suljettiin uudelleen ja kontrollikeinoja tiukennettiin (Newman 2006, 149). Peter Andreaxsen mukaan läntisessä maailmassa, erityisesti EU:ssa ja Yhdysvalloissa, rajojen funktio on muuttunut sotilaallisesta maanpuolustuksesta ja taloudellisesta sääntelystä poliisitoiminnan (*policing*) painottamiseen. Rajojen ydintehtävänä on Andreaxsen näkemyksen mukaan edelleen alueelle pääsyn kontrolloiminen, mutta nyt kohteena ovat ei-valtiolliset toimijat kuten laittomat rajanylittäjät, ihmissalakuljettajat ja huumekauppiat. Rajavalvonnan eskalaatiota eli toi-

¹¹ ks. esim. Newman 2006; Paasi 2011; Wilson & Donnan 1998.

¹² ks. esim. Parker & Vaughan-Williams 2012; Côté-Boucher, Infantino & Salter 2014.

mialan jatkuvaa laajentumista ovat ilmentäneet mm. lakiuudistukset, viranomaisten toimivaltuuksien ja resurssien lisääminen, rajat ylittävän viranomaisyhteistyön tiivistäminen, valvontateknologioiden kehittäminen, uudenlaiset puskurivyöhykkeet, asevoimien uudet tehtävät lainvalvonnan alalla sekä sisäpoliittisten asioiden turvallistaminen. (Andreas 2003, 78–79, 107) Toisaalta osa tutkijoista on tulkinnut tiukentuneiden kontrollien sekä niihin liittyvän militaristisen retoriikan, sotilasteknologian käyttöönoton rajoilla ja asevoimien tehtäväkentän laajentamisen merkitsevän rajojen ja maahanmuuton hallinnan militarisoitua (mm. Jones & Johnson 2016; Lutterbeck 2006). Militarisoitua voi selittää perinteisen turvallisuuskäsityksen vallitsevuus rajaturvallisuuden alalla.

Muuttunut turvallisuusajattelu on saanut aikaan näkyviä muutoksia rajoilla rajamuurien, -aitojen ja -esteiden paluun muodossa. Ympäri maailmaa rajoille on rakennettu lukuisia fyysisiä esteitä nimenomaan ei-halutuksi määriteltujen rajat ylittävien ihmis- ja tavara-virtojen hallitsemiseksi. Mediassa sai paljon huomiota esimerkiksi presidentti Donald Trumpin pyrkimys rakentaa pitempi raja-aita Yhdysvaltojen ja Meksikon vastaiselle rajalle. Euroopassa on puolestaan uutisoitu esimerkiksi Norjan ja Baltian-maiden raja-aitahankkeista Venäjän vastaisilla rajoillaan. Tutkijat ovat tulkinneet raja-aitojen olevan symbolisia reaktioita valtioiden suvereniteetin heikentymiselle sekä sisäpoliittisia kannanottoja yhteiskunnallisen turvattomuuden tunteen lieventämiseksi (ks. Hassner & Wittenberg 2015; Vallet & David 2012; Brown 2010).

Marc Silbermanin et al. mukaan rajojen ja niitä merkitsevien rajamuurien voima piilee niiden kyvyssä merkitä ja symbolisoida syvällisemmällä ja laajemmalla tavalla kuin niiden tosiasiallinen kyky erottaa, puolustaa tai valvoa (Silberman et al. 2012, 6). Fyysisten rajojen merkitsemisen symbolinen painoarvo on tutkielmani kannalta huomionarvoista, koska usean sadan kilometrin pituisen väliaikaisen rajaturvallisuusaidan rakentaminen oli olennainen osa Unkarin poikkeustoimia siirtolaisvirtojen hallitsemiseksi. Raja-aita toimi välineenä pääministeri Orbánin hallituksen rajapolitiikan konkretisoimiseksi, mutta sen voidaan tulkita myös vahvistaneen käsitystä ulkopuolelta tulevasta uhkasta sekä asemoineen rajat kriisin hallinnan ja ratkaisun paikaksi.

3.3 Moniulotteiset eurorajat

Unkarin ollessa osa Schengen-aluetta ja Euroopan unionia, on tärkeää Orbánin rajaturvallistamispuheen tulkitsemisen kannalta tarkastella, millaisena Euroopan unionin rajat nykypäivänä näyttäytyvät. Euroopassa yhdentymiskehitys on merkinnyt samanaikaisesti jäsenvaltioiden välisten sisärajojen purkamista ja yhteisten ulkorajojen vahvistamista. Gerard Delantyn mukaan kansallisten, alueellisten ja globaalien ulottuvuuksien vuorovaikutuksessa muovautuneita Euroopan unionin rajoja karakterisoivat vaihtelevin tavoin kovat ja pehmeät sekä avoimet ja suljetut muodot (Delanty 2006, 199). Euroopan ulkorajoja on kuvattu esimerkiksi suodattimeksi (*filter*) (Andreas & Snyder 2000, 4), palomuuriksi (*firewall*) (Walters 2006, 151–153), rajojen verkostoksi (*networked borders*) (Rumford 2006, 132) sekä kontrolloikeinojen matriisiksi (*matrix of migration control tools*) (Carrera & Hernanz 2015, 69). Termit pyrkivät kuvaamaan kehitystä, jossa rajat näyttäytyvät samanaikaisesti sekä avoimina että suljettuina, ja viranomaistoimia luonnehtii yhä moniulotteisempien, luonteeltaan valikoivien, näkyvien ja näkymättömien kontrolloikeinojen kokonaisuus. Rajavalvonta näyttäytyy partiointina maastorajalla, rajanylityspaikoilla toteutetuissa rajatarkastuksissa, eri liikennemuotojen matkustajatietojen tarkastuksissa, sisämaassa toteutetussa valvonnassa sekä suurlähetystöjen, liikenteenharjoittajien ja ulkomaisten viranomaisten kanssa tehdyssä yhteistyössä. Monet tutkijat ovat todenneet rajojen irtautuneen maantieteellisistä rajoista ja muovautuneen moniulotteisiksi liikkuvuuden hallinnan ja erottelun järjestelmiksi, jotka tunkeutuvat sekä rajojen sisä- että ulkopuolelle tuottaen kategorisointeja ja hierarkioita ihmisten erilaisten statusten perusteella (ks. Rigo 2009; Bigo & Guild 2005; Balibar 2004).

Säädösteksteistä ja julkisesta keskustelusta käy ilmi, kuinka Euroopan ulkopuolelta tulevia ihmisiä luokitellaan esimerkiksi ulkomaalaisiksi, kolmannen maan kansalaisiksi, viisumivapaiksi ja viisumivelvollisiksi, EU-kansalaisten perheenjäseniksi, laittomiksi rajanylittäjiksi, turvapaikanhakijoiksi, paperittomiksi jne. Statuksilla on usein konkreettisia vaikutuksia ihmisten oikeudelliseen asemaan. Kriittisimmät tutkijat ovat omaksuneet ilmaisuja kuten aidattu yhteisö (*gated community*) (van Houtum & Pijpers 2007) sekä eurooppalainen apartheid (Balibar 2004) kuvatessaan kehityskulkua, jossa ulkomaalaiset sisällytetään eurooppalaisiin yhteiskuntiin lähtökohtaisesti negatiivisessa mielessä ja rajoittunein oikeuksin (Rigo 2009, 74; Marciniak & Tyler 2014, 13). Tämänkaltaiset tavat merkityksellistää ulkomaalaisia on nähty osaksi maahanmuuton turvallistamista eurooppalaisessa kontekstissa.

Edellä mainitut esimerkit kuvaavat kuinka rajojen deterritorialisointi on merkinnyt rajojen turvallisuusfunktioiden siirtymistä uusiin tiloihin, niin geopoliittisten linjojen ulkopuolelle kuin turvaamiensa yhteiskuntien sisälle. Näin ollen rajaturvallisuutta on hahmotettava Euroopan unionissa turvallisuuskäytänteenä. (Côté-Boucher et al.; 196-197) Rajaturvallisuus rakentuu yhtäältä politiikkojen ja turvallisuusviranomaisten päivittäisessä viestinnässä ja toiminnassa ja toisaalta toimijoiden välisessä kilpailussa siitä, mitä asioita määritellään uhkiksi ja miten yhteiskunnallisia ongelmia tulisi ratkoa tai hallita.

3.4 Polyseemiset rajat kamppailun kohteena

Edellä kuvattu muutos Euroopan rajoissa korostaa sitä, kuinka rajoja on alettu hahmotamaan poliittisen kamppailun kohteina ja nivoutuneena yhteiskunnalliseen vallankäyttöön¹³. Jos Étienne Balibarilla mukaillen ymmärrämme rajojen levittäytyneen kaikkialle, voimme tulkita, että vastaavasti rajojen tuottamista ja rakentamista tapahtuu jatkuvasti kaikkialla (Balibar 2004; Vollmer 2017, 11). Tämän tutkielman näkökulmasta on merkityksellistä, kuinka rajoista on tullut enenevässä määrin diskursiivisesti tuotettuja ja haastettuja ja niihin liitetään erilaisia merkityksiä moninaisin ja kilpailevin tavoin (Schmidtke 2008, 104). Taustalla voidaan nähdä olevan edellä kuvattu rajojen muutos, jonka seurauksena Étienne Balibar on luonnehtinut Euroopan rajoja polyseemiseksi (*polysemic*), ts. rajoilla on erilaisia merkityksiä ja vaikutuksia eri ihmisille (Balibar 2002, 78–79).

Koska tutkimuskohteenani on rajaturvallistaminen, olen kiinnostunut myös siitä, kuinka rajat ja niiden tuottaminen kytkeytyvät turvattomuuden tuottamisen politiikkaan¹⁴. Esimerkiksi Newman on korostanut poliittisen eliitin vaikutusvaltaa rajojen tuottamisessa eli rajojen avoimuuden ja sulkeutuneisuuden sekä rajojen tuottamien erottelujen määrittelyssä (Newman 2006, 148). Andreaxen mukaan rajat näyttäytyvät valtion auktoriteetin symbolisena representaationa, jolloin rajojen turvaamisessa on ennen kaikkea kyse mielikuvien luomisesta ja hallinnasta - mielikuvapolitiikasta. (Andreas 2000, 8–10, 143).

¹³ Rajoista poliittisen kamppailun kohteena ks. esim. Monforte 2016; Delanty 2006; Bigo & Guild 2005; Wilson & Donnan 1998.

¹⁴ Ns. turvattomuuden politiikasta (*politics of insecurity*) eurooppalaisessa kontekstissa kirjoittavat mm. Huysmans 2006; Bigo & Guild 2005; Bigo 2002.

Tässä tutkielmassa pyrin selvittämään, millä tavoin pääministeri Viktor Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä syyskuun 2015 aikaisessa viestinnässään. Havainnollistaessani Orbánin rajojen turvaamisen uhkakuvapolitiikkaa tavoitteenani on tehdä samalla näkyväksi rajojen merkityksellistämisen tapoja, sillä lisääntyneen tiedon perusteella on mahdollista kyseenalaistaa itsestäänselvyksinä pidettyjä "totuuksia" tai olettamuksia rajoista: narratiiveja ja myyttejä rajojen olemuksesta ja niiden turvallisuusfunktiosta sekä rajojen hallintaa legitimoivia uhkakuvia. Seuraavassa luvussa esittelen tutkielmani metodologian ja tutkimusaineiston.

4 KEHYSANALYYSI PÄÄMINISTERI ORBÁNIN VIESTINNÄSTÄ

Kehysanalyysi tarjoaa joustavan tutkimusmenetelmän Orbánin viestinnässä tapahtuvan rajaturvallistamisen analysointiin. Tässä luvussa kuvaan, miten kehysanalyysia on sovellettu tutkielmassa. Perustelen kehysanalyysin soveltuvuutta aineiston analysointiin tutkimuskysymysten vastaamisen näkökulmasta sekä valitun metodologisen lähestymistavan yhteensopivuutta turvallistamisteorian kanssa. Sen jälkeen esittelen tutkimusaineiston ja kuvaan aineistonkeruun toteutustavan ja periaatteet. Luvun tarkoituksena on luoda lukijalle edellytykset arvioida valitun tutkimusmenetelmän soveltuvuutta sekä tutkielmani edustavuutta ja luotettavuutta.

4.1 Kehysanalyysi tutkimusmenetelmänä

Tässä tutkielmassa lähestyn tutkimusaineistoa kehysanalyysin avulla. Kehysanalyysiä on hyödynnetty etenkin poliittisen viestinnän ja käyttäytymisen tutkimuksessa, joten se soveltuu hyvin Orbánin viestinnän analysointiin (D'Angelo & Kuypers 2010). Kehysanalyysi on joustava tutkimusmenetelmä, joka mahdollistaa ilmiön tarkastelun erilaisista teoreettisista näkökulmista. Tässä tutkielmassa analysoin tutkimusaineistoa kehysanalyysin avulla kaksivaiheisesti syventäen analyysiä turvallistamisteorian käsitteistöön tukeutuen. Kehysanalyttisen lähestymistavan yhteensopivuutta turvallisuus- ja turvallistamisteorian kanssa on pohdittu aiemmissa tutkimuksissa (esim. Watson 2012; Vultee 2011). Scott Watsonin mukaan kehysteoria ja turvallistamisteoria jakavat useita teoreettisia perusolettamuksia, mikä tekee niistä yhteensopivia analyttisiä viitekehyksiä. Molempien lähtökohtana on käsitys ongelmien tai uhkien diskursiivisesta konstruoinnista ja laajemmin yleisön, viestijän ja ympäristön vuorovaikutuksessa tapahtuvista merkityksellistämisen prosesseista. (Watson 2012, 280–284)

Kehysanalyysiä on mahdollista toteuttaa varsin erilaisin tavoin. Kehysanalyttista lähestymistapaa onkin kuvattu pirstaleiseksi paradigmaksi (*fractured paradigm*), jota luonnehtii teoreettisen käsitteistön hajanainen määrittely ja erilaiset metodologiset sovellutukset (Entman 1993, 51). Kehysteorian kehittäjän Erving Goffmannin ajattelussa teoreettisanalyttisellä kehyksen (*frame*) käsitteellä tarkoitetaan sosiaalisesti rakentuneita tulkinnallisia viitekehyksiä, eräänlaisia kognitiivisia linsejä, jotka tarjoavat arkipäiväisissä vuoro-

vaikutustilanteissa ja tietyissä konteksteissa vastauksen siihen, mitä havainnoidussa tilanteessa tapahtuu (*what is going on here?*) (Goffmann, 1986, 9–10, 20–23). Stephen Reese näkee kehysten olevan sosiaalisesti jaettu tapoja organisoida merkityksiä ja symbolisesti jäsentää maailmaa (Reese 2001, 11). Kehykset siis välittävät ja rakentavat merkityksiä ja tulkintoja. Reese tuo esille tutkielmani kannalta tärkeän näkökohdan painottaessaan vuorovaikutustilanteiden sijaan sitä, kuinka taustalla olevat valtasuhteet ja institutionaaliset rakenteet edistävät rutiininomaisia tapoja antaa asioille merkityksiä ja kuinka asioiden, ilmiöiden ja tapahtumien kehystäminen kytkeytyy valtaapitävien intresseihin sekä yhteiskunnalliseen vallankäyttöön (Reese 2001, 19). Kuten olen edellä kuvannut, tässä tutkielmassa rajaturvallistamisen ymmärretään kytkeytyvän laajempiin rajojen, rajojen hallinnan ja rajaturvallisuuskäytänteiden merkitysjärjestelmiin, joten kehysanalyysi tarjoaa mielekkään tavan tulkita Orbánin viestinnässä tapahtuvaa rajaturvallistamista.

Robert Entman on tarkastellut kehystämistä poliittisen viestinnän näkökulmasta käsittäen kehystämisen (*framing*) poliittisen eliitin resurssina tai välineenä yleisen mielipiteen muovaamisessa (Entman 1993, 55–58). Kehysanalyysi onkin usein liitetty ns. agenda setting-perinteeseen, jonka oletuksina ovat käsitykset siitä, että media voi paitsi kertoa yleisölle mitä ajatella, myös miten ajatella tietyistä aiheista tai asiakysymyksistä (McCombs 2005, 546). Agenda setting-perinteessä painotetaan erityisesti median tai poliitikkojen valtaa eri aiheiden saavuttaman näkyvyyden, painoarvon ja ymmärrystapojen määrittelyssä. Tutkijat ovat kuitenkin korostaneet kehysteorian kokonaisvaltaisempaa lähestymistapaa verrattuna mediakeskeiseen vaikutustutkimukseen (Weaver 2007; Sheufele & Tewksbury 2007; Van Gorp 2007). Koska kehykset toimivat niin viestijän, tekstin, vastaanottajan kuin kulttuurin tasoilla, kehysanalyttisen tutkimuksen näkökulma voi kohdentua kognitiivisiin prosesseihin, yhteiskunnallisiin valtasuhteisiin tai laajempaan sosiokulttuuriseen kontekstiin (Entman 1993, 52–53; D'Angelo 2002, 875–878).

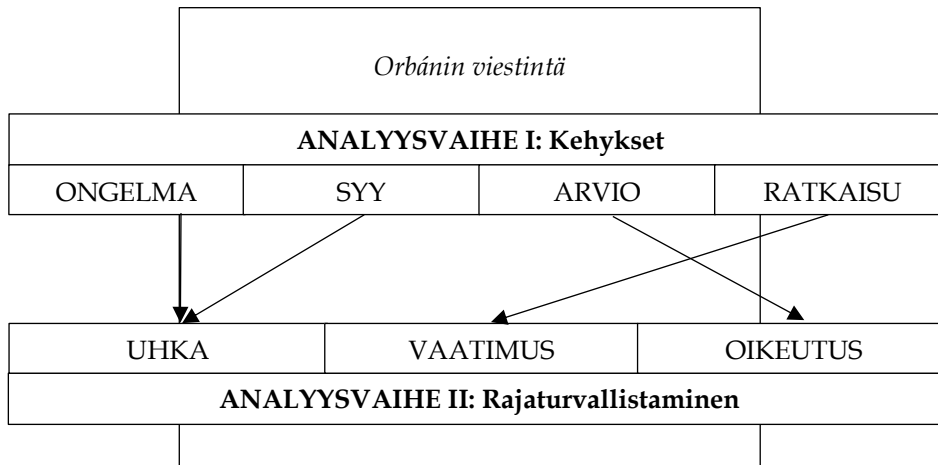
Kehysanalyysin teoreettiset liittymäpinnat agenda setting -perinteeseen ovat tutkielmani näkökulmasta merkityksellisiä, sillä tutkimuskohteena olevassa turvallistamisessa on kyse nimenomaan turvallisuusagendan määrittelystä ja turvallistajana on tässä tapauksessa poliittinen toimija eli pääministeri Orbán. Tutkimuskysymysteni valossa onkin tarpeen vielä tarkastella tarkemmin kehystämisen ja turvallistamisen käsitteiden suhdetta. Todd Gitlinin mukaan kehystämässä on kyse nimenomaan siitä, kuinka poliitikot tai media rutiininomaisesti organisoivat verbaalista ja visuaalista diskurssia valinnan ja ko-

rostamisen keinoin samalla tarjoten yleisölle tulkintoja siitä, mitä ympäröivässä maailmassa tapahtuu ja millä asioilla on merkitystä (Gitlin 1980, 4–9). Vastaavasti turvallistamisella pyritään korostamaan tietyn ilmiön määrittymistä eksistentiaalisen uhkan ja turvallisuuden näkökulmista (Vultee 2011, 79). Watson onkin esittänyt, että turvallistaminen voidaan ymmärtää tietynlaiseksi kehystämiseksi, ts. turvallisuus määrittyy usein yhdeksi pääasialliseksi tai määrääväksi kehukseksi tapahtumien ja ilmiöiden tulkinnassa, ja siten turvallistamisteoria näyttäytyy kehysanalyttisen tutkimuksen alakenttänä (Watson 2012, 287–288). Turvallistamisen ja kehystämisen suhde ei välttämättä ole niin yksinkertainen kuin Watson antaa ymmärtää.

Edellisessä turvallisuusteoriaa käsittelevässä luvussa on esitetty yksityiskohtaisemmin, kuinka turvallistamisessa on kyse asioiden esittämisestä uhkina, ja tämän seurauksena poikkeustoimien vaatimisesta ja legitimoinnista. Turvallistamisaktin peruskomponentteina ovat uhka, vaatimus poikkeuksellisista toimenpiteistä sekä esitettyjen argumenttien oikeuttaminen. Vastaavasti Robert Entmanin mukaan kehystämisessä on kyse valinnasta, jossa tiettyjä todellisuuden ulottuvuuksia korostetaan ja toisia häivytetään tavalla, joka edistää tiettyä ongelmanmäärittelyä, kausaalista tulkintaa, moraalista arviota ja ratkaisukeinoa. Kehykset siis määrittelevät ongelmia, diagnosoivat syitä, tekevät moraalisia arvioita ja ehdottavat ratkaisuja tai parannuskeinoja (Entman 1993, 52–54). Samansuuntaisia ajatuksia ovat esittäneet David Snow ja Robert Benford, jotka käsittelevät kehystämistä poliittisena aktina ymmärtäen kehysten olevan diagnostisia, niiden tunnistaessa ongelmia ja syy-seurausyhteyksiä; prognostisia, niiden esittäessä ratkaisuja, toimintamuotoja tai kohteita; sekä motivationaalisia, niiden mobilisoidessa toimintaa tai vedotessa tiettyyn toimintalogiikkaan (Snow & Benford 1988, 200–204). Tämän tutkielman analyysikehikko on muodostettu edellä kuvattujen turvallistamisen ja kehystämisen käsitelmäärittelyssä tunnistettujen osatekijöiden kautta.

Tässä tutkielmassa kehysanalyysia sovellettiin teoreettisanalyttisenä välineenä turvallistamispuheen purkamiseen. Lähestymistapa on laadullinen ja aineistolähtöinen. Aineistanalyysi toteutettiin kaksivaiheisesti. Tavoitteena oli analysoida Orbánin viestinnässä tapahtuvaa rajaturvallistamista tunnistamalla ensimmäisessä vaiheessa pääasialliset kehykset, joiden kautta Orbán merkityksellistää siirtolaiskriisiä. Toisessa analyysivaiheessa hahmotetaan ensimmäisessä analyysivaiheessa tunnistettujen kehysten välittämät uhkakuvat ja rajojen turvaamisen vaatimukset. Alla oleva kuvio selventää analyysiprosessia

ja kuvaa, kuinka kehysanalyysiä sovellettiin kaksivaiheisena tai kaksikerroksisena tutkimusaineiston analysoinnissa.

Kuvio 1. Kehysanalyysin soveltaminen tutkielmassa

Ensimmäisessä vaiheessa sovelsin Entmanin mallin perusteella rakentamaani analyysikehikkoa aineiston teemoitteluun ja analysointiin. Analyysivaiheessa tunnistin tutkimusaineistosta pääasialliset tavat, joilla Orbán kehystää siirtolaiskriisiä. Käytännössä järjestin ja jäsenin aineistoa usean analyysikerroksen kautta muodostamaani analyysikehikkoa hyödyntäen. Useiden luentakertojen kautta muodostin ensin kokonaiskuvan Orbánin tavasta puhua siirtolaiskriisistä ja hahmotin mitkä teemat ja representaatiot nousivat korostuneesti esille aineistossa. Kehysten tunnistamiseksi tarkastelin seuraavaksi yksityiskohtaisemmin viestinnässä korostuviin ydinteemoihin liittyvää ongelmanmäärittelyä, ts. millaisia ongelmia, ongelmanlähteitä, moraalisia arvioita ja ratkaisuesityksiä aineistossa jäsentyy. Nämä elementit muodostivat analyysissä kehysten rakenneosat. Analyysivaiheen tuloksena tunnistetut kehykset ovat pääasialliset tulkinnalliset kehikot, joiden kautta Orbán merkityksellistää siirtolaiskriisiä ja sen tapahtumia.

Toisessa vaiheessa tarkastelin ensimmäisessä analyysivaiheessa tunnistamiani kehysiä turvallistamisteorian viitekehyksessä. Käytännössä tarkastelin, millaisia uhkakuvia kehukset välittivät ongelmanmäärittelyllään ja millaisia vaatimuksia niiden esittämiin tulkintakantoihin sisältyi ja miten kehysten välittämiä merkityksiä ja tulkintoja legitimoitiin. Ensin analysoin yksityiskohtaisemmin kehysten konstruoimia ongelmia tunnistaakseni kehysten ongelmanmäärittelyyn liittyvät pääasialliset uhkat. Toiseksi analysoin, miten kehysten välittämät moraaliset arviot ja ehdottamat ratkaisut kohdentuivat rajaturvalli-

suuden alalle ja jäsenyivät vaatimukseksi rajojen turvaamiseksi. Lopuksi jäsenin analyysivaiheen tulokset uhka-vaatimus-legitimointi-mallia hyödyntäen kuvatakseni, millä tavoin Orbánin rajaturvallistamispuhe rakentuu. Analysoin tässä yhteydessä turvallistamisteoriaan tukeutuen tunnistamieni uhkien viitekohdat, lähteet ja luonteen, rajojen turvaamista koskevien vaatimusten sisällön sekä tavat, joilla uhkia ja vaatimuksia oikeutetaan. Legitimoinnin purkamisessa hyödynsin analyysivälineenä soveltuvien osin Theo Van Leeuwenin ja Ruth Wodakin (1999) kategorisointia, jonka mukaan legitimoinnissa voi olla kyse auktorisoinnista, rationalisoinnista, moralisoinnista tai narrativisoinnista (Van Leeuwen & Wodak 1999, 104–110).

4.2 Pääministeri Orbánin viestintä tutkimusaineistona

Tutkielmani empiirinen aineisto muodostuu Unkarin pääministerin kanslian virallisista julkaisuista syyskuussa 2015. Aineisto koostuu pääministeri Orbánin puheista, lehdistötiedotteista sekä radio-, tv- ja sanomalehtihaastatteluista, joita kanslia on julkaissut sähköisessä muodossa kirjallisina englanninkielisinä teksteinä hallituksen virallisella Internet-sivustolla. Aineisto on kerätty Unkarin hallituksen viralliselta Internet-sivustolta vuonna 2017. Analysoitavia julkaisuja on yhteensä kolmetoista kappaletta (n=13). Tutkimusaineiston määrällinen rajausta mahdollistaa teksteissä ilmenevän kielenkäytön syvällisemmän analysoinnin lukuisten luentakertojen ja kaksivaiheisen analyysiprosessin kautta pro gradutasoisen tutkielman laajuudessa. Tutkimusaineiston edustavuutta parantaa se, että se koostuu Orbánin viestinnän eri muodoista. Aineistosta on mahdollista saada moniulotteisempi kuva siirtolaiskriisin rajaturvallistamisesta, kun julkaisujen tyylit ja viestinnän kohdeyleisöt ovat erilaisia.

Tutkimusaineiston ajallinen rajausta on olennainen tutkielmani tutkimuskysymyksiin vastaamisen näkökulmasta. Ajallisen rajauksen perusteleminen on tärkeää aineiston ja tutkittavana olevan ilmiön liittämiseksi kontekstiin eli laajempaan tilanneyhteyteen ja ympäristöön. Pääministeri Orbánin syyskuun 2015 aikainen viestintä nousee silloisten tapahtumien valossa erityisen kiinnostavaksi tutkimuskohteeksi. Kesällä ja alkusyksyllä 2015 Unkariin saapui ennätysellinen määrä siirtolaisia, mutta Unkarin hallituksen syyskuussa 2015 implementoitujen toimenpiteiden seurauksena siirtolaisten tulo Unkariin käytännössä tyrehtyi. EU:n rajaturvallisuusvirasto Frontexin riskianalyysiraporttien mukaan heinä-syyskuussa Unkarin ja Serbian vastainen maastoraja oli siirtolaisten pääasi-

allinen reitti Keski-Eurooppaan ns. Länsi-Balkanin reitillä. Havaittujen luvattomien rajanylitysten määrä oli kyseisellä rajaosuudella kasvanut edellisen vuosineljänneksen noin 40 000:sta yli 140 000:een. Frontexin mukaan luvattomia rajanylityksiä havaittiin Unkarin ja Serbian vastaisella rajalla loka-joulukuussa enää n. 1200 kpl, kun taas Serbian ja Kroatian vastaisella rajalla luvattomien rajanylitysten määrä kasvoi noin 90 000 tapauksesta lähes puoleen miljoonaan. Siirtolaisvirta kääntyi siis kohti Kroatiaa. (Frontex 2016a; 2016b) Maahanmuuton paine näkyi myös vastaanotettujen turvapaikkahakemusten lukumäärässä. Unkarissa kirjattujen turvapaikkahakemusten määrä kasvoi toukokuun alle 10 000 turvapaikkahakemuksesta lähes 50 000 hakemukseen elokuussa 2015. Syyskuussa turvapaikkaa haki n. 30 000 henkilöä, kun taas koko loppuvuonna hakemuksia vastaanotettiin enää yhteensä hieman yli tuhat kappaletta. (Eurostat 2016)

Kesäkuussa Unkarin hallitus päätti väliaikaisen neljä metriä korkean ja 175 km pitkisen raja-aidan rakentamisesta Serbian vastaiselle rajalle osana toimia poikkeuksellisen maahanmuuttopaineen hallitsemiseksi. Aidan rakentaminen käynnistyi heinäkuussa asevoimien johdolla ja heinäkuussa hallitus päätti kaksinkertaisen raja-aidan tarpeesta noin 30–40 km rajaosuudelle. Kesällä Unkari keskeytti väliaikaisesti vastuunmääritysdirektiivin mukaisten turvapaikanhakijoiden palautukset muista jäsenvaltioista Unkariin Orbánin julistaessa Unkarin olevan täynnä. Elokuussa hallitus vei eteenpäin esityksensä lakimuutoksista, joilla hallitus pyrki luomaan ns. laillisen esteen laittomalle maahantulolle jo rakenteilla olevien fyysisten esteiden lisäksi. Muutoksen tavoitteena oli tiukentaa turvapaikan saamisen ehtoja, nopeuttaa turvapaikkahakemusten käsittelyä, koventaa laitton maahantulon järjestämistä ja valtiorajarikoksia koskevia rangaistuksia sekä lisätä poliisin toimivaltuuksia. Käytännössä luvattomasta rajanylittämisestä voisi jatkossa seurata jopa kolmen vuoden vankeustuomio ja karkotus.

Tutkimusaineistonani olevat julkaisut ajoittuvat syyskuulle, jolloin lakiuudistukset astuivat voimaan, raja-aita valmistui ja Unkari aloitti uusien raja-aitojen rakentamisen Kroatian, Romanian ja Slovenian vastaisille rajoille. Syyskuussa maahan julistettiin hätätila, joka toi poliisille lisävaltuuksia ja salli asevoimien käytön poliisin tukena rajavallonnassa. Unkari oli myös maailman median polttopisteessä sen uutisoidessa Unkarin suljetuista rajoista, kiristyneistä asenteista siirtolaisia kohtaan, Unkarin viranomaisten ja siirtolaisten välisistä yhteenotoista ja Schengen-maiden yhtenäisyyden rakoilusta. Alla esitettyssä taulukossa tutkimusaineistoni on sijoitettu syyskuun 2015 merkittävien tapahtumien kontekstiin.

Taulukko 1. Pääministeri Orbánin julkaisut kontekstissa (n=13).

Päivä- määrä	Tapahtuma ¹⁵
1.9	Unkari sulkee Budapestin rautatieaseman estäen siirtolaisten matkustamisen Itävaltaan ja Saksaan rautateitse.
2.9	Unkari käynnistää tiedostuskampanjan siirtolaisten lähtö- ja kauttakulku- maissa jossa kannustetaan siirtolaisia olemaan tulematta Unkariin.
3.9	Kirjoitus <i>Wer überrant wird, kann niemanden aufnehmen</i> Frankfurter Allge- meine sanomalehdessä (A)
3.9	Tiedote tapaamisesta Euroopan neuvoston presidentin Donald Tuskin kanssa Brysselissä (B)
3.9	Tiedote tapaamisesta Euroopan komission presidentin Jean-Claude Junckerin kanssa Brysselissä (C)
4.9	Unkarin parlamentti hyväksyy maahanmuutto-, turvapaikka- ja rikossäädök- siä kiristävät lakiuudistukset.
4.9	Haastattelu unkarilaisen Kossuth Radion 180-minuuttia ohjelmassa (D)
5.9	Puhe Fidesz-puolueen tapahtumassa (E)
7.9	Puhe Unkarin ulkomaan edustustojen suurlähettiläiden tapaamisessa Bu- dapestissa (F)
9.9	Operaatio Determined Action käynnistyy (asevoimat tukevat poliisia)
12.9	Haastattelu BILD Zeitung-sanomalehden artikkeliin <i>Darum baut Ungarn einen Zaun gegen Flüchtlinge</i> (G)
14.9	Haastattelu Unkarin TV2:n Tények-iltaohjelmassa (H)
14.9	Saksa ja Itävalta palauttavat väliaikaisesti rajatarkastukset kaakkoisrajoilleen. EU neuvosto hyväksyy 40 000 pakolaisen siirron Italiasta ja Kreikasta muihin jäsenvaltioihin.
15.9	Unkarin lakiuudistukset astuvat voimaan. Raja-aita Serbian vastaisella rajalla valmistuu. Hallitus ilmoittaa päätöksestä rakentaa raja-aidat Unkarin ja Romanian vas- taisille rajoille. Hallitus julistaa hätätilan Bács-Kiskunin ja Csongrádin kuntiin (Serbian vas- taiselle rajalle) laajamittaisen maahantulon hallitsemiseksi. Maailmalla uutisoidaan Unkarin sulkeneen rajansa.
16.9	Väkivaltaisuuksia siirtolaisten ja poliisin välillä Rözken rajanylityspaikalla.
16.9-17.9	Siirtolaisten virta suuntautuu Kroatiaan.
18.9	Hallitus julistaa hätätilan Baranyan, Somogyn, Zalan ja Vasin kuntiin (Kroa- tian vastaiselle rajalle). Raja-aidan rakentaminen Kroatian vastaiselle rajalle käynnistyy.
18.9	Haastattelu unkarilaisen Kossuth Radion 180-minuuttia ohjelmassa (I)
21.9	Puhe parlamentissa ja vastaus parlamentille (J, K)
22.9	EU neuvosto hyväksyy 120 000 pakolaisen siirtämisen Italiasta ja Kreikasta muihin jäsenvaltioihin.
25.9	Lehdistötilaisuus Itävallan liittokansleri Weber Faymannin tapaamisen jäl- keen Wienissä (L)
25.9	Unkarin asevoimat rakentavat väliaikaisen piikkilanka-aidan Slovenian vas- taiselle rajalle.
29.9	Tiedote haastattelusta Wall Street Journal sanomalehdelle (M)

¹⁵ Euroopan unionin neuvosto 2017; Unkarin hallitus 2015.

Unkarin tapahtumat syyskuussa 2015 osoittavat, että Orbán onnistui implementoimaan poikkeuksellisia rajaturvallisuustoimia ratkaisunaan siirtolaiskriisiin. Pääosa Unkarin hallituksen siirtolaiskriisin käsittelyä koskevista kansallisista toimenpiteistä kohdentui rajaturvallisuuden alalle ja ne merkitsivät käytännössä rajojen turvaamista erilaisin keinoin.

Tutkiessani, millä tavoin pääministeri Viktor Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä syyskuun 2015 aikaisessa viestinnässään, pyrin tarjoamaan vastauksia siihen, kuinka Orbán onnistui vakuuttamaan Unkarin kansan, hallituksen, parlamentin sekä muiden jäsenvaltioiden poliittisia johtajia toimiensa välttämättömyydestä. Tässä luvussa olen kuvannut tutkimusaineiston ja selvittänyt, miten kehysanalyysia sovellettiin aineiston analysointiin. Seuraavassa kahdessa luvussa analysoin, millä tavoin Orbán kehystää siirtolaiskriisiä ja millä tavoin Orbánin rajaturvallistamispuhe rakentuu. Esittelen analyysivaiheiden tulokset aineistoon ja tutkielmani teoreettiseen viitekehykseen sitoen.

5 UNKARIN SIIRTOLAISKRIISIN KEHYKSET

Orbánin tapa kehystää siirtolaiskriisiä liittää itse siirtolaiskriisiin ja sen käsittelyyn tietynlaisia merkityksiä, arvotuksia ja tulkintatapoja. Tässä luvussa esittelen tutkimusaineistossa esiintyvät hallitsevat kehykset sekä arvioin kehysten keskinäistä dynamiikkaa. Lopuksi tarkastelen kehyksiä rajaturvallistamisen näkökulmasta analysoiden kehyksiin liittyviä uhkia ja rajojen turvaamisen vaatimuksen esiintymistä kehysten merkitysjärjestelmien puitteissa.

5.1 Kehysten rakentuminen ja dynaaminen suhde

Ensimmäisessä analyysivaiheessa tarkastelin siirtolaiskriisin kehystämistä Orbánin viestinnässä. Paikansin kehyksiä aineistolähtöisesti tunnistamalla ensin tutkimusaineistossa toistuvasti korostuvat teemat ja representaatiot, joiden kautta Orbán lähestyi siirtolaiskriisiä, sen tapahtumia ja toimijoita. Tämän jälkeen analysoin ydinteemoihin liittyvää ongelmanmäärittelyä eli millä tavoin Orbán viestinnässään määrittelee ongelmia, diagnosoi niiden syitä, tekee niistä moraalisia arvioita ja esittää korjaavia toimenpiteitä. Tutkimusaineistosta nousi esille yhteensä kahdeksan hallitsevaa kehystä, jotka olen nimennyt *hallinnan*, *elintasopakolaisuuden*, *kulttuurisen identiteetin*, *Schengenin*, *rajaturvallisuuden*, *rikollisuuden*, *terrorismin* ja *demokratian* kehyksiksi. Kukin kehys ilmentää omalla tavallaan siirtolaiskriisin tietynlaista tulkintatapaa tai näkökulmaa, jota kehyksille antamani nimet pyrkivät myös yksinkertaisesti kuvaamaan.

Tunnistamieni kehysten välistä suhdetta voi kuvata dynaamiseksi. Kehykset esiintyvät tutkimusaineistossa rinnakkaisina, limittyneinä ja kerrostuneina. Kehysten merkitysjärjestelmät kytkeytyvät voimakkaasti toisiinsa. Tutkimusaineistossa Orbán monesti kehystää siirtolaiskriisiä samanaikaisesti useasta eri näkökulmasta. Jokaisen kehyksen ytimessä on sille ominainen ja tunnistettavissa oleva ongelmanmäärittely, jonka avulla siirtolaiskriisiä koskevaa ymmärrystä viritetään ja suunnataan. Kehysten rakenneosissa on kuitenkin yhtäläisyyksiä ja päällekkäisyyksiä niiden merkitysjärjestelmien kutoutuessa yhteen. Tutkimuskysymykseeni vastaamiseksi pyrin tässä tutkielmassa havainnollistamaan erityisesti sitä, kuinka kehystämisen tavat kytkeytyvät rajaturvallistamiseen.

Kaikkien tunnistamieni kehysten esiintyvyys ei ollut yhtä yleistä koko aineistossa. Hallinnan ja rajaturvallisuuden kehykset esiintyivät kaikissa teksteissä ja näyttäytyivät Orbánin viestinnässä hallitsevimpina kehystyksinä siirtolaiskriisin tapahtumien ymmärtämiseksi. Rajaturvallisuuden kehys esiintyi muita kehyksiä läpileikkaavana kehystämisen tapana, sillä kaikkien kehysten merkitysjärjestelmissä siirtolaiskriisiä ja erityisesti sen ratkaisukeinoja merkityksellistettiin jollakin tapaa rajaturvallisuuskysymyksenä. Kulttuurisen identiteetin, Schengenin ja elintasopakolaisuuden kehykset esiintyivät pääosassa aineistoa ja määrittyivät määrääviksi kehystyksiksi Orbánin siirtolaiskriisiä koskevassa tulkinnassa. Kehykset jäsenyivät tekstistä toiseen toistuvina voimakkaina representaatioina kulttuurisen identiteetin vaarantumisesta, Schengen-järjestelmän romahtamisesta ja pakolaisaseman väärinkäytöstä. Terrorismin kehys esiintyi vain kahdessa tekstissä, mutta sen esiintyvyys on huomionarvoinen tämän tutkielman tutkimuskohteen takia, sillä se osoittaa, että Orbán mobilisoi terrorismiin liittyviä uhkakuvia rajaturvallistamisen yhteydessä. Ne eivät kuitenkaan näyttäydy määräävinä kehystämisen tapoina ja liittyvät pikemminkin rikollisuuden kehyksen merkitysjärjestelmään, joka representoi siirtolaisia turvallisuusuhkina.

Kehyksen limittymistä ilmentävät niiden jaetut merkityksellistämisen tavat. Nostan tässä yhteydessä esille muutaman esimerkin. Kaikkien kehysten merkitysjärjestelmiin kuuluivat siirtolaisten negatiiviset määrittelytavat tai siirtolaisuuden toiseuden korostaminen sekä siten siirtolaisuuden liittäminen turvattomuuteen. Turvallistamisen tarkastelun näkökulmasta tämä on keskeinen havainto. Toiseksi, oikeudellinen ulottuvuus korostuu erityisesti Schengenin, elintasopakolaisuuden ja rikollisuuden kehyksissä. Kansainväliset sopimukset, lait ja velvoitteet, kansallinen lainsäädäntö ja itsemääräämisoikeus toistuvat viestinnässä ruutiininomaisina oikeutusperusteina Orbánin tulkintoille tapahtumista ja toimenpiteistä. Kolmanneksi, usean kehyksen ongelmanmäärittelyssä juurisyynä näyttäytyy eurooppalainen liberalismi. Erityisesti kulttuurisen identiteetin, elintasopakolaisuuden ja demokratian kehysten voidaankin tulkita ilmentävän Orbánin *illiberalistista* ideologiaa. Heino Nyysösen ja Jussi Metsälän mukaan Orbánin poliittisessa viestinnässä illiberaali politiikka rinnastetaan *kristillisen demokratian*-käsitteeseen, jota Orbán hyödyntää oikeuttaessaan omaa politiikkaansa, etenkin demokratia- ja oikeusvaltioperiaatteiden uudistamisessa. Liberalismilla Orbán onkin viitannut yhtäläisesti poliittisiin vastustajiinsa niin oikealla kuin vasemmalla sekä Euroopassa että kotimaassaan. (Nyysösen & Metsälä 2020, 10–14)

Orbán hyödyntää kehystämiseensä usein vastakkainasettelua ja sen synnyttämää konfliktipotentialia korostaakseen halutunlaista ymmärrystä siirtolaiskriisistä. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna kiinnostavia ovat myös vastakehykset, joita Orbán omassa viestinnässään kritisoi tai kyseenalaistaa. Näiden vastakehysten tarkempi analysointi sisältää potentiaalisen siirtolaiskriisin ja sen ratkaisukeinojen vaihtoehtoisille hahmottamistavoille, esimerkiksi pakolaiskysymyksenä tai solidaarisuuden ja yhteiseurooppalaisten mekanismien kuten kehitysavun ja taakanjaon kautta ratkaistavana kysymyksenä. En kuitenkaan tarkastele vastakehyksiä tarkemmin tässä tutkielmassa, sillä keskityn rajaturvallistamispuheen analysointiin.

Laadulliseen kehysanalyttiseen lähestymistapaan sisältyy aina lähtökohtaisesti vaihtoehtoisten tulkintatapojen olemassaolon mahdollisuus. Tässä tutkielmassa tutkimusaineiston analysoinnin kiinnostus on kohdistunut Orbánin viestinnässä rakentuviin siirtolaiskriisiä koskeviin merkityksiin. Ensimmäisessä analyysivaiheessa olen keskittynyt selvittämään, millaisina kehykset näyttäytyvät ns. vastaanottajan näkökulmasta. Taustalla on ajatus siitä, että kehysten merkitys ja tärkeys muodostuvat tekstin ja vastaanottajan vuorovaikutuksessa (Entman 1993, 53). Näin ollen vaihtoehtoiset merkityspotentialit ja tulkintatavat samasta aineistosta ovat mahdollisia. Tässä tutkielmassa tutkimuskysymykseni näkökulmasta keskiöön nousee rajaturvallistamisen purkaminen, mikä korostaa tietynlaisia painotuksia aineiston luennassa. Tästä syystä olen pyrkinyt tässä luvussa yksityiskohteisesti havainnollistamaan tulkintojani kehysten rakentumisesta sitomalla ne kiinteästi tutkimusaineistoon.

Ensimmäisessä analyysivaiheessa tunnistettujen kehysten rakentuminen on kuvattu tiivistetysti seuraavalla sivulla olevassa taulukossa. Seuraavissa alaluvuissa havainnollistan yksitellen jokaisen kehyksen rakentumista ja merkitysjärjestelmää. Lopuksi tarkastelen kehyksiä rajaturvallistamisen näkökulmasta.

Taulukko 2. Millä tavoin pääministeri Orbán kehystää siirtolaiskriisiä?

Kehys	Kehyksen rakentuminen				Ai-neisto
	<i>Ongelman määrittely</i>	<i>Syiden tunnistaminen</i>	<i>Moraalinen arvio</i>	<i>Toimenpide-esitys</i>	
Hallinta	Hallitsemattomat ihmisvirrat vaarantavat EU:n va-kauden.	Kasvava ja lo-puton määrä ul-ko puolelta tule- via siirtolaisia.	Ei-haluttua, moraalinen vastuu sa- noa ei.	Hallinta rajoilla palautettava.	A,B,C, D,E,F, G,H,I, J,K,L, M
Elinta- sopako- laisuus	Pakolaisaseman väärinkäyttö, tur- vapaikkashop- pailu, taloudelli- nen rasite yhteis- kunnalle, siirto- laiset vaarantavat oman henkensä.	Työn ja parem- man elämän pe- rässä tulevien siirtolaisten kasvava määrä. Pakolaisuutta edistävät libe- raalit.	Ei pakolais- kysymys, oikeude- tonta, hy- väksikäyt- töä.	Menettelyjen ki- ristäminen, turva- paikan kieltämi- nen, pakolaislei- rien perustaminen ja tuki kolmansin maihin.	A,C,D, E,F,G, H,J,K, M
Kult- tuuri- nen eui- denti- teetti	Muslimisiirtolai- set vaarantavat kristillisen eu- rooppalaisen identi- teetin. Liberaalit heiken- tävät Eurooppaa ja vaarantavat elämäntavan.	Eri kulttuureja ja uskontoja edustavat siir- tolaiset luovat rinnakkaisia yhteiskuntia. Valtaapitävät li- beraalit, jotka aiheuttaneet kriisin politiik- kallaan.	Ulkoa pa- kotettua, epätoivot- tavaa, mie- hittämistä. Tekopyhää, itsetu- hoista.	Etnokulttuurisen koostumuksen suoje- lu, rajojen sulkeminen. Ideologinen muu- tos.	A,D,E, F,G,H, I,J,K, L,M
Rajatur- valli- suus	Unkarin ja EU:n rajat vaarassa. Su- vereniteetti vaa- rassa.	Siirtolaisten laittomat rajan- ylitykset - "in- vaasio".	Välttämät- tömyys, velvolli- suus.	Lainsäädännön kiristäminen, raja- aidan rakentami- nen, rajajoukkojen lisääminen.	A,B,C, D,E,F, G,H,I, J,K,L, M
Schen- gen	Siirtolaiskriisi vaarantaa Schen- gen-järjestelmän ja vapaan liikku- vuuden.	Siirtolaiset ja "syntipukit" (Kreikka, Saksa, Itävalta, vasem- misto) jotka ei- vät noudata sääntöjä.	Epäoikeu- denmu- kaista, vas- tuutonta, tekopyhää. Yhteinen ongelma.	Sääntöjen noudat- taminen, ulkoraja- valvonnan tehos- taminen, yhtenäi- nen politiikka.	A,B,D, E,F,G, H,I,J, K,L
Rikolli- suus	Siirtolaiset rikko- vat lakeja ja vaa- rantavat yleisen järjestyksen ja turvallisuuden. Laiton maahan- tulo liittyy järjes- täytyneeseen ri- kollisuuteen.	Laittomat rajan- ylittäjät, sala- kuljettajat.	Laitonta, oikeuden vastaista, tuomitta- vaa.	Lainsäädännön kiristäminen, ran- gaistusten koven- taminen, poliisi- toimet.	A,D,F, G,H,I, J,K,L,
Terro- rismi	Siirtolaiset kas- vattavat terroris- min uhkaa.	Soluttautuvat terroristit.	Pahaa, vaa- rallista.	Viranomaisten toimet vaaran suodattamiseksi.	H, I
Demokratia	Unionin demo- kratiaavaje.	Eliitti ei kuun- tele kansaa, poliittiset johtajat eivät kannu vas- tuuta.	Vastuu- tonta, de- mokratian vastaista.	Kansan tahdon kuunteleminen, johtajuus (Orbánin), Unka- rin kansallisen edun ajaminen.	A,B,D, F,H,J, K,L, M

5.2 Hallinta

Hallinnan kehys rakentuu valtion ja viranomaisten hallinnan ja hallitsemattomaksi kuvattujen siirtolaisvirtojen väliseen vastakkainasetteluun. Sen ytimessä voidaan nähdä olevan turvallisuuslogiikka, joka liittyy valtiovallan näennäisen heikentymisen siirtolaisliikkeiden seurauksena kausaalisesti yhteiskunnallisen epävakauden ja anarkiantunteen lisääntymiseen (vrt. esim. Alekseev 2006). Ongelmaksi Orbán kehystää kasvavan ja loputtoman määrän siirtolaisia, jotka vaarantavat paitsi Unkarin valtion myös koko Euroopan vakauden. Orbán problematisoi myös siirtolaisliikkeiden vallitsevia hallintapyrkimyksiä ja unionin politiikkaa siirtolaiskriisin hallitsemiseksi. Siirtolaisten negatiivisävytteisten kuvausten osalta kehystäminen kytkeytyy tapoihin, joilla Orbán merkityksellistää siirtolaisia pääasiallisesti elintasopakolaisiksi ja laittomiksi. Hallinnan kehys näyttäytyy tutkimusaineistossa esimerkiksi seuraavalla tavalla (**korostukset** minun):

*The cause is that **Europe is today unable to exercise control over its external borders**. As long as we fail to control our external borders, we cannot tell how many people we shall be eventually forced to distribute. We were initially talking about 40,000, then 120,000, and now we are talking about 500,000. And if millions more continue to arrive – and I believe that millions more will arrive – and if the leaders of Europe fail to change their policy, shall we distribute them all? (F)*

Kehystäminen tukeutuu perinteiseen rajojen konseptualisointiin, jossa rajojen ymmärretään olevan suvereniteetin ytimessä ja toimivan puolustus- ja erottelulinjoina. Näin Orbán kehystää ratkaisuksi rajat ylittävien siirtolaisliikkeiden hallitsemisen rajakontrollin palauttamisen ja tehostamisen keinoin. Välittäessään tulkintaa hallitsemattomasta siirtolaiskriisistä Orbán herättää mielikuvia viranomaisten potentiaalisesta kyvystä hallita siirtolaiskriisiä, mikä mahdollistaa uusien toimivaltuuksien, resurssien ja poikkeustoimien oikeuttamisen. Alla oleva sitaatti kuvaa, kuinka Orbán kehystää siirtolaiskriisiä rajojen hallinnan näkökulmasta, luo mielikuvaa nykyisten rajakontrollien puutteellisuudesta ja oikeuttaa kovempia rajaturvallisuustoimia (**korostukset** minun):

*The Hungarian state should arrive at a point at which, if it demands that from tomorrow morning its borders can only be crossed at designated border stations, according to prescribed procedures, it should be able to enforce this decision. Do you think we could enforce this today? We cannot. We cannot, because there is no physical border between Serbia and Hungary. [- -] **This is why migrants are pouring in: because we are unable***

to enforce this rule. When we saw that this situation could arise, we decided on the construction of – what is the PC term for it? – the temporary border security fence, or simply the fence. [- -] Hungary should not behave like Greece, but should have the will and the ability to protect its external borders. To this end we need a physical line, a physical structure, which the military – and I ask the opposition not to tie our hands, but to make it possible for us to deploy the army for these purposes – can control, together with the police and members of other authorities with border surveillance powers. (F)

5.3 Elintasopakolaisuus

Elintasopakolaisuuden kehyksessä siirtolaisuutta lähestytään negatiivisessa merkitysyhteydessä. Kehystäminen voidaan tulkita osaksi laajempaa pakolaiskehystä, jossa pakolaisuutta arvotetaan ja tulkitaan erilaisista näkökulmista. Viestinnässään Orbán konstruoi ongelmaksi kansainvälisiä sopimuksia ja pakolaisasemaa hyväksikäyttävät "elintasopakolaiset" (*economic migrants*). Ongelman lähteiksi Orbán määrittelee taloudellisten motiivien tai paremman elämän perässä Eurooppaan tulevat siirtolaiset, jotka vaarantavat itsensä pyrkiessään Eurooppaan. Orbán korostaa, etteivät rajat ylittävät siirtolaiset hae turvapaikkaa turvallisista maista, kuten Balkanin maista, Turkista tai Kreikasta vaan pyrkivät jatkamaan matkaansa vauraampaan Keski-Eurooppaan. Tämä vahvistaa Orbánin välittämää tulkintaa siitä, ettei kyseessä ole pelkästään pakolaiskysymys tai pakolaiskriisi. Alla oleva katkelma havainnollistaa tapaa, jolla Orbán kehystää siirtolaiskriisiä elintasopakolaisuuden kautta kyseenalaistaen siirtolaisten oikeutta pakolaisasemaan tai kansainväliseen suojeluun sekä rakentaen mielikuvaa taloudellisista kannustimista ja vetokijöistä (**korostukset** minun).

*The current situation, Ladies and Gentlemen, is different. Now we are inundated with countless immigrants: there is an invasion, they break down fences, and it is clear to us all that **they are not seeking refuge, and are not running for their lives**. In Turkey, in Turkish refugee camps, nothing threatens their lives; and neither is there any danger in Greece, Macedonia, or the area around Belgrade. There is no danger in Budapest, and yet they are not rushing to come here. They do not want refugee status: they want to be refugees in Germany. This is quite a different story. **In fact it is not refuge in a life or death situation that they are seeking, but a better quality of life**. In truth, they are not seeking safety. What is happening is just the opposite. **In fact, they are endangering their lives.** (E)*

Kehystäessään siirtolaisia elintasopakolaisiksi Orbán arvottaa siirtolaisilmiötä epätoivottavana ja siirtolaisten toimia oikeudettomina sekä laittomina. Kehys välittää tulkintaa yhteiskunnan kantokyvyn vaarantumisesta siirtolaisten hyväksikäytön seurauksena. Kehys hyödyntää myös argumentointia, jossa Orbán määrittelee syntipukeiksi eurooppalaisen liberalismia ja eurooppalaisen poliittisen eliitin, joita Orbán syyttää vastuuttomuudesta ja tekopyhydestä sekä elintasopakolaisuuden kannustamisesta valheellisin lupauksin ja epäonnistuneella politiikalla. Näin Orbán oikeuttaa ja edistää omaa ideologista ajatteluaan, politiikkaansa ja ajamiaan lakiuudistuksia. Orbán kehystää elintasopakolaisuuden ongelman ratkaisuksi kielteiset turvapaikkapäätökset, siirtolaisten käännättämisen ja palauttamisen, pakolaisleirien perustamisen kolmansiin maihin sekä koko eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan kiristämisen.

5.4 Kulttuurinen identiteetti

Kulttuurisen identiteetin kehys rakentuu vahvaan vastakkainasetteluun ja konfliktipotentialiin siirtolaisten ja eurooppalaisen valtaväestön välillä. Orbán vahvistaa stereotyyppisiä käsityksiä ulkoa tulevista, etniseltä ja uskonnolliselta alkuperältään erilaisista siirtolaisista korostaen ristiriitoja ja yhteensopimattomuutta kristillisen eurooppalaisen kulttuuriperinnön kanssa. Ongelmaksi Orbán kehystää Unkarin ja Euroopan etnokulttuurisen komposition vaarantumisen. Orbán vetoaa toistuvasti eurooppalaiseen kristilliseen identiteettiin ja elämäntapaan avaamatta niiden merkitystä ja sisältöä yksityiskohtaisemmin. Ongelman syinä näyttäytyvät afrikkalaiset ja muslimitaustaiset siirtolaiset, jotka luovat rinnakkaisia yhteiskuntia haastaen valtaväestön kulttuuri ja -arvojärjestelmiä sekä "miehittäen" Euroopan (**korostukset** minun):

*Let us not forget, however, that **those arriving have been raised in another religion, and represent a radically different culture.** Most of them are not Christians, but Muslims. This is an important question, because **Europe and European identity is rooted in Christianity.***

(A)

*But the real fear – at least, this is the primary consideration for me – is that **our way of life has been challenged.** Because we see that wherever **in Europe larger Islamic communities have emerged** – as the German Chancellor said – parallel societies come into being. So experience shows – real life, rather than theory, philosophy, or liberal fairy tales – that*

when these communities arrive in Europe, they create their own societies according to their own religion, culture and way of life, and these societies exist side by side. (H)

Orbán luo kuvaa siirtolaisten integrointiongelmista, joiden syiksi hän kehystää yksinomaan heidän etnisen tai uskonnollisen alkuperänsä, nostamalla esille esimerkiksi yhteiskunnallista syrjintää tai muita tekijöitä. Orbán pyrkii luomaan legitimizeettia vaatimuksilleen myös kehystäessään siirtolaiskriisiä sivilisaatioiden välisenä kamppailuna, eräänlaisena kohtalonkysymyksenä. Tämä luo osaltaan mielikuvaa tilanteen poikkeuksellisuudesta.

Orbánin viestinnässä korostuu toistuvasti käsitys siitä, että kehitys on ulkoapakotettua ja epätoivottua. Samalla Orbán asemoi itseään kehityksen vastavoimaksi ja kansantahdon puolestapuhujaksi korostaen kansallista itsemääräämisoikeutta. Argumentointitapa esiintyy aineistossa esimerkiksi seuraavalla tavalla (**korostus** minun):

In the end – and keep this in your sights – in the very end this will be the battle which we must win. The question is whether there will be enough of us in Europe who say that every country has the right to change its ethnic and cultural composition as it likes, and no country or the Union has the right to force others to do this. (E)

Orbán hyödyntää legitimoinnissaan jälleen muiden toimijoiden syyllistämistä syyttäessään toistuvasti viestinnässään liberaalia politiikkaa eurooppalaisen kulttuurisen identiteetin katoamiseen johtavasta kehityskulusta. Orbán myös korostaa, että vaikka jäsenvaltiot, kuten Ranska ja Saksa, ovat omalla kansallisella politiikallaan kasvattaneet maahanmuuttajayhteisöjään, kyse on nimenomaisesti kunkin jäsenvaltion omaan itsemääräämisoikeuteen liittyvästä kysymyksestä. Ratkaisuksi Orbán kehystää etnokulttuurisen koostumuksen suojelun säätelämällä maahan hyväksytyjen siirtolaisten määrää rajakontrolein, vastustamalla EU:n vastuunjakomekanismeja sekä muuttamalla eurooppalaista turvapaikkapolitiikkaa. Perusteluissaan Orbán vetoaa toistuvasti kansalliseen itsemääräämisoikeuteen, oikeusjärjestykseen sekä kulttuuri- ja arvojärjestelmään.

5.5 Rajaturvallisuus

Rajaturvallisuuden kehyksessä siirtolaiskriisiä lähestytään rajaturvallisuuden näkökulmasta. Ongelmaksi jäsentyy Unkarin ja Euroopan rajojen vaarantuminen. Kehyksen merkitysjärjestelmässä rajat määrittyvät valtion suvereniteetin ytimeen. Viestinnässään Orbán kehystää siirtolaisia uhkana rajoille ja turvallisuudelle. Siirtolaisten lisäksi Orbán löytää myös muita syntipukkeja tilanteelle. Orbán syyllistää mm. Kreikkaa rajojen vuotamisesta, Frontexia hampaattomuudesta, oppositiota viivyttelystä ja hallituksen käsien sitomisesta sekä Euroopan unionia siirtolaiskriisiin johtaneesta epäonnistuneesta politiikasta. Orbánin näkemyksen mukaan Euroopan rajat eivät ole turvattuja eivätkä hallinnassa. Rajaturvallisuuden kehys kytkeytyykin vahvasti hallinnan kehysten merkitysjärjestelmään. Puheissa rajojen suojeleminen ja hallinta konstruoidaan keinoksi kaaottisen tilanteen haltuunottoon sekä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitoon.

Rajaturvallisuuden kehys välittää tulkintaa valtion olemassaoloa uhkaavasta poikkeuksellisesta tilanteesta, jonka seurauksena rajojen turvaaminen määrittyy ensisijaiseksi prioriteetiksi, välttämättömyydeksi, jolle ei ole muita vaihtoehtoja. Orbán kehystää toistuvasti rajojen turvaamista ensisijaisena ratkaisuna siirtolaiskriisiin, esimerkiksi alla olevalla tavalla (**korostukset** minun):

*And as far as I can see, the European Union still fails to understand that **our only chance of satisfying our citizens' legitimate demands and desire for security is by protecting our borders**. Today we must concentrate all our strength on this. Indeed any statement or proposal which diverts attention away from this makes us weaker. Europe needs to be strong now, as the worst possible combination of qualities is to be both rich and weak. This is the case with Europe. So **we must show strength in the protection of our borders**. (D)*

Orbán hyödyntää viestinnässään myös militaristista diskurssia, joka heijastelee perinteistä turvallisuuskäsitystä ja tekee osaltaan näkyväksi rajojen militarisoitua. Orbán hyödyntää esimerkiksi tyypillistä invaasion retoriikkaa (vrt. esim. Chebel D'Appolonia 2012, 16–19; Bigo 2005, 69) joka luo mielikuvaa siirtolaisista vihollisina, joita vastaan tulee puolustautua. Rajat määrittyvät Orbánin viestinnässä nationalistisessä ja turvallisuuskeskeisessä mielessä eräänlaisiksi puolustuslinjoiksi. Rajaturvallisuuden kehyksessä siirtolaiskriisin ratkaisuja hahmotetaan konservatiivisen politiikan ja voimankäytön kautta, mikä ilmenee Orbánin vaatiessa ja oikeuttaessa mm. raja-aidan rakentamista, poliisin ja

asevoimien lisätoimivaltuuksia, siirtolaisten pikakäännetyksiä ja kovempia rangaistuksia laittomille rajanylittäjille sekä jopa Kreikan rajavalvonnan toteutuksen siirtämistä muille jäsenvaltioille.

5.6 Schengen

Schengen-kehys tarkastelee siirtolaiskriisiä Schengen-järjestelmän viitekehyksessä jäsenvaltioiden yhteisenä ongelmana. Viestinnässään Orbán korostaa siirtolaiskriisin muodostavan uhkan koko Schengen-järjestelmälle sekä vaarantavan vapaan liikkuvuuden. Orbán hyödyntää merkityksenannossaan vastakkainasettelua sääntöjä noudattavien ja noudattamattomien tahojen välillä. Kehyksen merkitysjärjestelmässä ongelmanlähteinä ovat paitsi EU-maiden lainsäädännöstä piittaamattomat laittomat rajanylittäjät kuin myös kaikki ne jäsenvaltiot, jotka eivät noudata yhteisesti sovittuja sääntöjä ja sitovia velvoitteita. Orbán syyttää eksplisiittisesti mm. Kreikkaa ulkorajavalvonnan laiminlyönnistä, Saksaa vastuuttomasta politiikasta ja siirtolaisten kannustamisesta sekä Ranskaa ja Itä-valtaa tekopyhyydestä ja solidaarisuuden puutteesta. Schengen-kehysten puitteissa Orbán nojaa myös laajempaan me-ne vastakkainasetteluun, jossa Unkari näyttäytyy osana Euroopan unionia ja Eurooppaa, jotka ovat siirtolaisten muodostaman ulkoisen uhkan kohteena ja yhteisen ratkaisun tarpeessa.

Tämän kehysten puitteissa ratkaisuihin näyttäytyvät Schengen sääntöjen noudattaminen, yhteisten ulkorajojen valvonnan tehostaminen sekä yhteiseurooppalaiset poliittiset ratkaisut. Orbán korostaa erityisesti maiden vastuuta omien rajojensa valvonnasta ja sitä, kuinka Schengen ei ole merkinnyt rajatonta Eurooppaa vaan yhteisiä sääntöjä rajavalvonnalle (**korostukset** minun):

The fact that there is no actual border control at these border crossing-points after we introduced a legal regime under special rules which does not employ joint border controls and which we commonly refer to as “Schengen” does not mean that there are no borders. There are borders. [- -] a country which signs up to the Schengen Agreement – i.e. does not patrol its borders neighbouring other EU Member States – must agree in return to protect any of its borders which are also external borders of the Schengen Area. This is part of the Schengen Agreement, and this is an obligation. Therefore it is the duty of Hungary, Greece, Italy, Spain and France, which all have such external borders, to protect these borders with their national forces, as national borders. (F)

Every one of the countries which signed the agreement referred to as “Schengen” agreed to use their own resources in protecting their external Schengen borders; this is what it says in the agreement. (H)

Orbán hyödyntää lisäksi vapausdiskurssia, jossa siirtolaisten tulkitaan muodostavan uhan eurooppalaisten vapaudelle: kansalaisten arkipäiväistä elämää koskeville valinnanvapauksille, kansalaisten liikkumisvapaudelle sekä jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeudelle. Schengen-kehyksen merkitysjärjestelmään voidaan liittää kannanotot, joissa oikeutetaan Unkarin toimia mm. vetoamalla Schengen sopimukseen ja kansainväliseen oikeuteen, korostamalla Unkarin toimivan säännösten mukaisesti sekä trivialisoiden muita ratkaisuvaihtoehtoja kriisille ja Unkarin toimien saamaa kritiikkiä.

5.7 Rikollisuus

Rikollisuuden kehys sijoittaa siirtolaisuuden rikollisuuden viitekehykseen, joka muovaa ymmärrystä siirtolaiskriisin luonteesta kehystäen kriisin säätelyä turvallisuutta painottavalla tavalla (vrt. esim. Huysmans 2006, 23). Kehyksen merkitysjärjestelmässä siirtolaiset määrittyvät ensisijaisesti lainrikkokijiksi tai laittomiksi rajanylittäjiksi. Laajemmassa kuvassa siirtolaiskriisi määrittyy näin ollen laittomaksi maahantuloksi (*illegal migration*). Kehys edistää ongelmanmäärittelyä, jossa siirtolaiset näyttäytyvät yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vaarantajina, turvattomuuden lähteinä. Orbán hyödyntää merkityksenannon kuvauksia, joissa siirtolaisia syytetään laittomista rajanylityksistä, laittomasta oleskelusta sekä viranomaisten vastustamisesta, jopa väkivaltaisesti. Orbán korostaa siirtolaisten syyllistyvän rikoksiin heidän ylittäessään rajan luvottomasti. Tätä havainnollistaa esimerkiksi seuraava sitaatti:

There is a fence on the border which lets everyone know where the Hungarian border is; crossing it or even attempting to cross it at a point other than the designated crossings qualifies as a crime, and if someone commits this crime, the police will enforce compliance with the law. In other words, the police will arrest those persons concerned, and will then launch the relevant fair legal proceedings. This crime carries a maximum prison sentence of several years, or expulsion from the territory of Hungary. (H)

Orbán painottaa useassa yhteydessä myös sitä, että siirtolaisten liikehdinnän taustalla on järjestäytynyt rikollisuus. Orbánin viestinnässä siirtolaiset määrittyvät pikemminkin syy-päiksi oman henkensä vaarantamiseen tai rikolliseen toimintaan kuin kriisien, salakuljet-tajien tai vaikeiden olosuhteiden uhreiksi. Näin ollen Orbán vaatii rajojen suojelua, lisää poliisimiehiä ja sotilaita rajalle, laittomien rajanylittäjien pidätyksiä, kovempia rangaistuksia sekä rikoslain muutoksia. Näin kriisin ratkaisu määrittyy turvallisuusviranomaisten toimien puitteissa tapahtuvaksi. Kehys liittyy vahvasti hallinnan kehyyksen merkitysjär-jestelmään, jossa hallitsemattomasta maahanmuutosta seuraava näennäinen kaaos ja tur-vattomuus asetetaan vastakkain viranomaisten hallintakeinojen tuoman järjestyksen ja turvallisuuden kanssa.

5.8 Terrorismi

Terrorismin kehyyksessä lisääntyvä siirtolaisuus liitetään terrorismiuhkan kasvuun. Kehys ei esiinny kuin kahdessa tekstissä tutkimusaineistossa, mutta sen esiintyminen on huomionarvoista, sillä terrorismin esille tuomisen painoarvo on kasvanut läntisen maailman ns. terrorismin vastaisen sodan aikakaudella, jolloin terrorismista on tullut erityisen voimakas oikeutus ilmiöiden turvallistamiselle. Alla olevat katkelmat havainnollistavat kuinka Orbán virittää siirtolaiskriisiä koskevaa tulkintaa turvallisuuskeskeisellä tavalla terrorismin kehyyksen kautta (**korostukset** minun). Toinen sitaateista kuvaa osuvasti Orbánin viestinnässä esiintyvien kehysten dynaamista suhdetta ja päällekkäisyyttä Orbánin lähestyessä siirtolaiskriisiä elintasopakolaisuuden, kulttuurisen identiteetin, rikollisuuden ja terrorismin näkökulmista.

*So this amply demonstrates that this is not just a simple immigration problem, but we must also seriously talk about the threat – **the threat of terrorism.** (I)*

*And the everyday experience of the people both in Western Europe and in Central Europe, and in our own world, too, is that they are uncertain; there is fear, they do not understand what is going on, and they seem to sense – and I am going to talk about this later, because this is something I mention whenever I can – that their very **way of life is in danger.** Of course **there is crime**, we should have no illusions on that score, and **there is an increased threat of terrorism**, this is another thing we should have no illusions about; **there is the problem of freeloaders**, because not all of the migrants coming here today will be hard workers, and **there is pressure on social welfare systems.** (H)*

Terrorismin kehys luo kuvaa siirtolaisvirroissa Eurooppaan soluttautuvista terroristeista, jotka ovat vaaraksi yhteiskunnalle ja sen turvallisuudelle. Orbán vahvistaa tätä vaaran tunnetta tai uhkaavuutta korostamalla epätietoisuutta siirtolaisten motiiveista sekä rakentamalla negatiivisia mielikuvia siirtolaisista. Terrorismin kehyksessä siirtolaisten motiivit määrittyvät pahantahtoisiksi ja yhteiskunnan vastaisiksi. Terrorismin kehys voidaan tulkita osaksi rikollisuuden kehystä, jossa siirtolaiset liitetään rikollisuuteen, mikä kehystää heitä turvattomuuden lähteinä. Näin Orbán luo kuvaa siitä, ettei siirtolaiskriisissä ole kyse maahanmuuttokysymyksestä vaan turvallisuuskysymyksestä. Ratkaisua Orbán lähestyy turvallisuuskeskeisesti esittämällä siirtolaisvirtojen suodattamista turvallisuusviranomaisten toimenpitein. Terrorismin viittaaminen vahvistaa mielikuvaa uhkan vakavuudesta ja prioriteetista, minkä voidaan tulkita legitimoivan Orbánin vaatimuksia siitä, ettei siirtolaisia tulisi päästää maahan vaan rajakontrolleja tulisi sen sijaan tehostaa.

5.9 Demokratia

Demokratian kehys liittyy siirtolaiskriisiin Euroopan unionin politiikkaan. Orbán problematisoi unionin ja jäsenvaltioiden toimivallanjakoa konstruoiden ongelmaksi ja siirtolaiskriisin syyksi unionin demokratiavajeen. Kehys välittää tulkintaa kasvavasta jännitteestä ja kuilusta jäsenvaltioiden hallitusten ja EU-tason päättäjien sekä kansalaisten välillä. Tämä vahvistaa mielikuvia unionin vakauden vaarantumisesta. Orbán asettelee vastakkain Euroopan kansan sekä unionin johtajat ja eliitin. Orbán syyttää päättäjiä julkisen mielipiteen sivuuttamisesta ja valtamediaa julkisen mielipiteen manipuloinnista. Demokratian kriisi ja siirtolaiskriisi kytkeytyvät Orbánin viestinnässä myös eurooppalaisen liberalismin kriisiin.

Orbán asemoi itsensä erilleen muista päättäjistä kuvatessaan itsensä puhumassa kansan äänellä. Orbán vaatii rajojen suojelua ja maahanmuuttopolitiikan kiristämistä kansan nimissä. Orbán legitimoii toimiaan viittaamalla kansan tahtoon ja intresseihin sekä kansalaisten pelkoon ja turvallisuuden haluun. Kehyksen ytimessä olevaa vastakkainasettelua vahvistavat lausumat EU eliitin arviointikyvyn puutteesta, vastuuttomuudesta, politikoinnista sekä kyvyttömyydestä tehdä päätöksiä ja toimia. Näin Orbán käänteisesti korostaa omaa johtajuuttaan ja Unkarin hallituksen pakottavaa tarvetta ryhtyä poikkeustoimiin

kansallisesti. Kehyksen välittämä näkökulma on pohjavireeltään EU-kriittinen. Alla olevat katkelmat havainnollistavat demokratian kehyyksen rakentumista (**korostukset** minun):

Europe must not stand in opposition to the will of Europe's citizens. But now we have a situation in which European citizens want something different from that which is put forward by most European governments. People want us Europeans to be masters of the situation and to defend our borders. (A)

We cannot have a situation in which the European elite and European governments speak, think and act in opposition to the wishes of the people who have elected them. In a democracy this tension cannot be sustained for long. We must serve the people, and the people are worried – they are filled with fears. You can imagine what the people who live in that area must be thinking when they send their children off to school in the morning. There are risks of infectious disease, and a mass of migrants who are unwilling to cooperate and are increasingly aggressive. People are worried and concerned – not only in Hungary, but in the whole of Europe. They feel that the leaders they have elected are not in control of the situation. (D)

Kehys hyödyntää vastaavanlaista argumentointia kuin kulttuurisen identiteetin kehys tuodessaan esille vastakkainasettelua valtioiden itsemääräämisoikeuden ja unionin säätelemän ja pakottavan politiikan välille. Kehyksen merkitysmaailmassa sisäisesti jännittynyt unioni asettuu vastakkain poliittisesti vakaan Unkarin kanssa. Tämä voi olla liitettävissä Orbánin pyrkimyksiin kyseenalaistaa ja trivialisoida Unkarin hallituksen saamaa kritiikkiä esimerkiksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia heikentävistä lakimuutoksista. Orbán kehystää ratkaisuksi sen, että EU päättäjät kuuntelisivat kansaa ja muovaisivat politiikkaa kansan tahdon mukaisesti tai vaihtoehtoisesti Unkari on pakotettu toimimaan Orbánin johdolla unilateraalisesti kansallisten etujensa ja kansalaistensa tahdon mukaisesti.

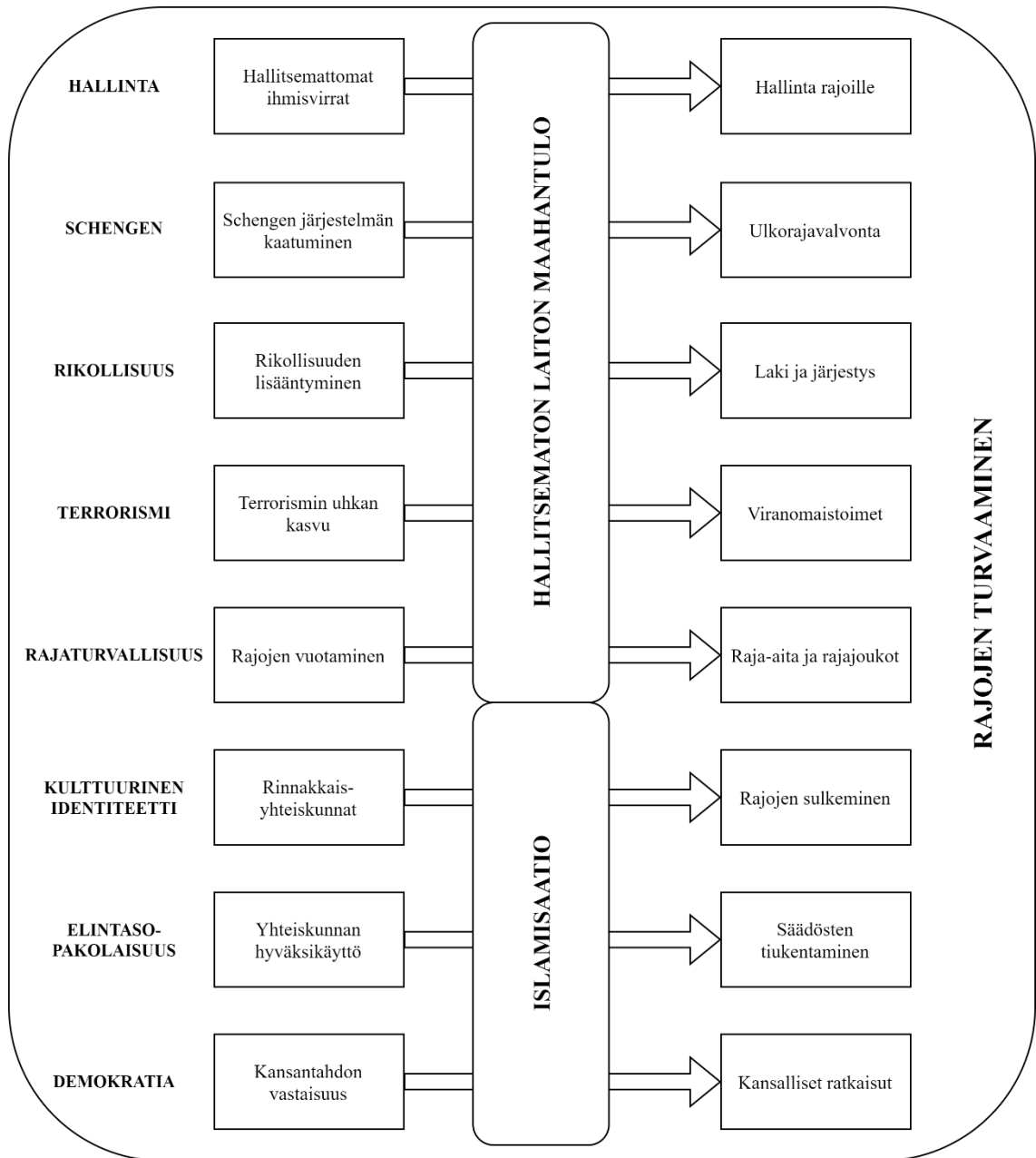
James Stanyer et al. (2017) mukaan populistisen poliittisen viestinnän tunnuspiirteitä ovat kansaan vetoaminen, eliitinvastaisuus sekä muiden ryhmien poissulkeminen. Yhdistäessään kaikkia kolmea edellä mainittua piirrettä Orbánin viestintää voidaan edellä esitetyn kehystämisen perusteella kuvata täyspopulistiseksi (*complete populism*). (Stanyer et al. 2017, 355)

5.10 Kehyksistä rajaturvallistamiseen

Tunnistettuani pääasialliset tavat, joilla Orbán kehystää siirtolaiskriisiä siirryin tarkastelemaan sitä, kuinka kehysten välittämät tulkinnat ja merkitykset siirtolaiskriisistä kytkeytyivät rajaturvallistamiseen. Aloitin analysoimalla yksityiskohtaisemmin kehysten konstruimia ongelmia tunnistaakseni kehysten ongelmanmäärittelyyn liittyvät pääasialliset uhkat. Kehysten merkitysjärjestelmissä ongelmiksi määrittyvät hallitsemattomat ihmisvirrat, Schengen-järjestelmän romahtaminen, rikollisuuden lisääntyminen, terrorismin uhkan kasvu ja rajojen vuotaminen, jotka rakensivat tulkintaa hallitsemattoman laittoman maahantulon muodostamasta uhkasta. Kehysten välittämät tulkinnat siirtolaisten muodostamista rinnakkais yhteiskunnista, yhteiskunnan hyväksikäytöstä siirtolaisten toimesta sekä kansan tahdon vastaisesta politiikasta puolestaan välittivät tulkintaa islamisaation uhkasta.

Seuraavaksi analysoin sitä, miten kehysten välittämät moraaliset arviot ja ehdottamat ratkaisut kohdentuivat rajaturvallisuuden alalle ja jäsenyivät nimenomaan vaatimukseksi rajojen turvaamiseksi. Havaintojeni perusteella rajojen turvaamisen vaatimus rakentui kehysten merkitysjärjestelmien puitteissa vaatimuksina palauttaa hallinta rajoille, sulkea rajat, tiukentaa ulkorajavalvontaa, rakentaa raja-aita ja keskittää joukkoja rajalle, ylläpitää lakia ja järjestystä, tiukentaa säädöksiä sekä ryhtyä kansallisiin toimenpiteisiin. Kuten edellä totesin, rajaturvallisuuden kehys esiintyi tutkimusaineistossa läpileikkaavana kehystämisenä.

Seuraavalla sivulla oleva kuvio kuvaa tiivistetysti, millaisia uhkakuvia kehukset välittivät ongelmanmäärittelyllään ja millaisia rajaturvallisuuden alalle kohdentuvia vaatimuksia niiden esittämiin tulkintakantoihin sisältyi. Kuvion tarkoituksena on myös selventää sitä, kuinka olen lähestynyt ja lukenut tutkimusaineistoa eri tavalla eri analyysivaiheissa.

Kuvio 2. Siirtolaiskriisin kehystäminen rajaturvallisuuskysymyksenä

Tunnistettuani pääasialliset uhkat ja rajojen turvaamisen vaatimusten kokonaisuuden siirryin analysoimaan Orbánin kriisinaikaisessa viestinnässä tapahtuvaa rajaturvallistamista syvällisemmin Kööpenhaminan koulukunnan turvallistamisteorian viitekehyksessä. Seuraavassa luvussa kuvaan, millä tavoin Orbánin rajaturvallistamispuhe rakentuu.

6 UNKARIN SIIRTOLAISKRIISIN RAJATURVALLISTAMINEN

Tässä luvussa pyrin kuvaamaan millä tavoin Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä viestinnässään. Tässä analyysivaiheessa tarkastelin edellisen vaiheen tuloksia turvallistamisteorian viitekehyksessä tunnistaakseni uhkien viitekohdat, lähteet ja luonteen, rajojen turvaamista koskevien vaatimusten sisällön sekä keskeiset tavat, joilla uhkia ja vaatimuksia oikeutetaan. Tarkastelin lisäksi Orbánin rajaturvallistamispuheessa ilmeneviä merkityksellistämisen tapoja suhteessa aiempaan tutkimukseen ja teoriaan. Tutkimuskysymykseen vastaamiseksi selvitän, millä tavoin Orbánin rajaturvallistamispuhe rakentuu ja mitkä ovat sen ominaispiirteitä.

Aineistoanalyysin perusteella voidaan todeta, että Orbánin viestinnässä eksistentiaalisiksi uhkaksi representoidaan Lähi-idästä ja Afrikasta tulevien elintasopakolaisten *hallitsematon laitton maahantulo* rajojen yli ja sen seurauksena Euroopan *islamisaatio* sekä lisääntynyt rikollisuus ja yhteiskunnallinen turvattomuus. Orbánin pääasiallisena vaatimuksena on *rajojen turvaaminen*. Oikeuttaakseen uhkakuviaan ja rajojen turvaamista Orbán hyödyntää viestinnässään useita legitimointistrategioita, joiden seurauksena Orbánin esittämät hätätoimet näyttävät velvollisuutena ja välttämättömyytenä.

Seuraavissa alaluvuissa avaan yksityiskohtaisesti sitä, kuinka *hallitsematon laitton maahantulo* ja *islamisaatio* rakentuvat pääasiallisiksi uhkiksi tutkimusaineistossa, miten kyseenomaiset uhkat esitetään rajaturvallisuuden viitekehyksessä ratkaistavina kysymyksinä, ja miten näitä uhkia ja vaatimusta rajojen suojelusta legitimoidaan. Alla olevassa taulukossa on esitetty yhteenveto analyysivaiheen tuloksista.

Taulukko 3. Millä tavoin pääministeri Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä?

UHKA	<i>Hallitsematon laitton maahantulo</i>	<i>Islamisaatio</i>
<i>Mitä uhkaa?</i>	Schengen-järjestelmä, rajaturvallisuus, suvereniteetti, oikeusjärjestys, hyvinvointi	Unkarin ja Euroopan etnokulttuurinen koostumus, identiteetti,
<i>Ketä uhkaa?</i>	Unkari, EU, kansa	Unkarin ja Euroopan kansat
<i>Kuka uhkaa?</i>	Loputon, jatkuva siirtolaisvirta, laittomat rajanylittäjät, elintasopakolaiset, rikolliset	Afrikasta ja Lähi-idästä tulevat siirtolaiset
<i>Uhkan luonne</i>	poliittinen, sotilaallinen, yhteiskunnallinen, taloudellinen	yhteiskunnallinen
VAATIMUS	<i>Rajojen turvaaminen</i>	
<i>Mitä poikkeustoimia vaaditaan, selitetään tai oikeutetaan?</i>	Raja-aidan rakentaminen, lakimuutokset, kovemmat rangaistukset, viranomaisten lisävaltuudet, joukkojen keskittäminen raja-alueille, asevoimat rajalle, siirtolaisten käännäyttäminen rajalla, Kreikan rajavalvonnan siirtäminen Frontexille	Rajojen sulkeminen, maahanmuutto- politiikan kiristäminen
LEGITIMITOINTI	<i>Velvollisuus ja välttämättömyys</i>	
<i>Auktorisointi</i>	Schengen ja EU säännöt, suvereniteetti, laki ja järjestys, kansallinen etu, kansainväliset velvoitteet ja suojelun periaatteet	Kristillinen kulttuuriperimä
<i>Rationalisointi</i>	Järki, faktat, luvut, siirtolaisten "laittomuuden" normalisointi, sietokyky	Rinnakkaiset yhteiskunnatvaroitukset
<i>Moralisointi</i>	Laitonta, oikeudetonta, vaarallista, kaoottinen tilanne ei-haluttua, syntipukit EU:ssa	Epätoivottavaa, vaarallista
<i>Narratvisointi</i>	Kielikuvat, syntipukit, poikkeusellisuus, kertomukset yhteenotoista ja laittomuuksista, liittäminen rikollisuuteen, pakolaisten ja elintasopakolaisten vastakkainasettelu	Invaasio, kohtalon kysymys/ vaihtoehdottomuus, yhtenäisyyden myytti, mene (afrikkalaiset, muslimit)
YLEISÖ		
<i>Kenelle suunnattu?</i>	Lainsäätäjät, EU:n poliittiset johtajat, kansalaiset	Unkarilaiset ja eurooppalaiset

6.1 Hallitsemattoman maahantulon uhka

In simple terms, to call a spade a spade, the problem is mass migration. Immigrants are not just pounding our doors, but are breaking them down on top of us. Not just a few hundred thousand but hundreds of thousands - indeed millions - of migrants are besieging the borders of Hungary and Europe. We cannot see an end to this. There is plenty of supply: millions are setting out [- -] As a result, we find that our borders are in danger, our way of life based on respect of law is in danger, and Hungary and the whole of Europe are in danger. What is happening now is an invasion; we are being invaded. (J)

Orbán määrittelee viestinnässään pääasialliseksi uhkaksi hallitsemattoman laittoman maahantulon, joka uhkaa rajaturvallisuutta sekä Unkarin, Schengen-järjestelmän ja laajemmin koko Euroopan unionin olemassaoloa. Puheissa jäsentyy representaatio ulkoisesta tai ulkopuolelta tulevasta uhkasta. Siirtolaiset kuvataan uhkaavaksi tekijäksi paitsi ulkopuolisuuden kautta myös korostamalla rajan ylittävän liikehdinnän hallitsematonta luonnetta. Hallitsemattomuus rakentuu kuvauksissa suunnattomista ihmismassoista (*mass of people*), jatkuvasta (*continuous*) ja loputtomasta (*limitless, unlimited, endless*) siirtolaisvirrasta rajojen yli.

Maahantulon hallitsemattomuutta korostavat lisäksi metaforat, joilla siirtolaisten liikehdintä rinnastetaan luonnonvoiman kaltaiseksi ilmiöksi (*flood of migrants, storm of migration*). Orbán hyödyntää myös analogioita: siirtolaiset esimerkiksi vyöryvät Eurooppaan kuin vesi rikkinäisestä putkesta tai tuuli rikkinäisistä ikkunoista. Mielikuva rikkinäisyydestä luo osaltaan kuvaa siirtolaisuuden negatiivisuudesta ja Orbánin esittämien "korjaavien" toimien välttämättömyydestä. Luonnonvoimiin tai -katastrofeihin viittaavien kielikuvien käytön on todettu olevan yleistä eurooppalaisessa maahanmuuttokeskustelussa. Ilmaisutapojen on todettu marginalisoivan muita kuvaustapoja ja edistävän viestinnässä poikkeuksellisuutta, uhkaavuutta sekä suojautumistarvetta korostavia merkitysyhteyksiä. (esim. Tsoukala 2005, 174; Horsti 2005, 86)

Viestinnässään Orbán rationalisoi hallitsematonta laitonta maahantuloa koskevaa uhkakuva vetoamalla ”faktoihin” ja hyödyntämällä numeerisia tilastoja kuvauksissaan. Näin päällimmäisenä narratiivina toistetaan ja vahvistetaan uhkakuva miljoonista Eurooppaan haluavista ja tulevista ulkomaalaisista. Orbánin puheissa siirtolaisvirrat määrittyvät ei-

toivottavaksi ja vaaralliseksi ilmiöksi, kun siirtolaisia kuvataan ensisijaisesti negatiivisessa ja poissulkevassa merkityksessä. Uhkan määrittelyssä Orbán tukeutuu vahvasti elintasopakolaisuuden ja rikollisuuden kehysten merkitysjärjestelmiin kategorisoimalla siirtolaisia elintasopakolaisiksi sekä laittomiksi. Orbán rakentaa vahvaa vastakkainasettelua pakolaisten (*refugees*) ja elintasopakolaisten (*economic migrants*) välille esittäen siirtolaisten maahantulon syiksi taloudelliset motiivit ja paremman elämänlaadun tavoittelun eurooppalaisten kustannuksella. Näin Orbán liittyy siirtolaiskriisiin Unkarin ja sen kansalaisten taloudellisen turvallisuuden ja hyvinvoinnin vaarantumiseen.

Orbán määrittelee hallitsemattoman laittoman maahantulon myös eksplisiittisesti militaristisin termein invaasioksi. Orbán ruokkii viestinnässään mielikuvia siirtolaisuuteen liittyvistä peloista ja turvattomuudesta myös viittaamalla valtioraja- ja ihmiskaupparikoksiin, laittomien rajanylittäjien kiinniottoihin ja pidätyksiin sekä terrorismin uhkan kasvuun. Näin Orbán määrittelee hallitsemattomia siirtolaisia turvallisuusuhkaksi: siirtolaiset vaarantavat itsensä ja perheensä, rikkovat raja-aitoja, ylittävät rajan laittomasti, hyökkäävät poliisia vastaan, aiheuttavat järjestyshäiriöitä, eivätkä piittaa laista. Hallitsemattoman laittoman maahantulon uhkan konstruointi rakentuu Orbánin viestinnässä vahvasti siirtolaisten negatiiviseen määrittelyyn, jonka on aiemmissa tutkimuksissa todettu olevan yleistä ja historiallisesti juurtunutta maahanmuuton turvallistamisessa erityisesti eurooppalaisessa kontekstissa. Esimerkiksi Ariane Chebel D'Appolania, Anastassia Tsoukala ja Didier Bigo ovat kirjoittaneet siirtolaisfobian historiallisesta jatkuvuudesta, sosiaalisen vihollisen konstruoinnista sekä invaasion retoriikasta (Chebel D'Appolania 2012, 19-22; Tsoukala 2005, 166-169; Bigo 2005, 69). Orbánin kuvaukset siirtolaisten uhkaavuudesta ja pyrkimykset liittää siirtolaiset perinteisten turvallisuusongelmien yhteyteen sekä korostaa Unkarin puolustautumistarvetta ilmentävät tapaa, jolla Orbán pyrkii muovaamaan ymmärrystä siirtolaiskriisistä ja asemoimaan sen osaksi turvallisuusjatkumoa. Tämä kehystää kriisin hallintaa rajaturvallisuuspainotteiseksi.

Orbán luo kuvauksilleen ja vaatimuksilleen auktoriteettia vetoamalla valtion suvereniteettiin, lainsäädäntöön, kansainvälisiin velvoitteisiin, Schengen-sopimukseen ja jäsenvaltioiden yhteisiin sääntöihin, joiden hän tulkitsee luovan oikeudellisen perustan ja velvollisuuden rajojen turvaamistoimille. Tällä tavoin Orbán osaltaan luo vastakkainasettelua ja jännitettä valtion ja viranomaisten hallinnan ja hallitsemattomaksi kuvattujen siirtolaisvirtojen välille. Uhkakuva nojaa hallinnan kehysten merkitysjärjestelmään ja sen

ytimessä olevaan turvallisuuslogiikkaan, joka liittää valtiiovallan näennäisen heikentymisen siirtolaisliikkeiden seurauksena yhteiskunnallisen turvattomuuden lisääntymiseen. Kehyksen kautta Orbán herättää mielikuvia viranomaisten potentiaalisesta kyvystä hallita siirtolaiskriisiä, mikä mahdollistaa poikkeustoimien oikeuttamisen. Hallitsemattoman laittoman maahanmuuton uhkan konstruoinnissa ja legitimoinnissa Orbán hyödyntää voimakkaasti myös muiden toimijoiden syyllistämistä. Syntipukkeina näyttäytyvät toistuvasti eurooppalaiset poliittiset johtajat, toiset jäsenvaltiot ja liberaalit, mikä asemoi Orbánin ja Unkarin erityiseen asemaan ja luo edellytyksiä kansallisten poikkeustoimien oikeuttamiselle.

6.2 Islamisaation uhka

But once again, we mustn't fool ourselves: immigration would lead to a majority Muslim population in Europe within the foreseeable future. If Europe allows cultures to compete, then the Christians will find themselves on the losing side. These are facts. The only way out for those who want to preserve Europe as a Christian culture is not to allow more and more Muslims into Europe. (G)

Orbánin mukaan hallitsematon maahanmuutto ja siirtolaisten lukumäärän lisääntyminen johtavat Unkarin ja Euroopan islamisaatioon, joka vaarantaa Euroopan etnisen ja kulttuurisen koostumuksen (*ethnic and cultural composition*). Orbán välittää viestinnässään tulkintaa, jonka mukaan kehityskulku muodostaa eksistentiaalisen uhkan eurooppalaisille yhteiskunnille ja niiden kollektiivisille identiteeteille. Uhkakuvan konstruoinnissa Orbán hyödyntää voimakkaasti kulttuurisen identiteetin kehityksen ongelmanmäärittelyä ja merkitysjärjestelmää. Uhkan viitekohdaksi määrittävät nimenomaan Unkarin ja Euroopan kansat ja sitä kautta niiden muodostamat sosiopoliittiset yhteisöt. Orbán viittaa suoraan islamisaatioon vain kerran tutkimusaineistossa ja rakentaa uhkakuvaa pääasiassa "toiseuden" sekä konstruoimansa siirtolaisten ja valtaväestön välisen konfliktipotentialin kautta. Uhkan määrittelyssä Orbán hyödyntää eritoten vastakkainasettelua, jossa asetellaan vastakkain "me" ja "ne"; Euroopan kansalaiset sekä Lähi-idästä ja Afrikasta tulevat siirtolaiset; kristitty valtaväestö ja muslimivähemmistö. Näin puheissa merkityksellistään toiseutta ja orbánilaista unkarilaista kansallisidentiteettiä.

Etnokulttuurinen koostumus on käsite, joka toistuu Orbánin viestinnässä suojeltavana ja muutoksen uhkan alaisena asiana. Orbán ei konkreettisesti määrittele käsitteen sisältöä

vaan viittaa esimerkiksi sukupolvet ylittäviin perinteisiin sekä kristittyyn identiteettiin, kulttuuriin ja elämäntapaan (*Christian identity, Christian culture, Christian way of life*). Orbán viittaa toistuvasti esimerkiksi ”meidän maahan” (*our country*), ”meidän kulttuuriin” (*our culture*), ”meidän elämäntapaan” (*our way of life*), ”meidän sääntöihin” ja ”meidän lakeihin” (*our laws*), mikä osaltaan luo retorisena keinona kuvaa yhteenkuuluvuudesta ja voidaan tulkita pyrkimykseksi asemoida itsensä kansan puolestapuhujaksi ja johtajaksi.

Orbán liittyy unkarilaiseen ja eurooppalaiseen yhteiskuntaan rauhanomaisuuden, turvallisuuden, vapauden ja työnteon positiivisen arvottamisen. Näiden vastakohtaksi asettuu Orbánin mukaan arvoiltaan ja elintavoiltaan erilainen muslimiyhteisö (*Muslims, Muslim community, Islamic community*), jota konflikteja tai köyhyyttä pakenevat siirtolaiset kasvattavat. Orbánin viestinnässä siirtolaiset määrittyvät valtavirrasta poikkeaviksi myös etnisen alkuperänsä kautta, sillä Orbán kertoo heidän tulevan Lähi-idästä tai Afrikasta. Orbán korostaa viestinnässään etnisten ja uskonnollisten eroavaisuuksien lisäksi toistuvasti erilaisia arvoja, mainiten yleisluontoisina esimerkkeinä sukupuolten väliseen tasa-arvoon ja avioliitto- ja perhekäsitykseen liittyvät kysymykset.

Orbán vahvistaa mielikuvaa siirtolaisten uhkaavuudesta myös kyseenalaistamalla heidän tarkoituksensa ja halukkuutensa olla eurooppalaisen yhteisön jäseniä. Yhteiskuntaa uhkaa Orbánin mukaan äkkinäinen ja dramaattinen muutos muslimiyhteisön voimakkaan kasvun myötä. Konstruoidussa uhkakuvassa hallitsematon maahanmuutto johtaa ns. rinnakkaisten yhteiskuntien muodostumiseen (*parallel societies*) sekä pitemmällä aikavälillä valtaväestön muuttumiseen vähemmistöksi. Orbán esittää kehityskulun epätoivottavana ja kansan tahdon vastaisena vaatien Unkarin valtion, sen etnisen ja kulttuurisen koostumuksen ja kansalaisten elämäntavan puolustamista. Orbánin viestinnässä tätä vaatimusta legitimoidaan paitsi siirtolaisten negatiivisella arvottamisella, myös vetoamalla kansalliseen itsemääräämisoikeuteen.

Orbán pyrkii oikeuttamaan kansallisia toimenpiteitä vastustamalla tai kyseenalaistamalla unionin ja muiden jäsenvaltioiden politiikkaa mm. kansallisten turvapaikanhakijakiintiöiden ja vastuunjakomekanismin osalta. Orbán viittaa esimerkiksi Saksan ja Ranskan suuriin muslimiväestöihin kyseisten maiden kansallisen päätöksen tuloksena. Samalla Orbán kuitenkin asemoi ne varoittaviksi esimerkeiksi korostamalla integrointiongelmia ja Unkarin oikeutta päättää omasta väestörakenteestaan. Mielenkiintoista on se, kuinka

Orbán pelkistää ongelman ratkaisun pääasiallisesti vaatimukseensa siitä, ettei siirtolaisia tule päästää maahan. Etnokulttuurisen koostumuksen suojele näyttäytyy siis Orbánin viestinnässä mahdollisena yksinkertaistetusti siirtolaisten ulossulkemisen kautta, mikä avaa oven siirtolaiskriisiin ja sen muodostaman uhkan edellyttämien toimenpiteiden rajaturvallisuuskeskeiseen hahmottamiseen. Orbán representoi uhkan ulkoapäin tulevaksi ilmiöksi ja sen aiheuttaman yhteiskunnallisen muutoksen pakotetuksi ja keinotekoiseksi kehityskuluksi sekä osaltaan Euroopan "liberaalin eliitin" kannustamaksi ja propagoimaksi. Tässä suhteessa Orbánin viestinnässä on samankaltaisuuksia aiemmissä tutkimuksissa eurooppalaiseen äärioikeistoon liitettyihin ilmaisutapoihin. Catarina Kinvallin (2015) mukaan eurooppalainen oikeisto ja äärioikeisto pyrkivät luomaan legitimizeettia ja demokraattista uskottavuutta agendalleen vastustamalla valtaeliittiä sekä tukeutumalla poliittisessa viestinnässään menneisyyden nostalgisointiin ja diskursseihin uskonnollisista uhkista ja kansallisesta selviytymisestä muutoksen uhkan alla (Kinvall 2015, 515).

Orbánin viestinnän yksi tunnusomainen piirre on voimakkaan vastakkainasettelun mobilisoiminen argumentoinnissa. Tämä ilmenee selkeimmin hänen puhuessaan elintasopakolaisuudesta, kulttuurisesta identiteetistä tai unionin demokratiavajeesta. Islamisaation uhka rakentuu nimenomaan siirtolaisten ja unkarilaisten välisten eroavaisuuksien, elintasopakolaisuuteen liittyvän ristiriitaisuuden sekä unionin ja kansalaisten tai jäsenvaltioiden välisten jännitteiden korostamiseen. Tässä suhteessa Orbánin viestintää voidaan kuvata jälleen populistiseksi. Stanyer et al. (2017) mukaan antagonistisen suhteen korostaminen kansan ja eliitin sekä ulkopuolisten välillä on yksi populistisen poliittisen viestinnän avainpiirteistä ja eurooppalaisessa kontekstissa poissulkevan populismin (*exclusive populism*) kohteena ovat olleet erityisesti maahanmuuttajat ja muslimivähemmistöt (Stanyer et al. 2017, 360–361).

Orbánin tapaa konstruoida islamisaation uhkaa voidaan tarkastella myös identiteettipoliitiikan näkökulmasta, jolloin huomionarvoista on se, millä tavoin Orbán viestinnässään tuottaa identiteettirajoja ja miten merkityksellistäminen kytkeytyy laajempaan eurooppalaiseen kontekstiin. Esimerkiksi Sarah Scuzzarello ja Catarina Kinvall (2013) ovat tutkimuksessaan todenneet, että sisärajavälön väliaikaiseen palauttamiseen ja toimenpiteiden legitimointiin Tanskassa ja Ranskassa ns. arabikevään tapahtumien jälkeen vuonna 2011 liittyi narratiivisten identiteettirajojen palauttaminen, jolle ominaista oli rajojen ja erottelujen rakentaminen kohdemaan yhteisön ja siirtolaisten; pakolaisten ja elintasopakolaisten; sekä kansallisvaltion ja Euroopan unionin välille (Scuzzarello & Kinvall 2013;

97). David Campbellin näkemyksen mukaan valtion identiteettirajojen turvaaminen edellyttää jatkuvaa *pelon evankeliumia* eli jatkuvaa vaaran artikulointia, ts. valtiot rakentavat identiteettiään kierrättämällä ja toisintamalla erityisesti erilaisuutta korostavia uhkakuvia ulko- ja sisäpoliittisessa keskustelussa (Campbell 1998, 3–12, 61). Ole Waeverin mukaan integraatio tai pikemminkin fragmentaation pelko toimivat viitekohtina turvallisuuspuheelle Euroopassa, koska ne nivoutuvat perustavanlaatuisiin kysymyksiin siitä, mitä ja millainen Eurooppa on ollut, on nyt ja on tulevaisuudessa (Waever 1998, 89–91).

Siirtolaisten määrittely sosioekonomisena ja etnokulttuurisena uhkana läntisille yhteiskunnille ei ole uusi ilmiö eurooppalaisessa kontekstissa (Chebel D'Appolania 2012, 6; Bigo 2005, 62–59). Anastassia Tsoukalan (2005) ja Jef Huysmannin (2006) mukaan siirtolaisten uhkaavuutta korostava retorinen argumentointi on perinteisesti nojannut nimenomaan sosioekonomista, turvallisuutta ja identiteettiä koskeviin ulottuvuuksiin, jotka liittävät siirtolaiset esimerkiksi työttömyyteen ja hyvinvointivaltion kriisiin, perinteisiin turvallisuusuhkiin kuten rikollisuuteen sekä demografisen tasapainon ja kansallisidentiteetin vaarantumiseen (Tsoukala 2005, 163–164; Huysmans 2006, 68). Vastaavalla tavalla Oliver Schmidtke (2008) on todennut maahanmuuttokeskustelun mobilisoivan ekstistentiaalisia kysymyksiä hyvinvoinnista, turvallisuudesta ja identiteetistä (Schmidtke 2008, 107). Schmidtken mukaan poliittinen eliitti on pyrkinyt historiallisesti legitimoimaan valtiota viittaamalla etnisiin ja kulttuurisiin perinteisiin (Schmidtke 2008, 94). Orbánin viestintä näyttää asemoituvan osaksi historiallisesti juurtuneita merkityksellistämisen tapoja, sillä edellä mainitut argumentit ovat toistuvasti tunnistettavissa Orbánin tavoista konstruoida kuvaa Unkaria ja Eurooppaa uhkaavasta islamisaatiosta.

6.3 Rajojen turvaamisen vaatimus

First and foremost in importance is the protection of external borders. One of Europe's greatest achievements has been the Schengen Area. For us Central Europeans the possibility of free movement within Europe is to experience freedom itself, and it is thus particularly important. Schengen only works, however, if individual Member States fulfil their obligations under the Schengen Agreement - namely the protection of external borders, which is an essential conditions for ensuring the possibility of free movement within Europe. If we cannot protect our borders, Schengen will be in danger. This cannot be wanted for anyone who seeks to defend Europe and who values the concept of Europe. The fact

that no one apart from Hungary and Spain wants to defend Europe's borders is quite depressing. Europe must understand, however that those who are overwhelmed cannot offer shelter. (A)

Pääministeri Orbánin siirtolaiskriisin aikaisessa viestinnässä toistuu vaatimus rajojen turvaamisesta ensisijaisena ratkaisuna hänen konstruoimiinsa uhkakuviin. Liittämällä siirtolaiskriisin Unkarin ja Euroopan rajoihin ja rajojen suojelemiseen Orbán kehystää siirtolaiskriisiä ensisijaisesti rajaturvallisuuskysymyksenä esittäen rajojen hallinnan prioriteettina hallitsemattoman laittoman maahantulon ja islamisaation uhkien torjunnassa. Orbánin viestinnässä vaatimukset rajojen turvaamisesta kiteytyvät kolmeen pääasialliseen kokonaisuuteen. Pääviesteinään Orbán toistaa ja oikeuttaa viestinnässään vaatimuksia säädösten kiristämisestä, fyysisen esteen pystyttämisestä rajalle sekä turvallisuusjoukkojen siirtämisestä rajalle.

Ensiksi, Orbán vaatii lainsäädännön osalta konkreettisesti kovempia rangaistuksia luvattomista rajanylityksistä, käännytyspäätösten ja turvapaikanhakijoiden rekisteröinnin tehokkaampaa toimeenpanoa, hätätilan julistamista sekä poliisin, asevoimien ja Frontexin toimivaltuuksien laajentamista. Toiseksi, Orbán vaatii fyysisen esteen luomista rajalle siirtolaisten liikkeen hallitsemiseksi. Raja-aita näyttäytyy Orbánin viestinnässä konkreettisenä välineenä hallinnan ja kontrollin palauttamiseen rajoilla. Orbán pyrkii oikeuttamaan raja-aidan (*border fence*) tai rajaturvallisuusaidan (*border security fence*) olemassaoloa ja rakentamista sekä vaatii raja-aidan jatkamista, vahvistamista ja rakentamista Serbian vastaisen rajan lisäksi muille rajaosuuksille kuten Kroatian vastaiselle rajalle. Kolmanneksi, vaatimus rajaviranomaisten resurssien lisäämisestä ilmenee Orbánin vaatiessa joukkojen keskittämistä rajalle, lisää henkilöstöä ja rahaa poliisille sekä asevoimien valtuuttamista ja käyttämistä rajavalvontatehtävissä.

Alla oleva katkelma on esimerkki siitä, kuinka Orbán oikeuttaa viestinnässään kolmitahoista rajaturvallisuusstrategiaansa ja rakentaa kuvaa siitä, että rajojen turvaamisella saadaan hallittua muuttoliikettä ja siihen liittyviä turvallisuusuhkia turvaten Schengen-järjestelmä, Unkarin kansa ja Eurooppa (**korostukset** minun).

*We have implemented a **three-fold reinforcement: legal reinforcement, a physical border fence, and we have directed forces to the border**. These three factors in combination have produced this effect. The policy which Hungary is pursuing – **this home defence policy***

which protects the border, protects the Schengen Agreement, protects Europe and protects the Hungarian people – is working. We are seeking to prove to the people, to ourselves, and to the whole world that while a flood of people may well be on their way towards Europe, if everyone fulfils their obligations this flood can be stopped, it can be kept within controlled limits, and it can be made intelligible. We must filter out the danger, as Europe is facing a very serious threat – not only from the multitude of migrants, but quite simply because Europe has no idea who it is letting in. (I)

Turvallistamisteorian viitekehyksessä on kiinnostavaa, kuinka Orbán luo viestinnässään käsityksen tilanteen poikkeuksellisuudesta sekä rajojen turvaamisen välttämättömyydestä. Tämä ilmenee paitsi uhkien konstruoinnin kautta myös Orbánin kuvatessa eksplisiittisesti rajojen suojelemisen ensisijaisuutta eli rajojen valvonnan tehostamista koskevien toimien, kuten raja-aidan rakentamisen, lakiuudistusten ja asevoimien valtuuttamisen, välttämättömyyttä ja vaihtoehtottomuutta. Rajoja on suojeltava kaikissa olosuhteissa (*under all circumstances*), kaikin voimavaroin (*all available resources*) ja hinnalla millä hyvänsä (*at all costs*). Orbánin vaatimuksessa ja sen oikeuttamisessa keskeistä on kyky rajojen suojelemiseen. Orbán tuo toistuvasti ilmi sen, ettei rajoja kyetä tällä hetkellä suojelemaan. Mielikuva vahvistuu esimerkiksi Orbánin kuvatessa laittomasti rajoja ylittäviä hallitsemattomia siirtolaisvirtoja, rajajoukkojen puutteellista määrää, muiden jäsenvaltioiden epäonnistumisia rajavalvonnassa, maahanmuuttopolitiikassa ja siirtolaisten integroinnissa, jäsenvaltioiden yhteisten ratkaisumekanismien puutetta sekä koko unionin vaarantumista. Kuten edellä on todettu, hallitsemattoman maahantulon uhkakuvana nojaa vahvasti turvallisuuslogiikkaan, joka liittyy valtioturvallisuuden ja kontrollin näennäisen heikentymisen siirtolaisliikkeiden seurauksena kausaalisesti yhteiskunnallisen turvattomuuden lisääntymiseen. Hallinnan menetys rajoilla luo eksistentiaalisen uhkan Unkarille ja sen kansalle.

Orbánin viestinnässä rajojen turvaaminen ja hallinta konstruoidut keinoksi kaottisena näyttäytyvän tilanteen haltuunottoon ja vakauttamiseen sekä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitoon. Orbán herättää mielikuvia viranomaisten potentiaalisesta kyvystä hallita rajoja ja siten siirtolaiskriisiä, mikä avaa oven myös uusien toimivaltuuksien, resurssien ja poikkeustoimien oikeuttamiselle. Näin ollen siirtolaiskriisi määrittyy ensisijaisesti rajaturvallisuuskysymyksenä. Peter Andreaxsen mukaan kontrollin menetys on voimakas rajanarratiivi, jolla usein selitetään ja oikeutetaan rajakontrollien eskalaatiota

ja esitetään rajaturvallisuustoimenpiteitä luonteeltaan reaktiivisina, eli tapahtumien edellyttäminä toimenpiteinä (Andreas 2000, 7). Didier Bigo on puolestaan todennut, että maa-hanmuuttoa koskeva turvallistamisdiskurssi nojaa usein *rajojen hallinnan myyttiin*, eli oletukseen siitä, että rajat on ylipäänsä mahdollista sulkea, mikäli siihen löytyy poliittista tahtoa. Bigon mukaan epävarmuus Euroopan unionin rajoista on suuressa roolissa pelon ja turvattomuuden tunteessa ja luo eurooppalaisille poliittisille johtajille mahdollisuuden luoda epävarmuutta ja käyttää sitä hallinnan välineenä. (Bigo 2005, 76, 82)

Orbánin rajaturvallistamispuheen toisena keskeisenä oikeutusperusteena näyttäytyy Schengen-järjestelmä ja sen tuoma vapaa liikkuvuus. Kuten olen aiemmin todennut, Orbán kehystää siirtolaiskriisiä Schengen-järjestelmän puitteissa kollektiivisena ongelmana ja uhkana kaikille jäsenvaltioille ja unionin kansalaisten vapaalle liikkuvuudelle. Orbán vetoaa voimakkaasti Schengen-kehiksen merkitysjärjestelmään oikeuttaessaan vaatimuksiaan ja Unkarin rajaturvallisuustoimia. Orbán viittaa toistuvasti yhteisesti soveltuihin, sitoviin sääntöihin ja menettelyihin koskien ulkorajojen ylittämistä ja ulkorajavalvontaa. Orbán kuvaa rajojen suojelemista velvollisuutena ja vastuuna (*obligation, duty*). Tämän voidaan tulkita osaltaan ilmentävän Orbánin pyrkimystä vedota argumentoinnissaan eurooppalaisen yhdenmetyt rajaturvallisuusjärjestelmän rakenteeseen ja siihen, kuinka järjestelmää hahmottaa keskeisiltä osin jaettu suvereniteetti¹⁶ ja vastuu.

Schengen-kehiksen mobilisointi luo potentiaalın poikkeustoimien normalisoinnille. Orbánin viestinnässä Unkarin poikkeukselliset rajaturvallisuustoimet näyttäytyvät tavanomaisina Schengen järjestelmän piirissä: Orbánin sanoin Unkari ei sulje rajojaan vaan yksinkertaisesti toimii säännösten mukaisesti. Orbán esittää viestinnässään toistuvasti varoituksen siitä, että mikäli jäsenvaltiot eivät pidä kiinni velvoitteistaan, eikä ulkorajoja kyetä valvomaan, Schengen-järjestelmän olemassaolo ja vapaa liikkuvuus alueella ovat vaarassa. Tässä yhteydessä Orbán hyödyntää jälleen hallinnan menetyksen narratiivia. Schengen-järjestelmä on tosiasiallisesti merkinnyt jäsenvaltioiden välisten sisärajojen purkamista ja yhteisten ulkorajojen vahvistamista. Orbán nojaa viestinnässään tähän ulko- ja sisärajojen dynaamiseen suhteeseen. Orbán tuo toistuvasti esille siirtolaisten hallitsemattoman liikehdinnän Schengen-alueella epävakauttavana tekijänä ja korostaa kuinka ulkorajakontrolli on alueen sisäisen vapaan liikkuvuuden ehdoton edellytys. Ko-

¹⁶ Esim. Andreas kuvaa Schengen-valtioiden rajaturvallisuusjärjestelmää termillä *multilateral pooling of sovereignty* (Andreas 2000, 14).

vien ulkorajojen romahtaminen merkitsee Orbánin näkemyksen mukaan rajojen palauttamista jäsenvaltioiden välille, jäsenvaltioiden välisen luottamuksen rapautumista ja koko unionin vaarantumista. Orbánin viestintä ilmentää osaltaan sitä, kuinka sisärajojen purkamisen luomasta näennäisestä turvallisuusvajeesta ja vapaasta liikkuvuudesta on tullut yleinen oikeutusperuste moninaisille turvallisuustoimille Euroopassa (ks. Huysmans 2006, 67–69; Bigo 2005, 68). Tässä tapauksessa Orbán oikeuttaa Unkarissa Schengenin ja vapaan liikkuvuuden nimissä poikkeuksellisia ulkorajakontrolleja. Toisaalla Euroopassa vapaan liikkuvuuden turvaamiseen vetoamalla on usein oikeutettu esimerkiksi ulkomaalaisvalvonnan tehostamista Schengen-alueen sisällä, sisärajavälön palauttamista tai viranomaisten tiedustelutoimivaltuuksien lisäämistä.

Orbánin tapa määritellä mitä ja missä rajat ovat sekä, miten ne toimivat tai niiden tulisi toimia, ohjaa tulkintaa siirtolaiskriisistä ja sen edellyttämistä toimenpiteistä rajaturvallisuutta painottavalla tavalla. Tämän tutkimuksen viitekehyksessä on kiinnostavaa, kuinka Orbánin rajaturvallistamispuhe implikoi ja mobilisoi tietynlaista ymmärrystä rajojen luonteesta ja funktioista. Orbán viittaa toistuvasti viestinnässään niin Unkarin rajoihin (*Hungarian border, state border, national border*) kuin Schengen alueen ja Euroopan ulkorajoihin (*external borders*). Orbán korostaa sitä, että kyse ei ole ainoastaan Unkarin vaan koko Euroopan rajoista ja käyttää toistuvasti ilmaisua meidän rajamme (*our borders*). Tämä mahdollistaa vetoamisen niin kansalliseen itsemääräämisoikeuteen kuin jäsenvaltioiden yhteisiin sääntöihin rajaturvallisuustoimia oikeutettaessa. Orbánin viestinnässä rajat asemoituvat Unkarin valtion ja Euroopan unionin olemassaolon ytimeen. Kuten Orbán toteaa: *valtio ilman rajoja ei ole valtio*. Tässä suhteessa Orbánin viestintä ilmentää perinteistä näkemystä rajoista suvereniteetin määrittelyn ja ylläpitämisen työkaluina (Pusterla Piccin 2012, 121). Rajat toimivat valtion auktoriteetin symbolisena representaationa (Andreas 2000, 8). Orbánin viestinnässä korostuu konservatiivinen valtio- ja turvallisuuskeskeinen näkemys rajoista.

Määritellesään uhkat ulkoapäin tuleviksi sekä esittäessään uhkien lieventämis- tai torjuntakeinoiksi nimenomaan rajaturvaamistoimet, Orbán vahvistaa käsitystä rajoista ulossulkemisen ja erottelun välineinä. Rajavalvonta määrittyy valtion ydintoiminnoksi ja keinoksi rajoittaa ulkopuolisten alueelle pääsyä. Unkarin tapauksessa Orbánin advokoima raja-aita toimii näkyvimpänä ja symbolisesti merkittävimpanä ilmentymänä rajojen erottelevasta ja ulossulkevasta funktiosta. Fyysinen este rajalla tarjoaa Orbánin viestinnässä pelkistetyn ratkaisun hallitsemattoman maahantulon ja islamisaation uhkien hallinnalle ja

keinon luoda kuvaa valtiiovallan sitoutumisesta ja auktoriteetista kriisitilanteessa. Symbolisella tasolla raja-aita vahvistaa myös mielikuvia siirtolaisten toiseudesta ja konfliktipotentialista unkarilaisten ja siirtolaisten välillä. Kraler et al. (2016) mukaan vuoden 2015 siirtolaiskriisi korosti dramaattisesti poliittisten rajojen merkitystä paitsi rajat ylittävien virtojen hallinnan avainpaikkoina, myös keskeisinä elementteinä kansallisvaltiojärjestelmän poliittisessa kuvastossa Euroopassa. Lisäksi kriisi osoitti kuinka tärkeinä fyysisten rajojen ja ulosrajaamisen käytänteet edelleen näyttäytyvät Euroopassa viime vuosikymmeninä rajoja muovanneesta kehityskulusta huolimatta. (Kraler et al. 2016, 145)

Tämän tutkimuksen näkökulmasta on kiinnostavaa, kuinka Orbánin viestintä tekee näkyväksi rajaturvallistamiseen liittyvää rajojen ja rajavalvonnan militarisointia. Tämä ilmenee militaristisen diskurssin käyttämisessä sekä konkreettisesti vaatimuksissa koskien asevoimien lisätoimivaltuuksia ja käyttöä rajavalvonnassa sisäisen turvallisuuden tehtäväkentällä rajapoliisin tukena. Orbán väittää, ettei rajoja kyetä suojelemaan ilman asevoimia. Tämän argumentin merkityksellisempi konseptuaalinen vaikutus on niin ikään perinteisen ulkoisen ja sisäisen turvallisuuden jaottelun hämärtäminen ja mielikuvan luominen sisäisten turvallisuustoimien implementoinnin ja rajojen hallinnan riippuvaisuudesta asevoimista. Tulkinta korostaa siirtolaiskriisin ja sen ratkaisukeinojen turvallisuuskeskeistä ja voimankäyttöä painottavaa hahmotustapaa. Militaristisen diskurssin merkitysjärjestelmään kuuluvat vahvasti invaasion retoriikka ja siirtolaisten viholliskuvan konstruointi, joita hyödyntäen Orbán tuo toistuvasti esille, että Unkarin rajoja ja Euroopan unionin ulkorajoja tulee puolustaa (*defend*) ja suojella (*protect*). Orbán kuvaa rajoja turvallisuuskeskeisessä merkityksessä puolustuslinjaksi (*line of defence*) ja etulinjaksi (*frontline*).

Huomionarvoista tutkimusaineistossa on se, ettei Orbán kertaakaan määrittele siirtolaiskriisiä tai viittaa kriisiin sotana vaan käyttää termiä kriisi (*crisis*) erinäisin etuliittein. On mahdollista, että syynä on sodan käsitteen poliittinen painolasti ja sensitiivisyys unkarilaiseurooppalaisessa kontekstissa. Miksi militaristisen diskurssin käytön ja normalisoinnin esille tuonti on ylipäänsä tärkeää? Orbánin militaristisen kielenkäytön voidaan tulkita ilmentävän paitsi konservatiivisen rajojen hahmottamistavan omaksumista, myös varsinaisten turvallisuusviranomaisten roolia ilmiöiden turvallistamisessa ja rajaturvallisuuskäytänteiden poliittisen kuvaston muovaamisessa. Huysmansin näkemyksen mukaan turvallistaminen on aina sekä poliittisen spektaakkelin, että teknokraattisten käytänteiden

yhteisvaikutuksen seurausta (Huysmans 2006, 153–154). Scuzzarello ja Kinvall viittaavat samaan tapaan ns. narratiivisiin konstruktioihin ja institutionaalisiin käytänteisiin. (Scuzzarello & Kinvall 2013, 90) Ajatuksena on, että turvallisuusviranomaisten arkipäiväinen toiminta ja tuottama tieto osaltaan muovaavat eri ilmiöitä koskevaa ymmärrystä sekä niihin liitettyjä merkityksiä ja ratkaisukeinoja. Andreaxen mukaan rajavalvontaviranomaisten symbolinen valta rajojen ylläpitäjinä voimistuu eritoten yhteiskunnallisen turvattomuuden aikoina (Andreas 2003, 111). Tästä syystä on tärkeää myös esittää kysymys siitä, missä määrin Orbán viestinnässään hyödyntää viranomaisten käyttämää terminologiaa tai ovatko argumentit sidoksissa esimerkiksi turvallisuusviranomaisten intresseihin ja suorituskykyjen kehitykseen. Yhtenä militaristisen diskurssin näennäistä yleistymistä mahdollisesti selittävänä tekijänä voidaan laajemmassa viitekehyksessä pitää postmodernien asevoimien pyrkimyksiä uudelleen määritellä tehtäväkenttäänsä kylmän sodan jälkeisessä maailmassa (Tsoukкала 2005, 166; Andreas 2003, 107; Moskos et al. 2000; 14–16). Tämän kehityksen käytännön vaikutuksia ovat esimerkiksi lisääntynyt operatiivinen yhteistoiminta rajavalvontaviranomaisten ja asevoimien välillä sekä asevoimien käyttöön alun perin suunniteltujen teknologioiden ja kaluston käyttö rajavalvonnassa. Tällä on vääjäämättä heijastevaikutuksia myös rajaturvallisuusviranomaisten toimintatapoihin ja rajaturvallisuuden piirin laajentumiseen.

7 PÄÄTELMIÄ ORBÁNIN RAJATURVALLISTAMISPUHEESTA

Tässä luvussa esittelen tutkielman tutkimuskysymyksen kannalta relevantit johtopäätökset. Reflektoin myös tutkimustulosten merkitystä ja tarkastelen tutkielmani luotettavuutta. Lopuksi esittelen tutkimusprosessissa esiin nousseet jatkotutkimusaiheet.

7.1 Johtopäätökset

Tutkielman tavoitteena oli selvittää, millä tavoin pääministeri Viktor Orbán rajaturvallistaa siirtolaiskriisiä syyskuun 2015 aikaisessa viestinnässään. Tapahtumat osoittavat, että Orbán ja hänen johtamansa hallitus onnistuivat toimeenpanemaan poikkeuksellisia, rajaturvallisuuden alle kohdentuvia kansallisia ratkaisuja siirtolaiskriisin aikana. Tämä tutkielma tuo ilmi, kuinka rajaturvallistaminen rakentuu diskursiivisesti Orbánin viestinnässä. Tutkimuskysymykseen vastaamiseksi olen tarkastellut, millaisia merkityksiä ja millaista ymmärrystä Orbánin rajaturvallistamispuhe implikoi ja mobilisoi, erityisesti koskien rajat ylittäviä siirtolaisia, rajaturvallisuusmekanismeja sekä rajojen fundamentaalista olemusta ja funktioita. Tutkielma avaa yhden näkökulman siihen, kuinka ilmiöitä rajaturvallistetaan ja millaisena rajaturvallisuuden merkitysavaruus näyttäytyy eurooppalaisessa kontekstissa.

Kehysanalyysi toimi tutkielmassa teoreettisanalyyttisenä välineenä rajaturvallistamispuheen purkamiseen. Tutkielman aineistoanalyysi eteni Orbánin viestintää jäsentävien hallitsevien kehysten tunnistamisesta niihin kytkeytyvän ja sisään rakentuvan rajaturvallistamisen tarkastelemiseen. Tutkielman tulokset osoittavat, että Orbánin viestinnässä siirtolaiskriisiä lähestyttiin kahdeksan hallitsevan kehyyksen – *hallinnan, elintasopakolaisuuden, kulttuurisen identiteetin, Schengenin, rajaturvallisuuden, rikollisuuden, terrorismin ja demokratian* – kautta. Nämä rinnakkaiset ja limittyneet kehyykset representoivat eksistentiaalisiksi uhkaksi Lähi-idästä ja Afrikasta tulevien elintasopakolaisten *hallitsemattoman maahantulon* rajojen yli ja sen seurauksena *Unkarin ja Euroopan islamisaation*. Tulokset osoittavat myös sen, että Orbán esittää uhkien ensisijaiseksi lieventämis- tai torjumiskeinoksi *rajojen turvaamisen*.

Tutkimuskysymykseen vastaamiseksi olen tutkielmassani kuvannut yksityiskohtaisesti sen, kuinka Orbán viestinnässään rakentaa ja oikeuttaa edellä mainittuja uhkakuvia ja vaatimustaan turvata rajat. Näin tutkielma valottaa nykypäivänä varsin moniulotteisena ja häilyvänä näyttäytyvän rajaturvallisuuden diskursiivista rakentumista. Tutkielman keskeisenä kontribuutiona on Orbánin rajaturvallistamispuheen purkaminen. Rajaturvallistamispuheen purkaminen antaa mahdollisuuden pohtia kriittisesti sitä, missä määrin tapamme puhua rajoista, siirtolaisista ja turvallisuudesta ovat historiallisesti juurtuneita, turvallisuusviranomaisten muovaamia ja politiikkojen määrittelemiä. Tutkielman johtopäätöksenä voidaan todeta, että Orbánin rajaturvallistamispuheelle ominaisia merkityksellistämisen tapoja ovat siirtolaisten toiseuden korostaminen, hallinnan menetyksen narratiivin hyödyntäminen, Schengen-järjestelmään vetoaminen, nationalistisen populistisen retoriikan käyttäminen sekä rajojen konservatiivinen hahmottamistapa. Seuraavaksi tarkastelen näitä johtopäätöksiä ja niiden merkitystä tarkemmin.

Orbánin rajaturvallistamispuheessa hallitsemattoman maahantulon ja islamisaation uhat määrittyvät luonteeltaan ulkoisina. Orbánin viestintää karakterisoi vahvasti viholliskuvien käyttäminen ja ennen kaikkea siirtolaisten toiseuden ja uhkaavuuden korostaminen. Tunnusomaisena piirteenä toistuu voimakkaan vastakkainasettelun hyödyntäminen argumentoinnissa. Orbán vetoaa konfliktipotentialiin siirtolaisten ja unkarilaisten välillä liittämällä siirtolaiset ensisijaisesti laittomuuteen ja turvattomuuteen sekä korostamalla stereotyyppisiä etnokulttuurisia eroavaisuuksia siirtolaisten ja valtaväestön välillä. Näin Orbán herättää eksistentiaalisia kysymyksiä turvallisuudesta, identiteetistä ja hyvinvoinnista. Orbán asemoi siirtolaiskriisiä perinteisten turvallisuusongelmien yhteyteen, hyödyntää militaristista retoriikkaa puhuessaan siirtolaisvirroista ja niiden hallinnasta sekä luo jännitettä viranomaisten ja siirtolaisten välille. Tämä vahvistaa puolustautumistarvetta korostavia merkitysyhteyksiä ja luo edellytyksiä ilmiön turvallistamiselle. Aiemman tutkimuksen valossa Orbánin rajaturvallistamispuhe asettuu laajemmassa eurooppalaisessa kontekstissa osaksi historiallisesti juurtuneita tapoja turvallistaa maahanmuuttoa. Siirtolaisten toiseuden korostamisen johdosta Orbánin viestintää voidaan pitää myös poissulkevan populismin ilmentymänä. Rajaturvallistamisen ja siinä esitettyjen uhkien rakentuminen siirtolaisten toiseuden ja uhkaavuuden korostamiseen on tärkeä havainto, sillä negatiiviset määrittelytavat ovat todennäköisesti haitallisia siirtolaisten sosiaaliselle integroinnille ja voivat toimia oikeutusperusteena siirtolaisten tiukemmalle käsittelylle sekä polarisoida aihetta koskevaa julkista keskustelua.

Orbánin rajaturvallistamispuheen ytimessä on hallinnan menetyksen narratiivi. Hallitsemattoman maahantulon uhkan kautta Orbán luo viestinnässään mielikuvaa siitä, ettei rajoja kyetä suojelemaan ja seurauksena on yhteiskunnallisen turvattomuuden laaja-alainen lisääntyminen. Kriisin juurisyynä näyttäytyy hallitsematon liike rajojen yli ja prioriteettina valtion kyky rajojen suojeleluun. Rajojen turvaaminen ja hallinta rakentuvat välttämättömäksi keinoksi kaoottisen tilanteen vakauttamiseen. Mobilisoidessaan mielikuvia viranomaisten potentiaalisesta kyvystä hallita rajoja ja siten koko siirtolaiskriisiä Orbán luo edellytyksiä vaatia uusia toimivaltuuksia, resursseja ja poikkeustoimia. Johdopäätös siitä, että hallinnan menetys toimii rajaturvallistamisen voimakkaana oikeutusperusteena, on tärkeää, sillä vastaava havainto on tehty aiemmassa tutkimuksessa eri konteksteissa. Tämä viittaa oikeutusperusteen yleisyyteen rajaturvallisuuden yhteydessä sekä auttaa tunnistamaan ja kyseenlaistamaan kyseisen argumentointitavan rakentumista poliittisessa viestinnässä.

Rajaturvallistamisen purkamisen näkökulmasta on huomionarvoista se, että Schengenjärjestelmä määrittänyt Orbánin rajaturvallistamispuheessa niin keskeisenä oikeuttamisperusteena. Tätä voi selittää se, että Schengen-järjestelmä on eurooppalaisen yhdennetyn rajaturvallisuusjärjestelmän ytimessä. Orbán vetoaakin taitavasti jäsenvaltioiden yhteisiin sääntöihin ja Schengen-järjestelmän toimivuuden keskiössä olevaan periaatteeseen, jonka mukaan alueen sisäinen vapaa liikkuvuus edellyttää tiukkaa ulkorajakontrollia. Samalla Orbán vahvistaa mielikuvaa siitä, että hallinnan menetys unionin ulkorajoilla ja siirtolaisten hallitsematon liike Schengen-alueen sisällä vaarantavat paitsi vapaan liikkuvuuden myös koko Euroopan unionin vakauden ja turvallisuuden. Schengenin mobilisointi mahdollistaa Orbánin rajaturvallistamispuheessa poikkeustoimien normalisoinnin unionin ulkorajojen ja Schengenin turvaamisen nimissä. Tämä on merkityksellinen havainto tarkasteltaessa rajaturvallistamista laajemmin eurooppalaisessa kontekstissa. Schengen-järjestelmän merkitysjärjestelmään vetoamisen voidaan tulkita kytkevän Orbánin rajaturvallistamispuheen eurooppalaisen rajaturvallisuuden teknokraattisiin ja teknologisiin prosesseihin. Euroopassa toteutetaan ja oikeutetaan tiukkaa ulkorajakontrollia Schengenin ja vapaan liikkuvuuden nimissä turvallisuusviranomaisten arkipäiväisessä toiminnassa, mutta myös esimerkiksi unionin rajaturvallisuutta kehitettäessä ja laajentaessa, mikä ilmenee esimerkiksi ylikansallisten säädösten perusteluista. Schengenjärjestelmä toimii käyttökelpoisena oikeutusperusteena, koska siihen vedotaan jo yleisesti laajentaessa rajaturvallisuutta uusiin toimintoihin ja tiloihin.

Orbánin rajaturvallistamispuheen erityislaatuiseina piirteinä on nationalistinen, täyspopulistinen retoriikka, jonka voidaan tulkita kumpuavan hänen kansalliskonservatiivisesta poliittisesta ideologiastaan. Orbán hyödyntää uhkakuvien määrittelyssä kansallisen selviytymisen diskurssia, jonka konstituivina elementteinä näyttäytyvät itsemääräämisoikeuteen vetoaminen, kristillisen eurooppalaisen kulttuuriperimän korostaminen, eurooppalaisen liberaalin valtaeliitin vastustaminen sekä Euroopan vakauden vaarantumisesta varoittaminen. Samalla Orbán jäsentää utopistista kuvaa arvo- ja kulttuuriperimältään yhtenäisestä eurooppalaisesta kansasta ja yhteisöstä. Orbánin viestinnässä rajat näyttäytyvätkin keskeisinä kansallisvaltiojärjestelmän ja identiteettirajojen ylläpitäjinä, mikä toimii osaltaan oikeutuksena kriisin rajaturvallistamiselle, kansallisille poikkeustoimille ja tiukemmille rajakontrolleille. Orbánin poliittista viestintää koskevaan aiempaan tutkimukseen peilaten voidaan todeta, että Orbánin rajaturvallistamispuhe heijastelee hänen illiberalistista ideologiaansa.

Oma mielenkiintoni tutkielman aihepiiriin rakentuu ammatillisen kokemukseni kautta. Minulle erityisen kiinnostavaa on se, kuinka Orbánin rajaturvallistamispuhe implikoi tietynlaista ymmärrystä rajojen luonteesta ja funktioista. Orbánin tapa määritellä mitä ja missä rajat ovat sekä, miten ne toimivat tai niiden tulisi toimia, ohjaa tulkintaa siirtolaiskriisistä ja sen edellyttämistä toimenpiteistä. Orbánin viestinnässä korostuu konservatiivinen, valtio- ja turvallisuuskeskeinen näkemys rajoista. Rajat näyttäytyvät keskeisinä konstituivina elementteinä valtion olemassaolon kannalta ja rajojen suojeleminen määrittäytyy valtion ydintoiminnan piiriin kuuluvana aktiviteettina. Hahmotustapa nostaa keskiöön rajojen segregoivan ja ulossulkevan funktion. Rajaturvallisuus määrittäytyy ennen kaikkea kyvyksi hallita rajoja ja liikkuvuutta. Kun tarkastellaan rajojen ja rajaturvallisuuskäytäntöiden kehitystä erityisesti eurooppalaisessa kontekstissa, missä rajojen deterritorialisointi on merkinnyt rajojen turvallisuusfunktioiden siirtymistä uusiin tiloihin ja moniulotteisen liikkuvuuden hallinnan järjestelmän kehitystä, on kiinnostavaa, kuinka Orbánin viestintä korostaa voimakkaasti nimenomaan fyysisten rajojen merkitystä ulossulkemisen ja hallinnan avainpaikkana. Yleinen kehitys on johtanut fyysisten rajojen merkityksen heikentymiseen kontrolloikeiden levittäytyessä rajojen ulkopuolelle niin kolmansiiin maihin, kuin myös digitaaliseen ulottuvuuteen, mutta Orbán korostaa fyysisiä toimenpiteitä varsinaisilla rajoilla siirtolaisten pysäyttämiseksi ja käännäyttämiseksi. Yhtäältä tätä voi selittää se, että Orbán viittaa viestinnässään nimenomaisesti ulkorajoihin, joiden merkitystä korostetaan laajemmin tällä hetkellä eurooppalaisessa rajapoliti-

kassa. Toisaalta havainto ei sinänsä ole yllättävä, sillä fyysisten rajojen merkitys on korostunut laajemmin Euroopassa niin siirtolaiskriisiä kuin esimerkiksi koronapandemiaa koskevassa poliittisessa viestinnässä ja julkisessa keskustelussa. Näyttääkin siltä, että kriisin kohdatessa, perinteiset kansallisvaltiokeskeiset rajaturvallisuuden määrittelytavat nousevat pinnalle.

Lopuksi, Orbánin tapa kehystää siirtolaiskriisin tulkintaa rajaturvallisuutta painottavalla tavalla korostaa Unkarin roolia siirtolaiskriisin hallinnassa koko unionin kontekstissa. Unkari asemoituu periferiasta Euroopan keskiöön, kun Euroopan vakaudesta kamppailaan Unkarin rajoilla. Samalla Orbánin positio populistisen euroskeptisen ja maahanmuuttokriittisen politiikan johtavana poliittisena hahmona vahvistuu. Orbánin viestinnässä omaksuttu perinteinen käsitys rajoista puolestaan korostaa turvallisuuskeskeisiä ja voimankäyttöä painottavia tapoja hahmottaa rajoihin kohdistuvia ongelmia tai haasteita ja niiden ratkaisukeinoja. Samalla vaihtoehtoiset tulkinnat kriisin ratkaisukeinoista jäävät täysin marginaaliin. Orbánin turvallisuuskeskeinen hahmotustapa hämärtää myös jakolinjaa ulkoisen ja sisäisen turvallisuuden kenttien välillä ja edesauttaa osaltaan rajojen militarisoitua. Turvallisuusviranomaisilla on kiistatta oma roolinsa turvallisuustiedon tuottamisessa ja siten rajaturvallisuuden poliittisen kuvaston ja merkitysterminologian muovaamisessa, mutta tämän tutkimuksen viitekehyksessä huomio kiinnittyy Orbánin diskursiiviseen valtaan tuottaa rajoja ja niihin liittyviä mielikuvia.

7.2 Pohdinta

Tämä tutkielma on pyrkinyt tekemään näkyväksi tapoja, joilla siirtolaiskriisiä on rajaturvallistettu unkarilaiseurooppalaisessa kontekstissa. Tutkimustani on ohjannut ymmärrys diskursiivisen merkityksenannon kytkeytyneisyydestä yhteiskunnalliseen vallankäyttöön ja laajemmassa mielessä jaettuun sosiaalisiin merkitysjärjestelmiin. Omaksumani konstruktivistisen lähestymistavan keskiössä on oletamus siitä, että se, miten siirtolaiskriisistä, rajoista ja niiden turvaamisesta puhutaan, paitsi kuvaa myös määrittelee todellisuutta tietyllä tavalla. Tutkimukseni yhtenä intressinä on ollut syventää ymmärrystä erilaisista tavoista merkityksellistää tälläkin hetkellä ajankohtaista siirtolaiskysymystä ja luoda tilaa vaihtoehtoisille jäsennostavoille ja politiikalle. Taustalla on ymmärrys siitä, että ilmiön onnistunut turvallistaminen voi kaventaa aihetta koskevaa julkista keskustelua ja ennen kaikkea vaihtoehtoisten ratkaisutapojen esille tuomista.

Koska tutkimuskohteenani on nimenomaan rajaturvallistaminen, halusin selvittää sitä, kuinka rajat ja niiden tuottaminen kytkeytyvät laajemmin turvattomuuden tuottamisen politiikkaan. Rajatutkimuksen kenttään asemoituessaan tutkielmani kuvaa tapoja, joilla Euroopan rajoja merkityksellistetään. Lisääntyneen tutkimustiedon avulla on mahdollista kyseenalaistaa itsestäänselvyyksinä pidettyjä "totuuksia" tai olettamuksia rajoista: narratiiveja ja myyttejä rajojen olemuksesta ja niiden turvallisuusfunktioista sekä rajojen hallintaa legitimoivia uhkakuvia. Tämä tutkielma tuo yhden näkökulman poliittisten johtajien vaikutusvaltaan rajojen diskursiivisessa tuottamisessa ja rajojen tuottamien erotte-lujen määrittelyssä. Koronapandemia osoittaa, että rajojen turvaamisen mielikuvapoli-tiikka on voimakkaasti läsnä tämän päivän poliittisessa viestinnässä. Erityisen kiinnos-tavaa on se, miten turvallisuuskäsityksen laajentuminen on merkinnyt rajaturvallisuuden kentän laajentamista tavalla, jossa rajojen perinteinen erotteleva ja ulossulkeva funktio näyttäytyy ratkaisuna yhä moninaisempiin yhteiskunnallisiin ongelmiin – oli kyseessä sitten muuttoliike, rajat ylittävä rikollisuus, huumausaineet, terrorismi tai tartuntataudit. Tästä syystä rajaturvallistamisen merkitysvaruuden hahmottaminen on entistä tärkeäm-pää.

Rajaturvallisuus on käsitteenä varsin häilyvä, joten sen vallitsevien määrittelytapojen avaaminen on erityisen tärkeää. Rajaturvallistamispuheen purkaminen tuo esille myös sen taustalla piilevän turvallisuuslogiikan ja tekee osin näkyväksi rajaturvallisuutta tuot-tavien turvallisuusviranomaisten turvallisuuskäytänteitä, joita rajaturvallistamisella oi-keutetaan ja jotka kohdistuessaan esimerkiksi siirtolaisiin, jäävät monilta osin suurelta yleisöltä näkymättömiksi. Tämän tutkielman tulokset nostavat esille kysymyksiä siitä, kuinka yleisiä siirtolaisten toiseutta korostavat määrittelytavat ovat ja miten ne mahdol-lisesti heijastuvat arkipäiväisiin kohtaamisiin rajoilla ja yhteiskunnassa. Lisäksi havainto siitä, että Orbán vetoaa argumentoinnissaan eurooppalaisen rajaturvallisuusjärjestelmän keskeisiin periaatteisiin osoittaa paitsi, että järjestelmän ytimessä on perinteinen käsitys ”kovista” ulkorajoista, myös sen, että sääntöjä voidaan aina tulkita omista lähtökohdista silloin kun oikeutetaan tiukempia rajaturvallisuustoimia.

Siirtolaiskriisin rajaturvallistamisen voidaan tulkita Orbánin tapauksessa pyrkivän ka-ventamaan siirtolaiskriisiä koskevaa julkista keskustelua ja normalisoimaan vaikutuksil-taan yhä laajempia rajaturvallisuustoimenpiteitä. Orbánin populistinen retoriikka myös

polarisoi keskustelua. Näin ollen Orbánin viestintä ei anna tilaa siirtolaiskriisin tai rajojen vaihtoehtoisille hahmotustavoille. Rajoja olisi kuitenkin mahdollista hahmottaa esimerkiksi kohtaamisen ja vuorovaikutuksen paikkoina tai niiden roolia ja merkitystä olisi mahdollista marginalisoida, jolloin myös kriisin ratkaisukeinot jäsentyisivät eri tavoin. Siirtolaiskriisille on mahdollista visioida erilaisia poliittisia ratkaisuja.

Lopuksi, laadullisessa tutkimuksessa on tärkeää arvioida tutkimuksen luotettavuutta. Olen pyrkinyt raportoimaan tutkimukseni teoreettiset lähtökohdat, metodologiset valinnat, analyysivaiheet sekä tulokset johdonmukaisesti ja läpinäkyvästi. Aineistoanalyysissä olen edennyt aineistolähtöisesti tukeutumalla jäsentämään teoreettiseen viitekehukseen. Konstruktivistisen lähestymistavan näkökulmasta olen omaksunut olettamuksen todellisuuden ja tiedon subjektiivisesta luonteesta. Tulkitseva tutkimusote merkitsee, että tämä tutkimus on vain yksi näkökulma tutkimuskohteena olevaan aiheeseen - tutkimusprosessin kautta luotu versio sosiaalisesta todellisuudesta. Tässä tutkielmassa olen keskittynyt Orbánin rajaturvallistamisen analysointiin tarkastelemalla viestinnässä tapahtuvaa diskursiivista merkityksenantoa. Taustalla on ollut ajatus tulkintojen rakentumisesta tekstien ja tutkijan vuorovaikutuksessa. Tutkimuskysymykseni on myös ohjannut tutkimusprosessiani ja korostanut tietynlaisia painotuksia luennassa. Näin ollen vaihtoehtoiset merkityspotentiaalit ja tulkintatavat samasta aineistosta ovat mahdollisia.

Läpi tutkimusprosessin olen pyrkinyt arviomaan missä määrin oma positioni tutkijana on vaikuttanut tapaan lähestyä tutkimuskohdetta ja ohjannut tulkintojani. Esimerkiksi, yhtäältä henkilökohtainen taustani suomalaisena rajaupseerina on voinut tiedostamatta ohjata lukutapojani ja tulkintojani. Toisaalta työni kautta omaksumani kokemusperäinen tieto rajojen hallinnan mekanismeista on antanut minulle parempia valmiuksia aihepiirin kriittiselle arvioinnille sekä rajaturvallistamispuheen tunnistamiseen ja purkamiseen. Tiedostan myös, että suomalaisena tutkijana olen lähestynyt Orbánin poliittista viestintää unkarilaisen politiikan ja poliittisen kulttuurin ulkopuolelta käsin. Tämä on osaltaan vaikuttanut tutkimusaiheen ja -prosessin rajaamiseen. Tutkimusaineiston muodostavat tekstit ovat pääministerin englanninkielisiä julkaisuja ja tutkimuksessa olen keskittynyt nimenomaan niissä tapahtuvan diskursiivisen merkityksenannon analysointiin, kontekstin jäsentäessä pikemmin unionin laajuisen siirtolaiskriisin ja sitä koskevan politikoinnin näkökulmasta unkarilaisen sisäpolitiikan ja sosiokulttuurisen viitekehysten sijaan.

7.3 Jatkotutkimusaiheita

Tutkimukseni luo pohjaa jatkotutkimukselle niin syyskuun 2015 siirtolaiskriisin kontekstissa kuin laajemmassa viitekehityksessä. Vastaavaa metodologiaa hyödyntäen olisi esimerkiksi mahdollista toteuttaa vertailevaa tutkimusta eri jäsenvaltioiden päämiesten kriisinaikaisesta viestinnästä. Näin siirtolaiskriisiä koskevan merkityksellistämisen ja rajaturvallistamisen tutkimus saisi lisää syvyyttä ja monikerroksisuutta. Esimerkiksi Saksa, Itävalta, Slovenia ja Ruotsi palauttivat väliaikaisesti rajavalvonnan sisärajoilleen siirtolaisten sisäisten liikkeiden seurauksena, joten näiden päätösten taustalla voidaan olettaa olleen kyseisten maiden poliittisten päättäjien toteuttamaa rajaturvallistamista. Kriisin vaihtoehtoisia tulkinta- ja jäsenystapoja voisi puolestaan tehdä näkyväksi ottamalla tutkimuskohteeksi esimerkiksi kansalaisjärjestöjen, kuten Amnestyn, viestintää vastaavana ajankohtana. Tämä tekisi aiheesta koskevasta akateemisesta keskustelusta rikkaampaa ja voisi nostaa esille kriisin vaihtoehtoisia ratkaisuesityksiä ja -tapoja.

Tutkimuksen laajentaminen eurooppalaisen kontekstin ulkopuolelle antaisi mahdollisuuden tarkastella laajemmin ja syvällisemmin rajaturvallistamisen sosiokulttuurisesti määrittynyttä luonnetta. Erityisen kiinnostavaa olisi tarkastella sitä, miten muuttoliikkeitä rajaturvallistetaan eri konteksteissa eri puolella maailmaa, esimerkiksi Lähi-idästä ja Aasiasta tulevia pakolaisia Turkissa, eteläamerikkalaisia siirtolaisia Yhdysvalloissa tai vaikkapa rohingoja Intiassa. Vertaileva tutkimus voisi valottaa kulttuurisidonnaisten merkitysjärjestelmien vaikutuksia poliittiseen viestintään, eri valtioiden tai yhteisöjen rajojen historiallisen painolastin vaikutuksia kyseisten rajojen turvallisuuskäsityksiin sekä turvallisuusviranomaisten rajaturvallisuuskäytänteiden yhtäläisyyksiä tai eroavaisuuksia maailmalla.

Tutkimukseni innoittamana yhtenä potentiaalisena jatkotutkimuskohteena voisi olla Orbánin poliittinen viestintä pitemmällä aikavälillä. Tässä jatkotutkimusasetelmassa tutkimuksessani analysoitu siirtolaiskriisin rajaturvallistaminen näyttäytyisi osana Orbánin poliittisen viestinnän jatkumoa. Erityisen hyödyllisiä jatkotutkimuksen kannalta voisivat olla ensimmäisessä analyysivaiheessa tunnistamani kehykset, jotka havainnollistavat Orbánin tapoja määrittellä ongelmia ja määrittellä niiden syitä sekä esittää niitä koskevia arvioita ja ratkaisuesityksiä. Mielenkiintoisia lähtökohtia jatkotutkimukselle esimerkiksi Unkarin sisäpoliittisen kehityksen kontekstissa tarjoaisivat mm. Unkarin parlamenttiva-

leja edeltävä aika alkuvuodesta 2018, kansalaisjärjestöjen toimintaa rajoittavien lakiuudistusten läpivienti vuonna 2017 ja EU:n pakolaiskiintiön vastustaminen vuonna 2016 tai vaihtoehtoisesti rajatummin siirtolaiskysymyksen viitekehyksessä Unkarissa tehdyt useat turvapaikanhakijoiden asemaa heikentäneet lakiuudistukset vuosina 2015–2018. Orbánin poliittisen viestinnän syvällisempi tarkastelu suhteessa Fideszin poliittisen ohjelman kehitykseen ja Unkarin sisäpoliittiseen tilanteeseen antaisi myös hedelmällisen lähtökohdan jatkotutkimukselle.

LÄHTEET

Agius, Christine (2009) *Social Constructivism*. Teoksessa: Collins, Allan (toim.) *Contemporary Security Studies*. Oxford: Oxford University Press, s. 49–68.

Alekseev, Mikhail A. (2006) *Immigration Phobia and the Security Dilemma: Russia, Europe and the United States*. Cambridge: Cambridge University Press.

Anderson, James, O’Dowd Liam ja Thomas Wilson (2002). Introduction: Why Study Borders Now? *Regional & Federal Studies*. Vol 12 Issue 4 s. 1–12.

Andreas, Peter (2000). *Border Games: Policing the US-Mexico Divide*. New York: Cornell University Press.

Andreas, Peter (2003). Redrawing the Line: Borders and Security in the Twenty-First Century. *International Security*. Vol. 28, No.2, s. 78–111.

Andreas, Peter & Snyder, Timothy toim. (2000) *The Wall Around the West: State Borders and Immigration Controls in North American and Europe*. New York: Rowman & Littlefield Publishers.

Balibar, Etienne (2002). *Politics and the other scene*. Lontoo: Verso.

Balibar, Étienne (2004) *We, the People of Europe? Reflections On Transnational Citizenship*. Kääntänyt: James Swenson. Princeton (N.J.): Princeton University Press.

Baldwin David A. (1997). The concept of security. *Review of International Studies*, Vol 23, s. 5–26.

Balzacq, Thierry (2010). *Constructivism and Securitization Studies*. Teoksessa: Caveltty Myriam Dunn & Mauer Victor toim. *The Routledge Handbook of Security Studies*. New York: Routledge. s. 56–72.

Balzacq, Thierry toim. (2011). *Securitization theory: How security problems emerge and dissolve*. London: Routledge.

Berger, Peter & Luckmann, Thomas (1966/1991). *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*. New York: Penguin Books.

Bigo, Didier & Elspeth Guild toim. (2005) *Controlling frontiers: free movement into and within Europe*. Aldershot; Burlington: Ashgate.

Bigo, Didier (2005) *Frontier Controls in the European Union: Who is in Control?* Teoksessa: Bigo, Didier & Elspeth Guild toim. *Controlling frontiers: free movement into and within Europe*. Aldershot; Burlington: Ashgate, s. 49–99.

Bigo Didier (2008). *International Political Sociology*. Teoksessa: Williams Paul toim. *Security Studies: An Introduction*. New York: Routledge, s. 116–129.

Bigo, Didier (2002). *Security and immigration: Toward a critique of the governmentality of unease*. *Alternatives* 27 (1), s. 63–92.

Blatter, Joachim K. (2001) *Debordering the World of States: Towards a Multilevel System in Europe and a Multi-Polity System in North-America? Insights from Border Regions*. *European Journal of International Relations*. Vol. 7, No. 2, s. 175–209.

Booth, Ken toim. (2005) *Critical Security Studies and World Politics*. Boulder: Lynne Rienner Publishers.

Brown, Wendy (2010) *Walled States, Waning Sovereignty*. New York: Zone Books.

Brunet-Jailly, Emmanuel (2005). *Theorizing Borders: An Interdisciplinary Perspective*. *Geopolitics*, Vol. 10, Issue 4, s. 633–649.

Buzan Barry (1991). *People, States and Fear: An Agenda for International Security Studies in the Post-cold War Era*. 2. painos. New York: Harvester Wheatsheaf.

Buzan Barry & Hansen Lene (2009). *The Evolution of International Security Studies*. Cambridge: Cambridge University Press.

Buzan Barry, Ole Waever ja Jaap de Wilde (1998) *Security: A New Framework for Analysis*. Colorado: Lynne Rienner Publishers Inc.

Campbell, David (1998) *Writing Security: United States Foreign Policy and the Politics of Identity*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

Carrera, Sergio & Hernanz, Nicholas (2015) Re-Framing Mobility and Identity Controls: The Next Generation of the EU Migration Management Toolkit. *Journal of Borderland Studies*, Vol. 30, Issue 1, s. 69–84.

Castells, Manuel. (2010). *The rise of the network society*. 2. painos. Chichester, West Sussex: Wiley-Blackwell.

Cavelty Myriam Dunn & Balzacq Thierry toim. (2017). *Routledge Handbook of Security Studies*. 2. painos. New York: Routledge, Taylor & Francis Group.

Cavelty Myriam Dunn & Mauer Victor (2010). *The Routledge Handbook of Security Studies*. New York: Routledge.

Chebel D'Appolania, Ariane (2012) *Frontiers of Fear: Immigration and Insecurity in the United States and Europe*. Ithaca: Cornell University Press.

Cooper, Anthony (2015). Where Are Europe's New Borders? Ontology, Methodology and Framing. *Journal of Contemporary European Studies*. Vol. 23, Issue 4, s. 447–458.

Côté-Boucher, Karine; Infantino, Federica & Salter, Mark B. (2014) Border Security as practice: An agenda for research. *Security Dialogue*, Vol. 45, No. 3. s. 195–208.

D'Angelo, Paul (2002). News framing as a multiparadigmatic research program: A response to Entman. *Journal of Communication*, Vol. 52, Issue 4, s. 870–888.

D'Angelo, Paul & Kuypers, Jim. (toim.) (2010). *Doing News Framing Analysis: Empirical and Theoretical Perspectives*. New York: Routledge.

Delanty, David (2006). *Borders in Changing Europe: Dynamics of Openness and Closure*. *Comparative European Politics*. Vol. 4, Issue 2–3, s. 183–202.

Diener, Alexander C. & Hagen, Joshua (2010) *Introduction: Borders, Identity and Geopolitics*. Teoksessa: Diener, Alexander & Hagen, Joshua toim *Borderlines and Borderlands: Political Oddities at the Edge of the Nation-State*. New York: Rowman & Littlefield Publishers, s. 1–14.

Donnan, Hastings & Wilson, Thomas M. (2016). *Borders and Border Studies*. Teoksessa: Donnan, Hastings & Wilson, Thomas toim. *A Companion to Border Studies*. Hoboken: Wiley Blackwell. s. 1–26.

Donnan, Hastings, and Thomas M. Wilson (1998). *Nation, State and Identity at International Borders*. Teoksessa: *Border Identities: Nation and State At International Frontiers*. Cambridge: Cambridge University Press, s. 1–30.

Entman, Robert (1993). *Framing: Toward clarification of a fractured paradigm*. *Journal of Communication*, Vol. 43, Issue 4, s. 51–58.

Eurostat (2016a). *Asylum applicants (including first time asylum applicants), Q4 2014 – Q4 2015*. Eurostatin virallinen Internet-sivusto. Viitattu 15.2.2017.

<http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:Asylum_applicants_%28including_first_time_asylum_applicants%29,_Q4_2014_%E2%80%93_Q4_2015.png>

Eurostat (2016b). *Asylum in the EU Member States: Record number of over 1.2 million first time asylum seekers registered in 2015*. Eurostatin virallinen Internet-sivusto. Viitattu 22.1.2019. <<https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7203832/3-04032016-AP-EN.pdf/790eba01-381c-4163-bcd2-a54959b99ed6>>

Euroopan unionin neuvosto (2017). Aikajana – toimenpiteet muuttopaineisiin vastaa-
miseksi. Neuvoston virallinen Internet-sivusto. Viitattu 15.2.2017. <<http://www.consilium.europa.eu/fi/policies/migratory-pressures/history-migratory-pressures/>>

Fairclough, Norman (1997) Miten media puhuu? Suomentaneet Virpi Blom & Kaarina Hazard. Tampere: Vastapaino.

Forsberg, Tuomas ja Tapio Raunio (2014). Poliitiikan Muutos. Tampere: Vastapaino.

Frontex (2016a). Western Balkans Quarterly: Quarter 3, July-September 2015. Risk Analysis Unit. Warsaw: Frontex. <http://frontex.europa.eu/assets/Publications/Risk_Analysis/WB_Q3_2015.pdf>

Frontex (2016b). Western Balkans Quarterly: Quarter 4, October-December 2015. Risk Analysis Unit. Warsaw: Frontex. <http://frontex.europa.eu/assets/Publications/Risk_Analysis/WB_Q4_2015.pdf>

Gitlin, Todd (1980). The whole world is watching: Mass Media in the Making and Un-
making of the New Left. Berkley: University of California Press.

Goffman, Erving (1986). Frame Analysis. An Essay on the Organization of Experience. Boston: Northeastern University Press.

Golunov, Serghei. (2013). *EU-Russian border security: Challenges, (mis)perceptions, and responses*. London: Routledge.

Hassner, Ron E. & Wittenberg, Jason (2015). Barriers to Entry: Who Builds Fortified Boundaries and Why? *International Security*, Vol. 40, Number 1, s. 157–190.

Heiskanen, Markus (2013). Rajakeisarin uudet (v)aatteet: Käsiteanalyysi rajaturvallisuudesta. Akateeminen väitöskirja. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Hopf Ted (1998). The Promise of Constructivism in International Relations. *International Security* Vol. 23, Issue 1, s. 171–200.

Horsti, Karina (2005). *Vierauden rajat: Monikulttuurisuus ja turvapaikanhakijat* journalissa. Akateeminen väitöskirja. Tampere: Tampereen yliopisto.

Huysmans, Jef (2006). *The Politics of Insecurity – Fear, Migration and Asylum in the EU*. London: Routledge.

Huysmans, Jef (1998). Security! What Do You Mean. From Concept to Thick Signifier. *European Journal of International Relations*, Vol 4, Issue 2, s. 226–255.

Huysmans, Jef (1998). Security! What Do You Mean. From Concept to Thick Signifier. *European Journal of International Relations*, Vol 4, Issue 2, s. 226–255.

Jokela Minna, Kettinen Juha & Kurttio Juho (2016). Euroopan häilyvä rajaturvallisuus. *Politiikasta-verkkolehti*. 30.8.2016. <<https://politiikasta.fi/euroopan-hailyva-rajaturvallisuus/>>

Jones, Reece & Johnson, Corey (2016) Border militarization and the re-articulation of sovereignty. *Transactions of the Institute of British Geographers*. Vol. 41, Issue 2, 187–200.

Katzenstein, Peter J. (1996). *The culture of national security: Norms and identity in world politics*. New York, NY: Columbia University Press.

Kinnvall, Catarina (2015). Borders and Fear: Insecurity, Gender and the Far Right in Europe, *Journal of Contemporary European Studies*. Vol. 23, Issue 4, s. 514–529.

Kolossov, Vladimir (2005). Border Studies: Changing Perspectives and Theoretical Approaches. *Geopolitics*, Vol. 10, Issue 4, s. 606–632.

Kraler, Albert; Hendow Meagan & Pastore, Ferruccio (2016). Introduction: Multiplication and Multiplicity - Transformation of Border Control. *Journal of Borderland Studies*, Vol. 31, Issue 2, s. 145–149.

Lutterbeck, Derek (2006). Policing Migration in the Mediterranean. *Mediterranean Politics*, Vol. 11, Issue 1, s. 59–82.

Marciniak, Katarzyna & Tyler, Imogen (2014). *Immigrant protest: Politics, aesthetics, and everyday dissent*. New York: State University of New York Press.

McCombs, Maxwell (2005). A Look at Agenda-setting: past, present and future. *Journalism Studies* 5 (4), s. 543–557.

McDonald, Matt (2008a) *Constructivisms*. Teoksessa: Williams Paul. *Security Studies: An Introduction*. New York: Routledge, s. 63–76.

McDonald, Matt (2008b). Securitization and the Construction of Security. *European Journal of International Relations*. Vol 14, Issue 4, s. 563–587.

Monforte, Pierre (2016). The Border as a space of contention: The spatial strategies of protest against border controls in Europe. *Citizenship Studies*, Vol. 20, Issues 3-4, s. 411-426.

Moskos, Charles C., Williams, John Allen & Segal, David R. toim. (2000). *The Post-modern Military: Armed Forces After the Cold War*. New York: Oxford University Press.

Newman, David (2011). Contemporary Research Agendas in Border Studies: An Overview. Teoksessa: Wast-Walter, Doris toim. *The Ashgate Research Companion to Border Studies*. Farnham, Surrey ; Burlington, VT: Ashgate, s. 33–48.

Newman, David (2006). The lines that continue to separate us: Borders in our borderless world. *Progress in Human Geography*, Vol. 30, Issue 2, s. 143–161.

Nyssönen, Heino & Metsälä, Jussi (2020) Liberal Democracy and Current Illiberal Critique: The Emperor's New Clothes? *Europe-Asia Studies*, DOI: 10.1080/09668136.2020.1815654.

Ohmae, Kenichi (1995) *The End of the Nation State: The Rise of Regional Economies*. New York: Free Press.

Paasi, Juha (2011) A Border Theory: An unattainable dream or a realistic aim for border scholars? Teoksessa: Wast-Walter, Doris toim. The Ashgate Research Companion to Border Studies. Farnham, Surrey ; Burlington, VT: Ashgate, s. 11–32.

Paasi, Juha (2005). Generations and the 'Development' of Border Studies. *Geopolitics*, Vol. 10, Issue 4, s. 663–671.

Parker Noel & Vaughan-Williams, Nick (2012) Introduction: Critical border studies: Broadening and Deepening the Lines in the Sand Agenda. *Geopolitics*. Vol. 17, Issue 4, s. 727–733.

Peoples Columba & Vaughan-Williams Nick (2014). *Critical Security Studies*. New York: Routledge.

Potter, Jonathan & Wetherell, Margaret (1987). *Discourse and Social Psychology: Beyond Attitudes and Behaviour*. London: SAGE Publications.

Pusterla, Elia ja Piccin, Francesca (2012). The Loss of Sovereignty Control and the Illusion of Building Walls. *Journal of Borderland Studies*. Vol. 27, No. 2, s. 121–138.

Reese, Stephen (2001). Prologue - Framing Public Life: A Bridging Model for Media Research. Teoksessa: Gandy, Oscar H.; Grant; August E.; Reese, Stephen; (toim.). *Framing Public Life: Perspectives on Media and Our Understanding of the Social World*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates. s. 7–33.

Rigo, Enrica (2009). *Rajojen Eurooppa*. Suomentaneet: Antti Paakkari, Taina Rajanti, Miika Saukkonen ja Eetu Viren. Helsinki: Like.

Rumford, Chris (2006). Rethinking European Spaces: Territory, Borders and Governance. *Comparative European Politics*. Vol. 4, Issue 2-3, s. 127–140.

Scheufele, Dietram & Tewksbury, David (2007). Framing, Agenda Setting and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models. *Journal of Communication*, 57 (1), s. 9–20.

- Schmitdtke, Oliver (2008). *Borders in Public Perception: Renationalizing Modes of Inclusion and Exclusion*. Teoksessa: Schmitdtke, Oliver ja Ozcurumez, Saime toim. *Of States, Rights and Social Closure: Governing Migration and Citizenship*. New York: Palgrave Macmillan, s. 91–110.
- Scuzzarello, Sarah & Kinvall, Catarina (2013). *Rebordering France and Denmark: Narratives and Practices of Border-Construction in Two European Countries*. *Mobilities*. Vol. 8, Issue 1, s. 90–106.
- Silberman, Marc; Till Karen & Ward, Janet toim. (2012) *Walls, Borders, Boundaries: Spatial and cultural practices in Europe*. New York: Berghahn Books.
- Smith Steve (2005). *The contested concept of security*. Teoksessa: Ken Booth toim. *Critical Security Studies and World Politics*. Boulder: Lynne Rienner Publishers, s. 27–62.
- Snow, David A. & Benford, Robert D. (1988). *Ideology, Frame Resonance and Participant Mobilization*. *International Social Movement Research*. Vol 1, s. 197–217.
- Stanyer, James; Salgado, Susana & Strömbäck, Jesper (2017). *Populist Actors as Communicators or Political Actors as Populist Communicators: Cross-National Findings and Perspectives*. Teoksessa: Toril Aalberg; Frank Esserman; Carsten Reineman; Jesper Strömbäck & Claes H. de Vreese (toim.) *Populist Political Communication in Europe*. *Routledge Research in Communication Studies*, Vol. 1. London: Routledge.
- Tsoukala, Anastassia (2005) *Looking at Migrants as Enemies*. Teoksessa: Bigo, Didier & Elspeth Guild toim. *Controlling frontiers: free movement into and within Europe*. Aldershot; Burlington: Ashgate, s.161-192.
- Vallet, Elisabeth & Charles-Philippe David (2012) *Introduction: The (Re)Building of the Wall in International Relations*. *Journal of Borderland Studies*. Vol. 27, Issue 2. s. 111–119.
- Van Gorp, Baldwin (2007). *The Constructionist Approach to Framing: Bringing Culture Back In*. *Journal of Communication*. Vol 57, Issue 1, s. 60–78.

Van Houtum, Henk & Pijpers, Roos (2007). The European Union as a Gated Community: The Two-faced Border and Immigration Regime of the EU. *Antipode: A Radical Journal of Geography*. Vol. 39, Issue 2, s. 291–309.

Van Leeuwen, Theo & Wodak, Ruth (1999) Legitimizing Immigration Control: A Discourse-Historical Analysis. *Discourse Studies*, 1(83), s. 83–118.

Vollmer, Bastian A. (2017). A Hermeneutical Approach to European Bordering. *Journal of Contemporary European Studies*. Vol. 25, No. 1, s. 1–15.

Vultee, Fred (2011). Securitization as a media frame. *Teoksessa: Balzacq, Thierry toim. Securitization theory: How security problems emerge and dissolve*. London: Routledge, s. 77–93.

Vuori Juha (2008). Illocutionary logic and strands of securitization: Applying the theory of securitization to the study of non-democratic political orders. *European Journal of International relations*. Vol. 14, Issue 1: s. 65–99.

Vuori Juha (2011). Religion Bites: Falungong, Securitization/Desecuritization in the People's Republic of China. *Teoksessa: Thierry Balzacq toim. Securitization Theory: How Security Problems Emerge and Dissolve*. Lontoo: Routledge, s. 186–211.

Wast-Walter, Doris toim. (2011). *The Ashgate Research Companion to Border Studies*. Farnham: Ashgate.

Watson, Scott D. (2012) 'Framing' the Copenhagen School: Integrating the Literature on Threat Construction. *Millenium: Journal of International Studies*. Vol. 40, Issue 2. s. 279–301.

Waever, Ole (1998) Insecurity, security and asecuritization in the West European non-war community. *Teoksessa: Adler, Emmanuel & Barnett, Michael (toim.) Security Communities*. Cambridge: Cambridge University Press, s. 46–86.

- Waeber, Ole (1995) *Securitization and Desecuritization*. Teoksessa: Lipschutz, Ronnie D. (toim.) *On Security*. New York: Columbia University Press, s. 46–86.
- Walt, Stephen (1991) *The Renaissance of Security Studies*. *International Studies Quarterly*, 35 (2), s. 211–239.
- Weaver, David (2007). *Thoughts on Agenda Setting, Framing, and Priming*. *Journal of Communication*, 57 (1), s. 142–147.
- Weber, Max (1967) *Politics as a Vocation*. Teoksessa: Gerth Hans Heinrich ja C. Wright Mills toim. *From Max Weber: Essays in Sociology*. Lontoo: Routledge & Kegan Paul.
- Website of the Hungarian Government (2015)
- A. *Those who are overwhelmed cannot offer shelter to anyone*. Viktor Orbán. Frankfurter Allgemeine Zeitung. 3.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/those-who-are-overwhelmed-cannot-offer-shelter-to-anyone>>
 - B. *Hungary continues to be committed to protecting its borders*. 3.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/news/hungary-continues-to-be-committed-to-protecting-its-borders>>
 - C. *We are not facing a refugee issue in Europe*. 3.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/news/we-are-not-facing-a-refugee-issue-in-Europe>>
 - D. *If we do not protect our borders, tens of millions of migrants will come*. 5.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister/news/if-we-do-not-protect-our-borders-tens-of-millions-of-migrants-will-come>>
 - E. *Viktor Orbán's speech at the 14th Kötcsé civil picnic*. 5.9.2015. <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/viktor-orban-s-speech-at-the-14th-kotcse--civil-picnic>>
 - F. *Viktor Orbán's speech at a meeting of the heads of Hungary's diplomatic missions abroad*. 7.9.2015. <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/viktor-orban-s-speech-at-a-meeting-of-the-heads-of-hungary-s-diplomatic-missions-abroad>>

- G. *Prime Minister Viktor Orbán's Interview with BILD Zeitung*. 13.9.2015. <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/prime-minister-viktor-orban-s-interview-with-bild-zeitung>>
- H. *Interview with Prime Minister Viktor Orbán on commercial station tv2's "Facts - Evening" television program*. 14.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/interview-with-prime-minister-viktor-orban-on-commercial-station-tv2-s-facts-evening-television-program>>
- I. *Prime Minister Viktor Orbán on Kossuth Rádió's "180 minutes"* 18.9.2015. <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/prime-minister-viktor-orban-on-kossuth-radio-s-180-minutes>>
- J. *Prime Minister Viktor Orbán's address to Parliament before the start of daily business*. 21.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/prime-minister-viktor-orban-s-address-to-parliament-before-the-start-of-daily-business>>
- K. *Prime Minister Viktor Orbán's reply in Parliament*. 21.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/prime-minister-viktor-orban-s-reply-in-parliament>>
- L. *Statement by Prime Minister Viktor Orbán at the international press conference*. 25.9.2015. <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister-s-speeches/statement-by-prime-minister-viktor-orban-at-the-international-press-conference>>
- M. *Migration crisis threatens Europe's stability*. 29.9.2015 <<http://www.kormany.hu/en/the-prime-minister/the-prime-minister/news/migration-crisis-threatens-europe-s-stability>>

Wendt, Alexander (1999) *Social Theory of International Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Williams, Michael. C. (2011). *The Continuing Evolution of Securitization Theory*. Teoksessa: Balzacq, Thierry (toim.) *Securitization theory: How security problems emerge and dissolve*. London: Routledge, s. 212–222.

Williams, Paul toim. (2008) *Security Studies: An Introduction*. New York: Routledge.

Wolfers Arnold (1952). "National Security" as an Ambiguous Symbol. *Political Science Quarterly*, Vol. 67, No. 4, s. 481–502.